Preot Ioan Iovan

A fost frumos la Gherla !

Document 2

Iată durerea mare şi alarmarea noastră pentru care strigăm prin această întâmpinare, nu numai în numele Mănăstirii noastre, ci în numele întregii Biserici şi a întregului popor drept credincios din care ne tragem şi în care ne avem împrăştiaţi fraţii, părinţii, moşii şi strămoşii.

[...]

Cum putem noi să tăcem când este vorba de Biserică, Mama noastră, pe care, după ce singuri v-aţi vândut conştiinţa, încercaţi să o scoateţi şi pe ea la mezat?

[...]

De ce vindeţi interesele lui Dumnezeu şi ale Bisericii, statului ateu, pentru interesele menţinerii unui salariu şi renunţaţi la tradiţia de a mărturisi credinţa? Nu vedeţi că aţi transformat prin aservire şi salarii Biserica lui Hristos în biserică de stat, cu episcopi şi preoţi de stat, care pentru arginţii statului schimbă frica de Dumnezeu pe frica de oamenii statului?

[...]

Lacrimile atâtor părinţi, soţii şi copii care şi-au pierdut pe ai lor fără preot, prin spitale, închisori, la canal şi [în] alte instituţii, ne îndeamnă să Vă întrebăm de ce nu aveţi grija acestora? De ce aţi lăsat la canal şi în alte părţi să fie duşi creştinii - ca vitele - la groapă fără preot?

fragmente din Memoriul adresat membrilor Sinodului BOR de către părintele Ioan Iovan la data de 25 ianuarie 1955

Colecţia „Document”

Cuprins:

pag.

Argument..... 7

Memoriul adresat membrilor Sinodului BOR la 25 ianuarie 1955 29

A fost frumos la Gherla! 89

Anexa 113

Argument

Publicăm în paginile ce urmează – pentru a-i evoca personalitatea şi spre a-i cinsti memoria – două mărturii ale părintelui Ioan Iovan: memoriul adresat sinodalilor în anul 1955, pe când era duhovnicul Vladimireştilor – memoriu în urma căruia a fost arestat şi condamnat la muncă silnică pe viaţă – şi o înregistrare realizată după mai bine de o jumătate de veac, mai precis în 2006, la Mănăstirea Recea.

Între cele două momente ale vieţii sale, de la Vladimireşti şi de la Recea, părintele Ioan a îndurat calvarul terorii comuniste[1] ce s-a abătut şi

---

[1] Regimurile comuniste au ucis prin împuşcare, bătăi, înfometare etc. 90 de milioane de oameni din ţările în care s-au instalat (cf. Stéphane Courtois, *Cartea neagră a comunismului*, Edit. Humanitas, Bucureşti, 1998, p. 11).

Despre obârşia satanică a ideologiei marxiste, a se vedea Richard Wurmbrand, *Marx şi Satan*, Editura Stephanus, Bucureşti, 1994.

peste neamul nostru. A îndurat acest calvar, la fel ca şi cei mai mulţi dintre români, cu demnitate, „fără corigenţă la caracter", cum spune chiar dânsul.

Părintele Ioan s-a numărat printre cei două mii de preoţi ortodocşi arestaţi în anii '50 ai secolului trecut, după ce ierarhia Bisericii noastre a fost epurată de către regimul ateu.

Pentru a înţelege mai bine conţinutul memoriului pe care l-a adresat sinodalilor, este necesar să prezentăm contextul în care a fost redactat. În general se recunoaşte că „încă din primăvara anului 1945, în cercurile bisericeşti, se vorbea de o iminentă epurare a ierarhiei"[2] şi că vacantările aveau ca scop „ocuparea scaunelor ierarhice de către arhierei devotaţi noului regim"[3]. Într-adevăr, din Sinodul Bisericii Ortodoxe Române au fost înlăturaţi, imediat după 6 martie 1945 – moment ce marchează începutul dezastrului comunist în România –, până în 1950, următorii episcopi: patriarhul Nicodim Munteanu, Irineu Mihălcescu – mitropolitul Moldovei, Tit Simedrea – mitropolit al Bucovinei, Veniamin Pocitan – arhiereu vicar al Bucureştilor, Veniamin Nistor – episcop de Caransebeş, Nifon Criveanu – mitropolitul Olteniei, Atanasie Dincă – locţiitor de episcop al Râmnicului, Lucian Triteanu de la Roman, Grigore Leu – episcopul Huşilor, Cosma Petrovici – episcop al Dunării de Jos (Galaţi), Efrem Enăchescu – mitropolit al Basarabiei, Emilian Antal – locţiitor al Mitropoliei Bucovinei, Visarion Puiu – mitropolit al Transnistriei, Eugeniu Laiu – mitropolit al Bucovinei, Partenie Ciopron – episcop al Armatei, Policarp Moruşca – locţiitor de episcop al Maramureşului, Pavel Şerpe – arhiereu-vicar al Bucureştilor, Teodor Scorobeţ – arhiereu-vicar al Arhiepiscopiei Sibiului şi Nicolae Popovici, episcopul Oradiei. Iar în locul lor, puterea comunistă a impus în grabă „arhierei devotaţi noului regim". De pildă, numai în zilele de 19-21 noiembrie 1947 au fost numiţi trei noi arhierei: preotul de mir Justinian Marina devenea mitropolitul Moldovei, Firmilian a fost ales arhiepiscop al Craiovei, iar Sebastian Rusan, episcop al Maramureşului.

Există două moduri diametral opuse de a interpreta cele întâmplate atunci în viaţa Bisericii Ortodoxe Române: pe de-o parte, se aduc grave

[2] Adrian Gabor, *Biserica Ortodoxă Română şi regimul comunist (1945-1964). O imagine a relaţiilor Stat-Biserică*, Bucureşti, 2006-2007, p. 27.

[3] *Ibid.*, p. 29.

acuzaţii instituţiei eclesiale, datorită compromisurilor făcute de către noii arhierei, trecându-se însă sub tăcere drama ierarhilor trimişi cu domiciliu forţat în mănăstiri sau pur şi simplu otrăviţi, ignorându-se de asemenea suferinţele celor două mii de preoţi ortodocşi închişi în lagărele comuniste, unde două sute dintre ei au fost ucişi prin regimul declarat de exterminare! Această atitudine de ignorare a martiriului Bisericii Ortodoxe Române s-a regăsit constant şi în cunoscuta emisiune de televiziune *Memorialul durerii*, faţă de care părintele Ioan se arată în interviul publicat în cartea de faţă, pe bună dreptate, atât de dezamăgit.

Pe de altă parte, cealaltă opinie dominantă, fie neagă orice complicitate a noilor arhierei cu regimul comunist, fie încearcă să prezinte compromisurile lor ca fiind chiar salvatoare pentru Biserică. Astfel, într-o lucrare ce se vrea ştiinţifică, cu o bibliografie imensă, părintele profesor Adrian Gabor, citat deja mai sus, scrie doar despre faptele care îi fac cinste patriarhului Justinian, ignorând cu totul opinii precum cele exprimate de către părintele Ioan în memoriul adresat acestuia sau de către Onisifor Ghibu, care ajunge să scrie în 1952 – după ce cu mult respect, ani la

rând, i-a cerut noului patriarh să ia atitudine pentru apărarea fiinţei Bisericii – despre „aşa-zisul Sfânt Sinod al patriarhului roşu Justinian"[4].

Poate că este momentul să acceptăm pur şi simplu realitatea, aşa cum a fost, cu bune şi rele, să ne asumăm istoria recentă a Bisericii. De fapt, pentru părintele Nicolae Steinhardt, aceasta este chiar definiţia credinţei: „credinţa în Dumnezeu îmi pare în deplinul înţeles al cuvântului actul cel mai realist ce poate fi: aceptarea adevărului [...]"[5].

Oricum, memoriul părintelui Ioan desfiinţează pur şi simplu aserţiunea că în vremea terorii comuniste Biserica a supravieţuit datorită compromisurilor făcute de către ierarhii sau preoţii ei; citindu-l, ai mai degrabă sentimentul că Biserica a supravieţuit chiar în ciuda acelor compromisuri.

Iar îndrăzneala unor ierarhi precum Nicolae Popovici, înlăturat în 1950 (la vârsta de 47 de ani) din scaunul Oradiei pentru atitudinea sa fă-

[4] Onisifor Ghibu, *Chemare la judecata istoriei*, Edit. Albatros, Bucureşti, 1992, vol. I, p. 186.

[5] Nicolae Steinhardt, *Jurnalul fericirii*, Edit. Dacia, Cluj-Napoca, 1997, p. 91.

ţiş anti-sovietică, sau curajul nenumăraţilor preoţi ortodocşi care au rămas slujitori oneşti ai lui Hristos chiar şi în închisorile comuniste, la fel ca şi părintele Ioan Iovan, îi aşază pe toţi aceştia între marii mărturisitori ai credinţei creştine din toate timpurile şi reprezintă o pagină foarte onorabilă din istoria Bisericii Ortodoxe Române. Cât despre cei care au acceptat să devină instrumente ale vrăjmaşilor lui Hristos, unii ca aceştia trebuie consideraţi, aşa cum face şi părintele Ioan, vrednici de ocară, dar şi de întreaga noastră compasiune: „nu a trecut nici o zi, mărturisea dânsul, chiar şi atunci când eram caterisit şi după gratii, în care să nu-mi pomenesc Sfântul meu Sinod. E adevărat că îl pomeneam şi pe comandantul închisorii şi pe gardian. Eu aşa înţeleg preoţia"[6].

De fapt, părintele a dovedit întreaga viaţă că s-a învrednicit de acel dar de mare preţ pe care Părinţii Bisericii l-au numit „dreapta socotinţă": a fost naţionalist, fără să cadă totuşi în extrema dreaptă; a aderat la fenomenul Vladimireşti, dar l-a şi condamnat când situaţia a luat-o razna; deşi i-a acuzat pe noii arhierei că şi-au vândut conştiinţa, le-a respectat totuşi harul sacerdotal etc.

[6] Interviul acordat cotidianului *Tribuna Ardealului* (Cluj-Napoca), 17 octombrie 1992.

Referitor la fenomenul Vladimireşti, o cercetare serioasă se lasă încă aşteptată. În general, comentariile actuale îi sunt potrivnice. Cu toate acestea, unii autori acceptă că la început, fenomenul a stat sub semnul autenticităţii. Aşa reiese şi din comentariul arhimandritului Ioasaf Popa, care condamnă totuşi cele petrecute la Vladimireşti: „Aici şi-a făcut apariţia o fată vizionară, o tînara de 16 ani, căreia i s-a arătat Maica Domnului şi i-a poruncit să ridice acolo o mănăstire numai de fecioare neîntinate, fapt ce a dus la zidirea unei mănăstiri [...]"[7]. În continuare însă, ţine să adauge: „Tânărul preot şi duhovnic [Ioan Iovan], adoptând procedeul lui Ioan de Kronstadt, din URSS, citea doar molitva de dezlegare închinătorilor şi-i împărtăşea pe toţi, fără spovedanie individuală. Măicuţa, sfătuită de un preot de mir, Stahie, refugiat din Basarabia, a introdus împărtăşirea tuturor maicilor în fiecare zi. [...] Măicuţa Veronica şi tînărul preot slujitor nu s-au supus măsurilor legale de remediere a cultului şi nu şi-au înfrânat entuziasmul nesocotit, ci s-au

[7] Ioasaf Popa, Introducere la *Feciorie şi castitate în epoca de aur a Patristicii (313-430)*, Edit. Anastasia, Bucureşti, 2001.

împotrivit Sfîntului Sinod al cărui membri erau ierarhi anteriori instalării comunismului la noi – cu excepţia Patriarhului. Luciferismul din acest mic grup de conducere a Vladimireştilor (poate încurajat tainic de uneltele hruscioviste) a dus la desfiinţarea mănăstirii în 1955"[8]. Desigur, asemenea comentarii nu pot fi luat în serios, deoarece, aşa cum am văzut mai devreme, autorităţile comuniste au înlăturat mulţi alţi ierarhi până în 1950. Există şi autori care neagă chiar autenticitatea revelaţiei referitoare la întemeierea mănăstirii. „Problema este de moralitate pentru Veronica Gurău – scrie părintele Adrian Gabor. Dacă ar fi avut viziunile cu Maica Domnului nu s-ar fi căsătorit după ieşirea din închisoare"[9]. În această logică însă, nici înţeleptul Solomon nu a fost inspirat de către Dumnezeu, de vreme ce a avut şapte sute de femei şi trei sute de concubine, iar „la timpul bătrâneţii lui, femeile lui i-ai întors inima spre alţi dumnezei [...]" (3 *Regi*, 11, 4).

Ceea ce rămâne însă cu adevărat de neacceptat este literatura infectată de spiritism pusă

[8] *Ibid.*

[9] Adrian Gabor, *Note de lectură asupra Raportului Tismăneanu*, în *Anuarul Facultăţii de Teologie Ortodoxă «Patriarhul Justinian Marina» a Universităţii Bucureşti*, 2005-2006, p. 185-208.

pe seama Maicii Veronica Gurău. Oricum, Sinodul Bisericii Orotodoxe Române a aprobat reînfiinţarea Mănăstirii Vladimireşti în martie 1990, având-o ca stareţă pe aceeaşi Maică Veronica. Părintele Ioan Iovan nu s-a mai întors la Vladimireşti, ci s-a stabilit la Mănăstirea Recea de lângă Târgu Mureş, unde şi-a trăit ultimii ani ai vieţii pământeşti.

Dincolo de ceea ce a însemnat pentru părintele Ioan fenomenul Vladimireşti, care rămâne în ansamblul său unul foarte problematic, mai cu seamă în partea a doua a lui, memoriul părintelui pune în discuţie întreaga situaţie a Bisericii din România anilor '50 ai secolului trecut. Iată câteva rânduri din acest document atât de important pentru istoria instaurării regimului comunist criminal în ţara noastră, după terminarea celui de-al doilea război mondial:

„Cum putem noi să tăcem când este vorba de Biserică, Mama noastră, pe care după ce singuri v-aţi vândut conştiinţa, încercaţi să o scoateţi şi pe ea la mezat?" [...]

„Iată durerea mare şi alarmarea noastră pentru care strigăm prin această întâmpinare, nu numai în numele Mănăstirii noastre, ci în numele întregii Biserici şi a întregului popor drept credincios din care ne tragem şi în care ne avem împrăştiaţi fraţii, părinţii, moşii şi strămoşii." [...]

„De ce vindeţi interesele lui Dumnezeu şi ale Bisericii statului ateu, pentru interesele menţinerii unui salariu şi renunţaţi la tradiţia de a mărturisi credinţa? Nu vedeţi că aţi transformat prin aservire şi salarii Biserica lui Hristos în biserică de stat, cu episcopi şi preoţi de stat, care pentru arginţii statului schimbă frica de Dumnezeu pe frica de oamenii statului?" [...]

„Lacrimile atâtor părinţi, soţii şi copii care şi-au pierdut pe ai lor fără preot, prin spitale, închisori, canal şi [în] alte instituţii, ne îndeamnă să Vă întrebăm de ce nu aveţi grija acestora? De ce aţi lăsat la canal şi în alte părţi să fie duşi creştinii – ca vitele – la groapă fără preot?"

Părintele Ioan Iovan înainte de arestare

* *
*

Părintele Ioan Iovan s-a născut la 26 iunie 1922 în localitatea Husasău de Criş, judeţul Bihor, în familia preotului Gavril Iovan. După ce a absolvit şcoala elementară în satul natal şi liceul la Oradea, a început studiile unuversitare la Academia de Teologie din Cluj, pe care le-a finalizat în 1946 prin lucrarea de licenţă *Sfânta Euharistie în viaţa mistică*, susuşţinută la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Sibiu. În anul următor s-a înscris la doctorat la părintele profesor Dumitru Stăniloae, iar la scurtă vreme a fost hirotonit preot pe seama Mănăstirii Vladimireşti, de către episcopul Nicolae Popovici, pe care l-a urmat cu atâta cutezanţă în mărturisirea adevărului.

După încercări repetate de a-l convinge să-şi tempereze râvna de slujitor al lui Hristos, părintele Ioan Iovan a redactat memoriul publicat în volumul de faţă, prin care îi înfrunta pe sinodalii vremii, reproşându-le, după cum am văzut deja, că şi-au vândut conştiinţa. Drept urmare, s-a hotărât imediat caterisirea şi excluderea sa din monahism, prin sentinţa 1/955 a Consistoriului E-

parhial monahal al Arhiepiscopiei Bucureştilor. Între membrii Consistoriului se număra atunci şi preotul Gherasim Cristea, astăzi episcop al Râmnicului. Imediat după aceea, mai precis la 23 aprilie 1955, a fost emis pe numele său, de către Procuratura Militară Teritorială Bucureşti, mandatul de arestare Nr. 577 din 1955, pentru „agitaţie publică"[10].

La interogatoriul din 31 martie 1955, părintele Ioan declara în faţa locotenentului major Nicolau Nicu: „Am considerat că tot statul a dictat forurilor bisericeşti această sentinţă [de caterisire], iar superiorii mei bisericeşti au subordonat raţiunile divine raţiunilor de stat, fapt pentru care nu am ascultat [...]"[11].

În timpul anchetei i s-a propus să colaboreze cu regimul comunist, oferindu-i-se în schimb un scaun episcopal. A refuzat.

Fiind trimis în faţa organelor de judecată, procurorul militar a cerut pentru părintele Ioan Iovan pedeapsa capitală. Redăm aici un scurt fragment din cuvântul procurorului militar: „În

[10] Arhiva CNSAS, dosar P 160/12, p. 184.
[11] Arhiva CNSAS, dosarul P 160/3, p. 12.

timp ce poporul muncitor îşi intensifică tot mai mult munca paşnică pe calea construirii socialismului în patria noastră, duşmanii poporului turbaţi de furia ce le-o provoacă întărirea continuă a regimului nostru de democraţie populară, încearcă să lovească tâlhăreşte în cuceririle clasei muncitoare [...]. Viglienţa poporului şi a organelor de Stat a demascat însă activitatea acestor ticăloşi, nimicindu-le planurile lor criminale"[12].

În cele din urmă, Tribunalul Militar Teritorial Bucureşti l-a condamnat pe părintele Ioan la muncă silnică pe viaţă şi confiscarea averii, iar pentru executarea pedepsei a fost depus la Penitenciarul Galaţi. În sentinţa nr. 1655/5 dec. 1955 a Tribunalului Militar Bucureşti se precizează: „Cu unanimitate de voturi [Tribunalul] îl condamnă pe Iovan Silviu Corneliu la muncă silnică pe viaţă, pentru favorizare la crima de acte de teroare, p. p. de art. 6, comb. cu art. 1 lit. d din Decretul 199/50 şi la 8 (opt) ani de temniţă grea şi 5 (cinci) ani degradare civică, pentru crima de favorizare a infractorului, p. p. de art. 284 pct. 1 şi alin. ultim C. P. comb. cu art. 209 partea a III-

[12] Arhiva CNSAS, dosar P 160/6, p. 159.

a C. P. prin schimbare de calificare din delictul p. p. de art. 209 partea a IV-a C. P.

Confiscă în întregime averea.

Îi compută deţinerea de la 30 martie 1955".

Aşa a început odiseea părintelui Ioan Iovan prin închisorile comuniste, despre care îşi aminteşte şi în interviul publicat în acest volum. Prezenţa sa în teribilul spaţiu concentraţional comunist a fost pentru foarte mulţi o mare binefacere. În celebrul său *Jurnal al fericirii*, monahul Nicolae Steinhardt mărturiseşte că, după ce a fost botezat în închisoare, şi el s-a împărtăşit cu câteva fărâme din Sfintele Taine aduse acolo de către părintele Ioan Iovan[13].

Îi spovedea şi împărtăşea pe deţinuţi, îi sfătuia şi îi consola, dar mai ales se ruga. Un informator relatează, într-un raport asupra discuţiilor avute cu preotul Iovan Silviu Corneliu, datat 17 iunie 1955:

„Discuţiile cu susnumitul preot sunt foarte anevoioase, din cauză că e foarte tăcut şi se ocupă toată ziua, de dimineaţa de la deşteptare şi până la stingere, numai de rugăciuni. Pot să discut cu

[13] Nicolae Steinhardt, *Jurnalul fericirii*, p. 205.

el numai seara, după ce luăm masa de seară, şi numai în cazul când şi-a termint rugăciunile"[14].

Chiar dacă era surprins de către un gardian că săvârşea în celulă Sfânta Liturghie, fapt întru totul interzis acolo, nu se oprea până nu termina rugăciunea. Uneori, această îndrăzneală nemaiîntâlnită stârnea respectul gardienilor, care îi treceau cu vedere fapta, cu toate că erau datori să-l pedepsească aspru. Însă nu întotdeauna se întâmpla să aibă parte de asemenea gardieni. Într-un raport către Comandantul Unităţii 0606 Gherla, redactat de către serg. maj. Todea, supraveghetor, citim:

„Fiind de serviciu pe secţie Et. 1 în ziua de 1 XII 957, orele 9, 45 am găsit pe deţi[nutul] Iovan Corneliu, comdamnat M.S.V.[15], camera 48, la controlul făcut pe la camere, au fost găsit cântând în cameră şi influienţând şi pe alţi deţinuţi din cameră cântând în cor. Iam tras atenţia ca să nu mai cânte dar nu au înţeles şi au continuat spunând căci are să cânte o viaţă întriagă.

[14] Arhiva CNSAS, dosar P 160/11, p. 45.
[15] Muncă silnică pe viaţă (n. ed.).

Propun să fie pedepsit cu 7 şapte zile de izolare cu regim sever şi tot odată cer să fie schimbat din aceiaşi cameră"[16].

Comandantul a aprobat propunerea gardianului, aşa că părintele Ioan a executat pedeapsa în plină iarnă, între 11 şi 18 decembrie 1957.

Urmările regimul de exterminare din închisorile comuniste, înăsprit şi mai mult prin pedepsele primite pentru repetatele sale gesturi de îndrăzneală, nu au întârziat să apară. Într-o adresă trimisă către Direcţia Penitenciare, Lagăre şi Colonii, Secţia Sanitară Bucureşti, datată 5 martie 1956, şi semnată de comandantul Penitenciarului Galaţi, locotenent major Stănescu Ioan şi locotenent felcer Stoian Th., se spune:

„Înaintăm alăturat referatul medical a[l] deţinutului C. R. IOVAN IOAN născut la 26 iunie 1922, fiul lui Iosif şi Maria din Com. Husasău de Criş, Raionul şi Reg. Oradea [...] Susnumitul suferă de tumoră voluminoasă subclavic. dreapta, adenopatie cervicală bilaterală vol. t. b. c. cu stare de astenie şi debilitate."[17]

[16] Arhiva CNSAS, dosar P 160/12, p. 126.
[17] Arhiva CNSAS, dosar P 160/ 12, p. 138.

Condamnării la muncă silnică pe viaţă, bătăilor primite în perioada detenţiei şi umilinţelor de tot felul pe care a fost nevoit să le îndure, frigului şi foamei ce i-au şubrezit sănătatea, se adăugau şi alte privaţiuni absurde, de neimaginat. Pentru a obţine un simplu pieptene, de pildă, era nevoie de o aprobare scrisă. Dintr-o notă datată 14. 07. 1955 aflăm că „reţinutului Iovan Silviu Cornel i se aprobă ca să i se dea un piepten să se pieptene în prezenţa tovarăşilor de la pază după care să fie luat."[18]

În ciuda acestui regim kafkian, la gândul că era întemniţat şi suferea pentru Hristos, precum Apostolul Pavel, părintele Ioan ajunge să exclame: „A fost frumos la Gherla!"

Când a fost eliberat din închisoare, în 1965, părintele era bolnav de plămâni. Medicul i-a recomandat operaţia, dar fiind convins că în starea în care se afla nu ar fi supravieţuit intervenţiei chirurgicale, părintele a refuzat, urmând un tratament cu streptomicină. Însă, lucrurile s-au complicat. „După un timp – îşi aminteşte dânsul – streptomicina, la o sută de mii de cazuri se întâmplă asta, atacă inima şi nervii. Mie mi-a atacat ochii. Am început să nu mai văd aproape deloc. Şi mi-am amintit că maicile de la Vladimireşti îmi spuneau de minunile de la Cuvioasa Paraschiva. Şi mi-am zis: «Mă duc şi eu la Cuvioasa». M-am dus, mai bine zis am mers dus, că nu mai vedeam. M-au dus maicile la Iaşi, unde unii din[tre] preoţi mă cunoşteau. Şi acolo minunea minunilor, m-am urcat la racla Cuvioasei, am pus capul şi ochii pe umerii ei. Nu ştiu ce m-am rugat şi dacă m-am mai rugat în momentul acela. Nu mai ştiu. Ştiu doar atât, că parcă mi-a luat boala, cum se zice, cu mâna. Şi am văzut."[19]

Mai cumplită decât închisoarea a fost probabil constarea că după eliberare, când a cerut să fie reprimit în cler, „toată spuma călugărilor care au fost şi ei închişi" au dat declaraţii împotriva sa: „Ştiau că eu fac în închisoare Liturghie – îşi aminteşte părintele. Ei nu făceau, ca să nu se afle şi să nu le dea drumul. Bucuria mea în temniţă a fost Sfânta Liturghie. Toate declaraţiile la adresa mea erau negative. Toate aveau ca un fel de leitmotiv, faptul că nu am ascultat, că nu m-

[18] Arhiva CNSAS, dosar P 160/ 12, p. 167.

[19] *Cuvinte împărtăşite de părintele Ioan şi Maica Stareţă Cristina*, Edit. Reîntregirea, Alba Iulia, 2007, p. 79.

am considerat caterisit, că făceam acolo Liturghie, predicam [...]"[20].

După 14 ani în care a fost mereu anchetat şi chiar arestat din nou, 14 ani în care – cu excepţia câtorva apropiaţi, mai ales din familie – nimeni nu a vrut să ştie de el, părintele Ioan Iovan a fost reprimit totuşi în cler, la 26 iunie 1979, în urma unui memoriu adresat mitropolitului Antonie Plămădeală.

Printre cei care i-au pricinuit atâtea necazuri, au existat şi oameni care au avut tăria să-i ceară iertare. În acest sens, este remarcabil gestul episcopului Gherasim Cristea, care făcuse parte din Consistoriul ce l-a caterisit: după 1989, slujind la un moment dat la Alba Iulia, l-a întâmpinat pe părintele Ioan în genunchi, cerându-i iertare![21]

Este uimitor că, deşi a îndurat atâtea suferinţe din partea semenilor, şi-a păstrat seninătatea, bunăvoinţa faţă de toţi, nu a manifestat resentimente faţă de nimeni.

[20] *Ibid.*, p. 91.
[21] *Ibidem*, p. 86.

Într-o astfel de evocare a personalităţii părintelui Ioan Iovan, dincolo de curajul său exemplar, la care am făcut referire de mai multe ori, s-ar cuveni să pomenim în primul rând dragostea sa pentru toţi; dragostea care alungă frica şi care face posibil un asemenea curaj. Părintele Ioan răspândea o astfel de dragoste în jurul său. Şi, fapt semnificativ în acest sens, era bucuros că s-a învrednicit să poarte numele Evanghelistului Ioan, „Apostolul iubirii".

* *
*

La 17 mai 2008, într-o zi de sâmbătă, Domnul Hristos pe Care L-a slujit întreaga viaţă cu atâta curaj şi demnitate, şi pentru Care a îndurat atâtea suferinţe, l-a chemat la El.

Aflând vestea morţii, Prea Sfinţitul Episcop Irineu Pop Bistriţeanul a exclamat: „Cu siguranţă că Domnul îi va răsplăti cu prisosinţă osteneala în Împărăţia Cerurilor, pentru că de la oameni nici o plată nu a luat!"

Vasile Manea

Memoriul
adresat membrilor Sinodului
BOR la 25 ianuarie 1955

Înalt Prea Sfinţite [Părinte] Patriarh,

P. S. Păr. Mitropoliţi şi P. S. Păr. Episcopi,
membrii ai Sfântului Sinoid,

Primind citaţia la judecată pentru ziua de 27 ian. a. c., drept răspuns, cu tot respectul cuvenit harului arhieresc, îndrăznesc să Vă fac următoarea Întâmpinare, care este în consensul întregii noastre Mănăstiri.

1. Socotesc această judecată neavenită şi fără temei bisericesc sau juridic, după cum fără temei a fost emisă şi decizia de transferare a mea la Catedrala Patriarhiei. Dreptul devoluţiei a fost folosit în cazul acesta în mod abuziv şi ce-i mai dureros e că s-a uzat de el pentru satisfacerea unor raţiuni străine de Biserică.

Cronologic vorbind, noi ştim că împuterniciţii şi inspectorii de la Ministerul Cultelor m-au somat prin P. S. Episcop de la Galaţi şi chiar personal, să aleg: ori să nu mai slujesc şi să nu mai predic, ori să mă transfer la altă mănăstire, ori, dacă nu accept aceasta, mă vor transfera dânşi,

prin Patriarhie. Este concludent faptul că îndată după sosirea lor la Bucureşti, intervenindu-se la Sf. Patriarhie, I. P. S. Voastră aţi emis acea "decizie" – retransmisă, dându-i putere de lege bisericească şi prezentând-o public ca emanată de la Duhul Sfânt. P. S. nostru Antim, a predicat-o în biserică, uzând de temeiul scripturistic: „că aşa ni s-a părut nouă."

În momentul primirii Deciziei, eu eram bolnav la pat. Apoi, fiind în convalescenţă, a urmat o serie întreagă de telegrame şi chemări la Bucureşti, care, evident fiind regizate din umbră de [către] Minister, au fost secondate de prezenţa a câte un[ui] împuternicit. Amestecul lor se desprinde limpede din stăruinţa cu care mă îndemnau să fac "ascultare bisericească" şi să plec din Mănăstire.

Mai târziu, prin mai 1954, v-au determinat să mă opriţi de la slujirea celor sfinte, lucru pe care în consensul soborului, nu l-am respectat, fiind tot o prelungire a unor raţiuni străine şi potrivnice Bisericii. Despre aceasta am dat [o] declaraţie inspectorului bisericesc, precum reiese din punctele de acuzaţie ale citaţiei.

În vară, P. S. nostru Antim la îndemnul P. S. Voastre şi din iniţiativă proprie, a căutat per-

sonal, prin subalterni şi prin preoţi agenţi, să mă determine să plec din Mănăstire, fie la Bucureşti, fie în concediu medical, motivând că nu este bine să[-l] înfrunt pe Patriarh, că zicea: "are şi dânsul motive care-l silesc". Aş fi vrut să ascult, dar nu mă lăsa inima, nu mă lăsa soborul şi mai ales conştiinţa de preot hirotonit pe seama altarului de aici, ştiind că decizia de plecare nu emană de la Duhul Sfânt.

Mai pe urmă, a venit după mine, cu asentimentul I. P. S. şi al P. S. nostru Antim, P. S. Episcop Valerian de la Oradea, care într-un moment de sinceritate, a dezlegat problema şi a aruncat masca de pe originea deciziei, recunoscând public că decizia de plecare nu este de la Duhul Sfânt, ci din "raţiuni de stat", adică străine de Biserică. Această mărturisire făcută de un membru activ al Sfântului Sinod m-a liniştit, atât pe mine cât şi soborul şi ne-am încredinţat că nesatisfăcând o decizie dictată nu de Duhul Sfânt şi de "interese superioare bisericeşti", ci străine de toate acestea, nu călcăm nici votul sfintei ascultări şi nu[-l] înfruntăm nici pe Patriarh.

Este de prisos să mai relatez aici amănuntele mai puţin onorabile pentru atitudinea P. S. Valerian, care împreună cu delegata I. P. S. Voastre,

Maica Stareţă de la Agapia, s-au erijat în oameni cu puteri de stat, îngrozindu-ne cu consecinţe alarmante. P. S. Sa, văzând stăruinţa mea şi a soborului de a nu ceda patimei şi intereselor meschine, potrivnice Bisericii, a început să schimbe binecuvântările arhiereşti în afurisiri, blesteme şi legări de slujbe. Dar toate acestea nu-şi găseau validitatea, fiind date în cuprinsul Eparhiei Buzăului şi nu a Oradiei, unde îşi are P. S. Sa eparhia.

A doua zi a venit la noi şi a încercat să constrângă soborul să mă dea, dar a plecat tot în deşert, după ce mai înainte, în Sfântul Altar, la metania făcută pentru blagoslovenie, mi-a întors spatele, făcându-mă "păgân şi vameş". A treia zi a trimis un preot-agent de la Galaţi, ca sa mă ia, dar tot în zadar. Este detestabilă această metodă de hingher şi a lăsat impresii revoltătoare în sobor şi în poporul care era de faţă.

Cred că e de prisos să mai descriu toate amănuntele umbroase şi meschine în legatură cu numita decizie, ci în concluzie vom spune că acele "interese superioare bisericeşti", au fost tocmai interese inferioare şi străine de Biserică. Încredinţându-ne de acest adevăr, am hotărât cu soborul, să nu mă conformez "deciziei", nici să mă

prezint la acest simulacru de judecată, a[le] cărei temeiuri se izbesc de nulitate, prin însăşi originea deciziei.

2. Ceea ce face judecata mea fără rost şi-i dă caracterul de teatru, este următorul fapt, foarte dureros şi alarmant, în jurul căruia se învârte tot rostul acestei întâmpinări: discreditarea pe Ţară a Mănăstirii noastre prin hotărârea sinodului permanent, în urma căreia s-au dat circulare în toată Biserica să se ia măsuri de "extremă urgenţă", pentru ca lumea să fie oprită de a mai veni în Mănăstira Maicii Domnului de la Vladimireşti. Concomitent cu aceasta, s-a mai emis un ordin de la Sf. Patriarhie cu nr. 8083/ 954 prin care [se cerea] să se facă investigaţii şi să [se] noteze în tablouri nominale, mai ales în mănăstiri, toţi "adepţii şi admiratorii Mănăstrii Vladimireşti".

Dacă la data eliberării acestor ordine aţi avut conştiinţa că aţi dat o hotărâre legală, izolând public smeritul mădular al Bisericii noastre (Mănăstirea), de trupul mistic al Bisericii, căci oficial aşa a apărut, prin sigiliul Sf. Sinod, atunci de ce a mai fost chemată, prin octombrie 1954, Maica Stareţă Veronica la Buzău pentru judecată şi pe mine de ce mă mai urmăriţi prin citaţii, de

vreme ce noi suntem vieţuitorii Mănăstirii Maicii Domnului de la Vladimireşti, pe care aţi declarat-o oarecum ciumată, rătăcită şi periculoasă pentru restul Bisericii?

Iată că şi din acest punct de vedere, citaţia este neavenită.

Faptul acesta, foarte dureros, de a decide emiterea acestor ordine sinodale, ne-a zdruncinat inima, că ne-am văzut Mănăstirea situată în umbra canonicităţii şi [a] ecumenicităţii.

Drept aceea, vă întrebăm: În numele cărei legi din Biserică şi în baza cărei hotărâri sinodale ne-aţi înlăturat de la Trupul Bisericii şi ne-aţi făcut indirect leproşii ortodoxiei noastre[?] În care şedinţă plenară a vreunui sf. Sinod s-a discutat şi s-a hotărât pe bază de documente şi anchete că Mănăstirea noastră a ieşit din ortodoxie? Vrem date precise şi număr, fiindcă noi ştim că nu am fost niciodată anchetaţi, judecaţi sau condamnaţi prentru vreo abatere de la ortodoxie sau de la rânduiala Bisericii.

Poate veţi răspunde că încă nu ne-aţi lepădat din sânul Bisericii în mod canonic şi legal, ci numai lumea aţi oprit-o să mai vină la noi. Oare aceasta nu este acelaşi lucru? Noi ştim şi posedăm circularele I. P. S. şi P. S. Voastre, prin care, în urma ordinului Sinodului permanant din 3 septembrie a. c., v-aţi întrecut aproape toţi ierarhii în a defăima Mănăstirea Maicii Domnului de la Vladimireşti. Onoare excepţiilor!

Acest lucru a făcut mare sminteală, a bucurat mult pe satana şi [pe] ucenicii lui, căci semnăturile sinodalilor au reuşit să deruteze evlavia către lucrarea dumnezeiască de la Vladimireşti a multor clerici nedocumentaţi şi a foarte multor credincioşi care în urma circularelor au fost catehizaţi direct împotriva Mănăstirii Maicii Domnului de aici. Ştim că I. P. S. Voastră încă mai demult, în revistele oficiale pe care le patronaţi, aţi încuviinţat şi aţi îndemnat chiar să se scrie articole împotriva Mănăstirii Maicii Domnului, pregătind astfel opinia publică şi discreditarea "quasi canonică" pe care aţi făcut-o prin Hotărârea Sinodului permanent din 3 sept. 1954. Acelaşi lucru de compromitere a dumnezeieştii lucrări de aici aţi întreprins şi în cercurile monahale, vorbind personal împotrivă, apoi trimiţând şi în mănastiri diferiţi părinţi şi fraţi ca: Păr. Cleopa Ilie, Daniil Tudor, Antonie Plămădeală, Arsenie Papacioc, Ioasaf Popa, Vartolomeu Anania, Iustinian Florea, Petroniu Tănase, fratele Andrei Scrima etc etc... care prin predici, la spovedanii şi

prin "scrisori deschise", au calomniat şi [au] defăimat Mănăstirea noastră. I. P. S. Voastră personal aţi vorbit public împotriva Mănăstirii în repetate rânduri şi chiar cu ocazia venirii I. P. S. Patriarh Chiril al Bulgariei, în loc să-l aduceţi să se închine şi să slujească pe locul sfintelor descoperiri, aţi căutat să ne puneţi sub umbră, prihănind locaşul Maicii Sfinte pe motivul că Maicile se împărtăşesc zilnic şi preoţii iartă toate păcatele, socotindu-se "sfinţi".

Desigur, întru această acţiune de discreditare aţi fost secondaţi şi de alţi ierarhi. Astfel, I. P. S. Sebastian a pedepsit pe unii preoţi şi călugări pentru venirea la Vladimireşti şi pentru răspândirea Vedeniilor, iar credincioşilor le vără ca o otravă în suflet predici furioase împotriva "celor stricaţi la cap de la Vladimireşti". Aceasta chiar în prezenţa Maicilor noastre. Nu s-a sfiit I. P. S. Sa să prihănească maicile noastre pentru "prea deasa închinare la sfintele moaşte ale Cuv. Parascheva". La masa jubiliară de 70 ani a I. P. S. Sale, ştim că s-a consumat în sobor o serie întreagă de calomnii la adresa Mănăstirii noastre. Unele din ele, ruşine [este] a le grăi!

P. S. Teofil de asemenea a pedepsit (la Mrea Bogdana), o mulţime de "adepţi" ai Mănăstirii Vladimireştilor, care au refuzat să semneze împotriva Mănăstirii Vladimireşti care i-a născut duhovniceşte. Dacă P. S. Sa – care a fost la Mănăstirea noastră de trei ori, s-a rugat mult pe locul Sfintelor Vedenii, a slujit Liturghia arhierească şi a scris următoarele în cartea de aur: "La Vladimireşti Degetul Providenţei se vădeşte mai izbitor ca aiurea (27 martie 1950)" – a putut în circulară să-i depăşească pe ceilalţi ierarhi în defăimarea acestui "Deget" al Providenţei, calificând ca "pretinse" Vedeniile indicate de acelaşi "Deget" al Providenţei, apoi mărturisim că ne temem că şi trecerea P. S. Sale la Ortodoxie este numai pretinsă ... Ne va zice poate: "de internis non indicator proeter!"

P. S. nostru Antim, credem că i-au scăpat numai foarte puţine prilejuri de a discredita public lucrarea dumnezeiască de la Vladimireşti, mărginindu-se a lăuda gospodăria şi ad[ministra]ţia.

P. S. Iosif a prihănit public Vedeniile şi fecioria Maicilor noastre prin calomnii pe care ruşine este a le şi grăi. Aceasta a făcut-o într-un cerc de profesori şi elevi la Şcoala de cântareţi de la Curtea de Argeş. Printre altele, P. S. Sa [îi] sfătuia pe părinţii profesori ca să se străduiască prin articole documentate şi în conferinţe să dis-

trugă cât mai curând "centrul de prefăcătorie de la Vladimireşti", lăudându-se că P. S. Sa întotdeauna s-a ostenit şi a dus muncă de lămurire împotriva Vedeniilor. Zicem şi noi cu Domnul: "Vrednic este lucrătorul de plata sa!"

P. S. Firmilian nu ştim cum a alcătuit circulara contra Vladimireştilor, dar ne-am mirat că a putut semna ordinul Sinodului permanent, de vreme ce cu prilejul vizitei făcute la noi (8 septembrie 1950) a scris în cartea de aur: "Binecuvântăm truda Maicii Veronica la Mănăstirea Vladimireşti - Tecuci şi vedem în experienţa de aici una din metodele de înviorare a monahismului din Biserica Ortodoxă Română." Ne doare mult inconsecvenţa. Ieri Vladimireştii metodă de înviorare, azi Vladimireştii metodă de desfiinţare. Lumea, în urma circularelor, nu mai ştie pentru care să opteze.

P. S. Andrei a afirmat că pelerinajele de la Vladimireşti constituie o calamitate pentru Biserică în vremurile actuale. Dar îl întrebăm: oare pelerinajele întreprinse de P. S. Sa ca episcop la Arad sau vicar la Oradea, în alte vremi, nu erau o calamitate pentru Biserică? Există vremi şi vremi în evlavia străbună către sfintele locaşuri? Dacă

există, atunci P. S. Sa a prihănit "vremile actuale" sau vom zice: "La aşa vremi, aşa Arhierei!"

Iată câte ieşiri şi compromisuri de conşiinţă a stârnit [campania?] sinodalilor împotriva Vladimireştilor!

3. Ştim precis, că toate hotărârile luate asupra Aşezământului Maicii Domnului de aici leaţi făcut din ordinul unor atei apostaţi sau renegaţi, din partid sau guvern, care prin ministerul [Cultelor] şi acesta prin împuterniciţi, îşi transmit puterea în Biserică. Aceşti împuterniciţi [care] au împânzit ca o reţea toată Ţara, în realitate nu sunt decât nişte intruşi neaveniţi în Biserică, agenţi suspectori, meniţi să distrugă credinţa în popor.

Printr-un asemenea împuternicit (Bâzu Badiu) am aflat noi că partidul şi guvernul nu vede cu ochi buni afluenţa prea mare de lume la Vladimireşti. Căci spunea dânsul după hramul trecut: "s-a alarmat partidul că scârţâie roţile trenului de lumea care vine la Vladimireşti, din toată Ţara şi că s-a aflat până la Moscova că la o Mănăstire din Moldova (România) s-au adunat la hram peste 30 de mii de oameni". Cu acest prilej, tot dânsul ne-a mărturisit intenţia partidului

de a interveni prin minister la Patriarhie ca să se interzică imediat pelerinajele de la Vladimireşti. Cunoscând acest amănunt suntem încredinţaţi că nu Duhul Sfânt V-a povăţuit în sinodul permanent din 3 sept. 1954 să luaţi măsuri de extremă urgenţă prin circularele date prin toate eparhiile şi menite să oprească "afluenţa" lumii de la Vladimireşti.

Ca nişte arhierei ai lui Dumnezeu şi păstori ai turmei Sale, trebuia să Vă bucure afluenţa lumii (oilor cuvântătoare) la Mănăstirea Maicii Sale şi nicidecât să vă însuşiţi judecata unor împuterniciţi care Vă întreabă: "De ce atâta lume la Vladimireşti? De ce numai la Vladimireşti? Slujba de acolo e mai bună şi mai sfântă ca altundeva?"

P. S. Chesarie de la Galaţi a dat răspunsul, prin care dealtfel şi-a anulat propria circulară. Iată ce scrie P. S. Sa: "Din ştirile sosite la Centrul Eparhial se constată că cucernicii preoţi nu ţin legătura permanentă cu credincioşii şi nu-i îndrumează să frecventeze în zile de duminici şi sărbători bisericile din parohiile respective, ci pornesc în pelerinaj la Mănăstirea Tudor Vladimirescu, ca şi când Dumnezeu nu ar fi Unul şi Acelaşi, ca şi când slujbele la Mănăstirea Tudor

Vladimirescu ar fi altele decât cele ce se săvârşesc la toate bisericile ortodoxe. Nu numai atât: sunt credincioşi care, din lipsă de îndrumare din partea preoţilor, părăsesc parohiile chiar şi în zilele de lucru, mergând la Mănăstirea T. Vladimirescu".

Mai dureros este faptul că preoţimea noastră, care are o temeinică pregătire teologică, nu caută să[-i] lămurească pe credincioşi pe baze dogmatice şi canonice, că puterea harului pe care ei îl administrează prin Sfintele Taine este aceeaşi în toate bisericile ortodoxe, ca şi la Mănăstirea T. Vladimirescu" (Extras din ordinul cu numărul 6328/954). Aşa am socotit şi credem noi cu sfinţenie până la moarte că Mănăstirea Vladimireşti nu este decât un smerit mădular al Bisericii Ortodoxe, cu acelaşi har comun tuturor bisericilor, chiar dacă el prisoseşte în harisme rânduite de pronie – voia nepătrunsă a lui Dumnezeu. Dacă P. S. Chesarie, glasul Sfântului Sinod, mărturiseşte acelaşi lucru în cele de mai sus, atunci de ce să mai lămurească preoţii să nu vină la Vladimireşti, când şi aici toate sunt la fel? Poporul înţelept, a făcut îndată remarca: "Cei care ne opresc azi de la Mănăstirea Vladimireşti, mâine ne vor opri şi de la bisericile noastre din sat".

Adevărul este că la Vladimireşti nu se adună lumea cu arcanul, ci ea vine din îndemn propriu, pentru folosul duhovnicesc. Afluenţa lumii e motivată de afluenţa harului lui Dumnezeu. Îi aduce Dumnezeu pe oameni, pentru că El a făgăduit în Vedenia de la 9 sept. 1938: "Aici se vor vindeca suflete".

De 18 ani lumea s-a folosit real de darul acestui sfânt Locaş. Mii de suflete s-au întărit în credinţă, au scăpat de patimi grele, s-au izbăvit de pagube, de scârbe şi necazuri. Multe familii necăjite sau învrăjbite şi-au dobândit liniştea sufletească. Nenumăraţi bolnavi de diferite boli s-au vindecat cu desăvârşire. Şi ce-i mai scump ca toate, mii şi mii de suflete au înviat din moartea păcatelor prin sfânta taină a Mărturisirii şi s-au unit cu Hristos prin Sfinta Împărtăşanie. Toţi cei care pizmuiesc afluenţa lumii şi pelerinajele la Mănăstirea noastră, precum face P. S. Andrei Magheru şi indirect toţi semnatarii circularelor, ar trebui să vadă şi să înţeleagă că aici nu omul, ci Domnul este Cel Ce lucrează cu atâta putere şi eficacitate. Ar trebui să cunoaşteţi toţi membrii Sfântului Sinod că în momentul când aţi dat circularele, aţi vrut să opriţi o lucrare a Domnului deschisă spre mântuirea credincioşilor. Nu v-

aţi rememorat în această privinţă cuvântul judecăţii Domnului, care eventual vi s-ar potrivi şi care v-ar putea ajunge la un moment dat şi care zice aşa: "Vai vouă – că închideţi Împărăţia Cerurilor înaintea oamenilor, că voi nu intraţi şi nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsaţi" (*Matei* 23, 14). Rodnica dezvoltare a Aşezământului de aici trebuia să vă dea încredinţarea că nu este lucrare omenească, ci operă dumnezeiască şi nicidecât să Vă ridicaţi împotriva ei. Noi înţelegem şi ştim de la Maica Veronica, că Vladimireştii a fost întotdeauna criticat. Unii au făcut aceasta din neştiinţă şi neîndrumare, alţii din răutate şi pizmă, alţii din ură şi vrăjmăşie deschisă, alţii din laşitate şi meschine interese materiale şi iarăşi alţii din dorinţa de a se face apărătorii şi salvatorii ortodoxiei pe care o socoteau primejduită, erijându-se în cenzori ai fenomenului supranatural (ex. inf. Urzică în broşura *Minuni şi false minuni*; Pr. Dr. P. Răzuşi: *Criteriologia falselor teofanii* în «Studii teologice»; şi mai nou M-rea Slatina cu faimoasa scrisoare deschisă). Cenzori şi critici au fost întotdeauna, dar toate aceste critici n-au putut face sminteală în Biserică de proporţiile pe care le-au făcut circularele I. P. S. şi P. S. Voastre.

Nu v-aţi gândit că dacă Aşezământul de aici ar fi fost întemeiat pe minciuni, pe amăgire de sine, pe înşelăciune, pe legendă sau pe ispita diavolului, cum s-au ispitit unii să afirme în reviste şi circulare, atunci desigur că nu ar fi durat 18 ani şi nu s-ar fi putut dezvolta nici pe departe, cum vedem că s-a dezvoltat de fapt. În această ordine de idei este bine şi necesar să Vă aduceţi aminte şi să meditaţi asupra cuvintelor celebre ale vestitului Gamaliel rostite la judecata Apostolilor Domnului în Sinedriul din Ierusalim şi care-şi găsesc o minunată aplicare în cadrul Mănăstirii noastre: "Şi acum zic vouă, feriţi-vă de oamenii aceştia şi-i lăsaţi pe ei, căci de va fi de la oameni sfatul acesta sau lucrul acesta, se va risipi, iar de este de la Dumnezeu nu veţi putea să-l risipiţi, ca nu cumva şi luptători de Dumnezeu să vă faceţi" (*Fapte* 5, 38-40).

Oare nu cumva v-aţi făcut şi I. P. S. şi P. S. Voastre luptători de Dumnezeu prin circularele date împotriva Aşezământului dumnezeiesc de la Vladimireşti, ridicat prin poruncă divină, în cinstea Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu?

Pentru toate ordinele, circularele şi defăimările verbale şi scrise îndreptate împotriva acestui sfânt şi sfinţitor Locaş al Maicii Domnului, Vă

înfruntăm, Vă prihănim şi ne lepădăm de faptele aceastea blasfemiatoare ale I. P. S. şi P. S. Voastre, preţuindu-Vă cu sfinţenie harul pe care-l purtaţi. Să nu vă mire această îndreptăţită revoltă, dar o facem de dragul Maicii Domnului, pe care prin aceste fapte aţi nesocotit-o, aţi defăimat-o şi aţi hulit-o. Aţi închis multor suflete uşa de intrare la minunata Ei lucrare de aici. Dacă I. P. S. şi P. S. Voastre nu credeţi în Ea sau vă e[ste] frică să mărturisiţi deschis că credeţi, de ce opriţi şi pe alţii de a crede şi de a veni la Ea? De ce aţi căutat să opriţi izvorul Maicii Domnului care a fost hotărât de Însuşi Mântuitorul, pentru pocăinţă, pentru vindecarea şi mântuirea sufletească a Neamului nostru Românesc?

Sau aţi vrut să ştergeţi şi Vladimireştii ca şi Maglavitul, numai să puteţi fi pe placul vrăjmaşilor lui Dumnezeu şi [a] ucenicilor lui Antihrist? Oare dacă înşivă Vă complaceţi în consensul fricii de a[-L] mărturisi pe Hristos şi minunile Lui în orice împrejurări, dacă în bună parte aţi reuşit [să imprimaţi] această notă de frică Sfântului consens "bisericesc", aţi dorit ca şi Vladimireştiul să capituleze şi să devină numitor comun?

Cred că aceasta V-a fost intenţia, [pentru] că P. S. Teofil nu s-a sfiit să ne scrie că I. P. S. Patriarh fiind un "artist" al Bisericii şi având în faţă tabloul culorilor componente, a găsit Vladimireştiul în culori prea vii şi s-a hotărât să-l estompeze, spre a nu ieşi din comun".

Dar zadarnic încercaţi aceasta, căci cetatea Vladimireşti a fost ridicată pe muntele ortodoxiei noastre nu de oameni, ci de Dumnezeu, iar culoarea aprinsă a vieţii duhovniceşti de aici i-a dat-o Maica Domnului, ocrotitoarea acestei cetăţi şi i-o păstrează focul Dumnezeirii lui Hristos, luat zilnic de toţi şi de toate, din Sfântul Potir. Aceasta nu se poate "estompa"!

Oare nu v-aţi gândit că floarea Mănăstirii Vladimireşti e una din florile răsădite de Dumnezeu în grădina mare a Ortodoxiei? Şi această floare chiar dacă e mai aprinsă, nu iese din ansamblul grădinii, ci dimpotrivă, prin rostul ei divers în manifestare, dar unic în har, se preamăreşte Dumnezeu pe care L-am învăţat a fi unitate în diversitate.

Cunosc încă de la cursurile de îndrumare misionară această dorinţă de "estompare" şi aducere la numitor comun, căci P. S. Teoctist pe atunci rector (1952) m-a oprit să mă împărtăşesc

des şi să nu-mi fac pravila călugărească între preoţii de mir, de dragul de a nu ieşi din "sobornicitate şi ortodoxie". Bine că unii din preoţi m-au prevenit încă din primele zile să am grijă că sunt adus la cursuri pentru desduhovnicire şi intrare la numitor comun.

La sfârşitul cursurilor, m-am convins că aceste cursuri aduc pe preoţi la numitor comun, îi actualizează vrând nevrând pe toţi şi îi scaldă în consensul slujirii la doi domni şi încă mai mult Cezarului decât lui Dumnezeu. Mie mi-a prins bine, [pentru că] înainte eram naiv şi credeam că aceste cursuri uniformizează cultul, dar nu că au darul de a "estompa" viaţa duhovnicească acolo unde ea se aprinde pentru Hristos şi Maica Lui. Veţi zice poate că suntem mândri. Una e mândria drăcească şi alta mărturisirea conştientă în faţa oricui. Noi Vă înfruntăm şi Vă prihănim nu atât pentru că nu credeţi şi nu propovăduiţi Minunile lui Dumnezeu de aici, ci pentru sminteala şi prihănirea lor din faţa credincioşilor care le cred cu sfinţenie. Aveţi haine, insigne şi dar de păstori ai Bisericii şi propovăduitori ai minunilor lui Hristos; iată că în faţa lumii în mod oficial le defăimaţi.

Nu Vă fie cu supărare, dar vă întrebăm: care sinodali au fost după Dumnezeu şi au hotărât după Duhul Sfânt? Cei din 1938, care s-au supus poruncii dumnezeieşti primite de Maica Veronica de a zidi aici Mănăstirea Maicii Sale, conform Vedeniei din 21 august 1938; sau sinodalii actuali, care au hotărât oarecum desfiinţarea Mănăstirii? Am zis "sinodali" [pentru] că ei pot greşi şi se vede limpede că actualii [sinodali] greşesc în hotărâri, dar Sfântul Sinod nu poate greşi şi iată, a prelungit revărsarea şi lucrativitatea harului Duhului Sfânt şi peste actualele hotărâri şi decizii. Duhul Sfânt operează şi acum aici mântuirea sufletelor nestingherit, iar poporul care are antene mai curate pentru simţirea autenticităţii lucrurilor lui Dumnezeu vine mai sporit în urma circularelor date. Creştinul evlavios, cu cât este oprit de la Dumnezeu, cu atât îl caută mai mult. Acest adevăr îl verificăm noi în urma opreliştilor proiectate de I. P. S. şi P. S. Voastre, căci desfiinţaţi Vladimireştiul şi desfiinţându-l, loviţi în Dumnezeu.

Noi nu zicem că I. P. S. Voastre direct desfiinţaţi Vladimireştiul sau loviţi în Dumnezeu. Nu, sunteţi vinovaţi, vă prihănim, în numele lui Dumnezeu şi al poporului drept credincios, pentru că

prin faptele şi dispoziţiile I. P. S. şi P. S. Voastre V-aţi făcut unelte vrăjmaşilor lui Dumnezeu. Şi se folosesc de I. P. S. şi P. S. Voastre pentru distrugerea credinţei şi dărâmarea Bisericii din inima poporului nostru. Şi pentru că suntem fii şi mădulare ale Bisericii, nu putem să tăcem, ci mărturisim deschis şi [îi] înfruntăm pe toţi, chiar şi pe I. P. S. şi P. S. Voastre când vedem că părăsiţi conştiinţa de păstor care ar trebui să privegheze neadormit pentru turmă, s-o apere în faţa oricui şi la nevoie să-şi puie sufletul pentru oi, căci aşa învaţă Marele Păstor Hristos.

Ori, cum să nu Vă prihănim, când prin hotărârile luate asupra Mănăstirii noastre, dovediţi cu prisosinţă că V-aţi făcut nu unealta lui Dumnezeu, Care a poruncit şi susţine acest Aşezământ, ci unealta vrăjmaşului Lui de la minister sau de aiurea? Ştim că ei v-au cerut să daţi acele ordine potrivnice lui Dumnezeu, dar nu trebuia să-i ascultaţi. Veţi zice poate că a trebuit să "daţi Cezarului ce-i al Cezarului". Nimic de zis, dar I. P. S. şi P. S. Voastre aţi depăşit acest citat, căci aţi dat şi cele ale lui Dumnezeu tot Cezarului. Singuri aţi mărturisit aceasta în mai multe rânduri, afirmând cu dare din umeri: "Ce să fac dacă ăştia îmi cer?!" Această aservire vinovată re-

iese din afirmaţia P. S. Valerian, care repetat spunea că decizia Patriarhului s-a emis din raţiune de stat. Mai limpede a mărturisit acest fapt P. S. nostru Antim în faţa delegaţiei de călugări de la Sihastru, care veniseră în urma iertării totale, să rezolve un litigiu cu un inspector de la minister care le cerea părăsirea Mănăstirii. P. S. Sa, deşi în prealabil a garantat rămânerea în Sihastru, în faţa inspectorului a retractat totul şi s-a eschivat de a mai interveni pentru salvarea lor. Atunci părinţii de la Sihastru, nedumeriţi, au întrebat: "P. S. Stăpâne, dacă P. S. Voastră nu aveţi putere în faţa unui inspector de la minister, atunci spuneţi-ne să ştim, cine conduce Biserica?" Iar P. S. Sa a răspuns încet: "Statul, dar tăceţi!"

Iată durerea mare şi alarmarea noastră pentru care strigăm prin această întâmpinare, nu numai în numele Mănăstirii noastre, ci în numele întregii Biserici şi a întregului popor drept credincios din care ne tragem şi în care ne avem împrăştiaţi fraţii, părinţii, moşii şi strămoşii. Deşi suntem numai mădulare, dar alcătuim un corp cu Biserica – Trupul mistic al Lui Hristos – şi nu putem sta nepăsători când membrele superioare, capul văzut, adică membrii Sfântului Sinod, nu

slujesc numai capului – Hristos Domnul, ci slujesc la doi domni. De ce această duplicitate, de ce această aservire prin care aţi târât întreaga Biserică într-o atitudine de compromis, dându-i caracterul [de] "căldicea" înaintea Domnului? Veţi încerca poate să ziceţi că aţi căutat să vâsliţi cu vetreala[1] prudenţei uzând de zicala "până treci puntea, mai dai mâna şi cu necuratul!" Nu merge în ale credinţei, ci mai bine să dăm mâna cu moartea pentru Hristos. În această privinţă spune Domnul că nu a venit să aducă pace, ci sabie pe pământ, adică întru mărturisirea Lui să despartă pe părinţi de copii, cum e cazul nostru cu I. P. S. Voastre. Prudenţa în aceste situaţii, duplicitatea, este egală cu frica şi frica este păcat, ea năimeşte pe păstori şi-i face să fugă cu conştiinţa dintre oi. Păctul cu lupii aduce risipirea oilor!

Sau poate, cum ne-aţi afirmat în repetate rânduri, nu vreţi să cedaţi scaunul, "ca să nu-l ia unul ca Valerian Zaharia sau altul, căci atunci Biserica s-ar duce de râpă!" Nu Vă temeţi de aceasta, căci Biserica este a lui Hristos şi "nici porţile iadului nu o vor birui". Ar avea Dumnezeu grijă şi decât această stare de căldicel, e mai preferabilă cea rece, căci abia se simte mai tare

[1] De fapt, „vetrela" – pânză de corabie (n. ed.).

tăişul sabiei celor fierbinţi pentru Hristos. Atunci, nu cuvântul, ci sângele jertfei va preface toată Biserica fierbinte. Doar ştiţi că Biserica a triumfat înaintea Domnului şi a fost fierbinte când a luptat cu "recele". Astfel şi acum, decât să dea Biserica sinodali, preoţi şi credincioşi aserviţi împuterniciţilor, inspectorilor, demnitarilor atei şi altor vrăjmaşi ai lui Dumnezeu din stat, mai bine lăsaţi să dea mucenici. Biserica şi liturghia se înalţă pe oase de mucenici, nu pe conştiinţe de creştini compromişi.

Mai bine cereţi separarea Bisericii de Stat, decât acest compromis! Aruncaţi-le arginţii, ca nu cumva iubirea lor să Vă aducă pierzarea sufletului I. P. S. şi P. S. Voastre şi a turmei încredinţate. "Căutaţi mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu şi celelalte se vor adăuga" şi I. P. S. şi P. S. Voastre de la Dumnezeu, prin poporul care-şi iubeşte şi îngrijeşte pe Păstor, când vede că are grijă numai de mântuirea sufletului lui, nu şi de înrobirea lui. Altfel, cum o duceţi acum, încetul cu încetul Vă lepădaţi de Împărăţia lui Dumnezeu şi rămâneţi slujitori ai Lui numai cu formele cele din afară, precum prevesteşte Mântuitorul în Vedenia Maicii Veronica de la 1 sept. 1948, spunînd: "Biserica şi monahismul vor avea de

suferit. Mulţi se vor lepăda, nu de cele trupeşti ci de Împărăţia Mea!" Poate nu le credeţi, dar noi vi le scriem din inimă curată, iar Ştiutorul inimilor va vădi la Arătare, intenţiile tuturor. Noi vă îndemnăm la mărturisire! Ieşiţi şi scoateţi Biserica din "căldicie"! Au dreptul şi copiii să[-i] sfătuiască pe părinţi întru ce este bine şi plăcut lui Dumnezeu. Treziţi[-vă], nu mai dormiţi, că lupii intră în turmă.

De ce aţi dat frâiele din mână şi aţi încredinţat duhul cârjei, duhului întunericului acestui veac frivol şi fără Dumnezeu? De ce Vă lipsiţi de atitudinea demnă de a[-L] mărturisi pe Hristos deschis, în faţa oricui? În loc să vă puneţi sufletul pentru oi, de ce I. P. S. şi P. S. Voastre faceţi dimpotrivă, pe cei care caută cât de cât să-L mărturisească pe Hristos şi vor să trăiască mai după Dumnezeu, îi caterisiţi şi îi excludeţi? Cum putem noi să tăcem când este vorba de Biserică Mama noastră pe care, după ce singuri V-aţi vândut conştiinţa, încercaţi să o scoateţi şi pe ea la mezat? Şi iată cum: Mănăstirea Sihastru, unde vieţuitorii doreau să ducă o viaţă mai aproape de Dumnezeu şi să se împărtăşească mai des cu Hristos, Căruia s-au predat cu exclusivitate, a fost transformată de I. P. S. şi P. S. Voastre prin

Sinod, motivându-se în referat de către P. S. nostru Antim, că vieţuitorii au un duh de viaţă mistică de la Vladimireşti şi relatând ca o bravură, că a "capturat" câteva sticluţe cu Hristos ! Ce bravură! Arhiereul Lui Hristos [Îl] capturează pe Hristos şi-L închide în dosare, în loc să-L recomande împărtăşaniei zilnice prin potir, pentru a nu fi silit să se refugieze – de frica arhiereilor – în sticluţele şi tubuşoarele celor care nu se pot lipsi de El. Oare nu sunteţi de prihănire pentru asemenea faptă[?] Pentru Hristos şi Biserica Sa Vă înfruntăm şi Vă prihănim pe I. P. S. Voastre care le patronaţi [pe] toate acestea. Vă întrebăm mai departe, cum aţi patronat pe P. S. Antim, care în urma unei judecaţi nedrepte [i-]a dat pe călugarii de la Sihastru pe mâna procuraturii şi a miliţiei, închizându-i pe[ntru] o vreme preventiv, iar acum condamnându-i pe toţi la un an şi jumatate [de] puşcărie?

Călugări închişi din ordinul Episcopului pentru că n-au înţeles să renunţe la practica împărtăşirii dese cu Hristos, să părăsească Mănăstirea lor de metanie unde s-au răstignit Domnului! Cât de straniu sună aceasta în conştiinţa tuturor! Ce va răspunde P. S. Antim în faţa nemitarnicului Judecător pentru această "dragoste de fiii duhovniceşti?" Şi mai ales, ce răspuns va da P. S. Sa lui Hristos, pentru că în judecata deschisă de P. S. Sa s-au defăimat Sfintele Taine, batjocorindu-se de către anchetatori? În faţa lumii care nu cunoaşte adevărul, aţi discreditat acest Aşezământ viu, l-aţi estompat, dar viaţa într-însul e mai aprinsă şi Ştiutorul inimilor va vădi la Arătare.

Vă prihănim pentru că aţi patronat caterisirea şi excluderea Părintelui Iustin şi a celor patru monahi de la Sâmbăta [Făgăraş], care de asemenea s-au făcut vinovaţi [împotriva] "estompării", pentru aprinderea de mărturisire şi de împărtăşirea cu Hristos a lor şi a poporului închinător. Ce răspuns va da I. P. S. Nicolae Bălan pentru că, tulburat de mărturisirea [şi] împărtăşirea prea deasă şi colectivă, a pus la dispoziţia Securităţii maşina I. P. S. Sale, ca să[-i] ridice cât mai repede din Mănăstire şi să[-i] închidă pe aceşti fii duhovniceşti ai I. P. S. Sale?

Dacă motivul era mai mult duhovnicesc şi bisericesc, de ce atunci a abuzat de dreptul de demnitar al stelei R. P. R.? Oare nu tot I. P. S. Sa a fost vajnicul propovăduitor al războiului sfânt şi aprigul slujitor al Crucii în campaniile din Transilvania? De ce se laudă cu steaua şi o

foloseşte ca putere asupra fiilor? Care este puterea arhieriei sale în Biserică? Crucea lui Hristos sau steaua Republicii? Este bine să precizeze I. P. S. Sa, pentru a nu duce în eroare chiar şi statul care i-a conferit steaua cu drepturi în stat şi nicidecum în Biserica sau în monahism. Dreptul acesta, pe latură bisericească, denotă iarăşi că I. P. S. Bălan slujeşte la doi domni şi atunci să nu ne mire că călugării în cauză nu au ascultat de I. P. S. Sa, ci direct de Hristos!

4. Vă înfruntăm apoi în numele Bisericii şi pentru defăimarea şi discreditarea publică a Maicii noastre Stareţe, pe care atât I. P. S. Voastră cât şi alţi ierarhi sinodali (*nomine odiosa*) aţi calomniat-o în fel şi chip, uzând că prezenţa[2] noastră şi a miilor de credincioşi este că Maica Veronica este un vas ales de Dumezeu, care s-a învrednicit să vadă Faţa lui Dumnezeu, a Maicii Domnului şi a altor sfinţi, primind un mandat divin, o sfinţire specială de la Dumnezeu, prin care a chemat şi a adus la sfinţire în sânul Bise-

[2] Probabil "uitând că credinţa". Textul din dosar a fost dactilografiat după cel olograf al părintelui Ioan. Este posibil ca erorile să fi apărut în momentul dactilografierii de către o altă persoană decât părintele (n. ed.).

ricii noastre atâtea suflete. De nu credeţi nepătrunsului elementului mistic din lucrarea Maicii Veronica, ar fi trebuit să credeţi faptelor. Căci simplu vorbind, de nu era de la Dumnezeu şi adevarată chemarea Maicii Veronica, nici I. P. S. Voastră nu aţi fi avut de ce veni de cinci ori la Vladimireşti şi să scri[e]ţi în Cartea de Aur : "În această Sfântă Mănăstire, condusă cu atâta destoinicie şi însufleţire de Maica Stareţă Veronica, nu sunt o podoabă numai zidurile, chiliile, biserica etc., ci toată viaţa duhovnicească a obştii celei vii este o podoabă a monahismului Românesc. Înfloreşte peste tot locul o gospodărie deosebită, dar înfloreşte plină de viaţă duhovnicească o obşte duhovnicească închinată Domnului Hristos, pe care noi o binecuvântăm, rugând pe Mântuitorul să reverse aici toate darurile Sale cele bogate, cu al Său Har şi cu a Sa iubire de oameni" (5. 11. 1950).

Oare când aţi semnat ordinul sinodal de izolare a Mănăstirii Vladimireşti, nu v-a şoptit la urechea dreaptă Duhul Sfânt: "Ai grijă că te contrazici, că altfel scriai în Cartea de Aur a Mănăstirii?!" Poate momentul politic v-a înfundat[-o] pe cea dreaptă şi aţi auzit mai stângaci cu stânga. Iertaţi-mi sinceritatea, dar I. P. S. Voastră ne-aţi

vorbit în gura mare la toată lumea, noi Vă şoptim în scris, numai I. P. S. Voastre.

Pentru noi, Maica Veronica este o mamă duhovnicească, fiindcă prin rostul chemării sfinţiei sale ne-am apropiat de Dumnezeu, ne-am aprins evlavia către Maica Domnului, unii ne-am rupt de lume, alţii s-au lăsat de patimi, o mulţime de cămine şi-au recăpătat liniştea prin rostul Mănăstirii întemeiate de Maica Veronica. Şi nu numai unul sau doi, ci zeci, sute şi mii – în felul şi rostul lor s-au înnoit cu sufletul. De aceea poporul o numeşte Naşa Renaşterii în Duh a Neamului Românesc!

Era un timp când chiar I. P. S. Voastră prezentaţi Mănăstirea Maicii Domnului drept "bilet de vizită" şi "floare de butonieră" a I. P. S. Voastre. O lăudaţi şi o dădeaţi de model peste tot. Mai mult, însăşi I. P. S. Voastră aţi hirotesit-o Stavroforă în faţa Sfântului Altar de la Vladimireşti, recunoscându-i astfel anumite merite în Biserica noastră! Atunci, de ce Maica Veronica a ajuns acum în gura I. P. S. Voastre o "femeie", un "idol", "proastă" şi "semidoctă"? I-aţi spus părintelui Iustin de la Sâmbăta, că de ce este prost şi el şi Ioan de se iau după "o femeie" care nu are nici măcar seminarul, necum teologia, ironizându-ne pe noi că poate ascultând-o, voi ajunge eu Patriarh, iar dânsul Mitropolit la Sibiu. Da, ne luăm după sfatul Maicii Veronica, pentru că Sfinţia Sa a ascultat mai mult de Dumnezeu decât de oameni, nu cum faceţi I. P. S. Voastră, ascultând mai mult de oameni după cum se vede. Cât despre aluzia că vrem să vă luăm locurile, vă rugăm să fiţi încredinţaţi că asemenea gânduri sunt străine de noi şi oare de ce vă temeţi de doi ieromonahi, unul caterisit şi altul candidat [la caterisire]?

P. S. nostru Antim a reproşat celor de la Sihastru că ascultă de "o femeie" de la Vladimireşti, care zice că a vorbit cu "Maica Domnului". De ce oare această batjocoră din gura unui ierarh, la adresa unui vas ales al lui Dumnezeu, care s-a verificat prin fapte, reîmbisericind mii de suflete şi creând un reviriment unic în Ortodoxia noastră? Zic unic, pentru că prin practicile duhovniceşti preconizate de Maica Veronica – din vădită inspiraţie divină – a pus creştinătatea noastră pe făgaşul celor mai autentice trăiri duhovniceşti, învăţând lumea să trăiască mai mult cu Dumnezeu şi [cu] Tainele Lui, decât să vorbească numai de El, ca sectarii. Şi oare acesta este un rău pentru Biserica noastră, în sânul că-

reia şi-a ascuns şi dospit aluatul trimis de la Dumnezeu? De ce atunci loviţi într-însa? De ce o mai ironizaţi că s-a făcut "idol"? Nu s-a făcut ci dimpotrivă, a întors mii de oameni de la slujirea idolilor păcatelor. I. P. S. şi P. S. Voastre prin ordinele date, o stigmatizaţi ca pe un "spin" al Bisericii, câtă vreme Sfinţia Ei este o floare aleasă a Ortodoxiei noastre şi un crin care a sădit peste 300 de crini – fecioare – în grădina Maicii Domnului de la Vladimireşti.

Veţi zice poate că sunt împătimit, cum nu vaţi sfiit să afirmaţi public, dar să vadă Dumnezeu conştiinţa fiecăruia! Eu V-am spus încă de la Agapia că o cinstesc ca pe o sfântă vie şi o însoţesc ca pe nişte moaşte sfinţite prin părtăşia sfinţeniei teofanice şi mai presus de fire [de] care s-a înviednicit. Judecaţi şi ziceţi ce vreţi, eu rămân în credinţa că este Proorocul României dăruit de Domnul zilelor noastre şi chiar prin absurd vorbind, că nu ar fi aşa, Domnul nu mă va prihăni că primesc pe un prooroc în nume de prooroc.

Chiar şi fecioria de la Vladimireşti v-a scandalizat pe mulţi de aţi batjocorit-o, aţi ironizat-o şi condamnat-o în reviste. De ce oare, în loc să vă bucuraţi de crini, daţi cu pietre în ei şi voiţi

să-i smulgeţi? De ce vă tulbură faptul că Dumnezeu a poruncit Maicii Veronica să ridice la Vladimireşti o cetate a fecioriei, în mijlocul unui veac cu duh frivol şi necredincios? Ar trebui să vă bucure faptul că în acest locaş sfinţit de descoperirile Sale, Domnul a voit ca să se adune şi să se mântuiască sub Omoforul ocrotitor al Maicii Sale, fecioarele neamului nostru binecredincios şi evlavios. Prin acest dar cu totul special, oare I. P. S. şi P. S. Voastre nu vedeţi că Domnul a voit să binecuvânteze evlavioasa noastră Moldovă şi întreaga noastră Ţară Românească?

De ce V-aţi repezit cu o judecată pripită, încuviinţând pe ispitiţii strigători: "au nu toate femeile sunt chemate la mântuire, de ce numai fecioarele sunt primite la Vladimireşti?" Trebuia singuri să le răspundeţi: "Toate femeile se pot mântui, iar pentru cele ce vor să se călugărească, stau larg deschise porţile celorlalte Mănăstiri, căci la Vladimireşti, Dumnezeu a hotărât să viеţuiască numai fecioarele" (cf. Vedeniei din 21 august 1938). Ne miră faptul că P. S. Antim Nica nu v-a oprit să încuviinţaţi articole împotriva fecioriei de la Vladimireşti, când singur a putut cunoaşte că nu Maica Veronica sau maicile au or-

goliul de a primi numai fecioare, ci Maica Domnului nu le primeşte pe celelalte. P. S. Sa, pe vremea când era Episcop Locotenent la Galaţi, a voit să ispitească acest "orgoliu" şi a închinoviat cu ordin o maică ce a fost căsătorită. Maica Veronica a primit-o căci s-a supus ordinului Ierarhului, i-a dat şi chilie, dar Maica Domnului a reţinut-o bolnavă la pat, până a mărturisit singură că a voit să ispitească această "Taină" a fecioriei de la Vladimireşti. A treia zi, ieşind pe poarta Mănăstirii n-a mai avut nici o durere. Oare e un orgoliu respectarea poruncii Domnului, de a vieţui numai fecioare?

Iată că avem toate motivele să vă înfruntăm pentru defăimarea Maicii Veronica, fiind fii duhovniceşti ai Sfinţiei Sale. Sfântul Apostol Pavel spune: "Mulţi părinţi şi învăţători aveţi, dar întru Hristos, Eu v-am născut". Tot astfel spune Maica Veronica, care a umplut Mănăstirile şi Bisericile în toată ţara cu asemenea fii şi fiice. Dacă este aşa, cred că nu veţi tăgădui, atunci, de ce o loviţi?

Vă prihănim apoi pentru defăimărea acestui loc sfânt şi sfinţitor şi a Vedeniilor Dumnezeieşti avute de Maica Veronica. Pe toate acestea le-aţi discreditat în revistele Bisericii suscitând

atacarea lor în articole, conferinţe şi predici. De ce vă tulburaţi [pentru] că se zice că la Vladimireşti este loc sfânt şi sfinţitor? Noi credem că l-a sfinţit însuşi Dumnezeu prin Vedeniile repetate ale Maicii Veronica. De nu Vă mulţumeşte acest răspuns, atunci Vă rog să luaţi Sfânta Scriptură şi veţi vedea că toate locurile unde s-a arătat Dumnezeu aleşilor Săi, au fost considerate şi numite sfinte. Nici să nu vă scandalizaţi că Domnul s-a arătat şi [a] descoperit măririle, voile şi poruncile Sale Măicuţei Veronica, o tânără fecioară neînvăţată, căci ştiţi bine că altele sunt judecăţile oamenilor şi altele ale lui Dumnezeu, "Care cearcă inimile şi rărunchii".

Dacă I. P. S. Voastre în loc să tipăriţi şi să răspândiţi poruncile dumnezeieşti din Cartea de Vedenii a Maicii Veronica, o păstraţi ca un corp delict "legată într-un dosar", cum să Vă mai ascultăm şi "să Vă mai înţelegem"? Pentru noi Vedeniile sunt tot aşa de preţioase ca şi cuvintele din Sfânta Scriptură, pentru că tot cuvintele lui Dumnezeu sunt şi pentru că "Cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă"[;] de aceea şi cartea cu Vedenii de când aţi legat-o în dosar, s-a răspândit încă mai mult, multiplicându-se de credincioşi în toate părţile ţării.

Că sunt posibile Vedeniile în zilele noastre, n-ar fi cazul să scriu aici, dar ca să vedeţi greşeala mare bisericească pe care aţi făcut-o stagnând oficial Vedeniile, voi cita cuvintele Sfântului Maxim Capsocalivitul, care zice: "Şi acum robii lui Hristos se învrednicesc a avea Vedenii de multe feluri, pe care unii nu le cred şi nici [nu] le primesc în nici un chip că sunt adevarate şi le socotesc că sunt nişte rătăciri. Iar pe cei care le văd îi cred că sunt rătăciţi. Dar mă minunez foarte mult de aceasta, cum oamenii aceia s-au întunecat şi au orbit şi ca nişte orbi cu sufletul nu cred ce a făgăduit nemincinosul Dumnezeu, prin gura poorocului Ioil, acolo unde zice: "Voi vărsa duhul Meu peste tot credinciosul şi robii şi roabele Mele [...]". Acest dar l-a dat Domnul nostru şi-l dă şi acum, şi-l dă până la sfârşitul veacului tuturor credincioşilor robilor Lui după făgăduinţa Sa".

Şi în cazul stagnării acestora poate veţi încerca să vă apăraţi cu citatul: "Supuneţi-vă stăpânirilor" ... adică dacă stăpânirea actuală nu vede cu ochi buni Vedeniile, înglobându-le în aşa numitul "misticism", termen căruia necredincioşii i-au dat caracter peiorativ, atunci numaidecât trebuiesc atacate? Nu trebuia să le atacaţi

I. P. S. Voastră şi ceilalţi sinodali. Nu trebuia să Vă faceţi unelte şi cleşte serviabil, cu care cei necredincioşi în numele lui Dumnezeu, vor să scoată această credinţă din popor. Ei înglobează această scumpă comoară în reduta de atac "misticism", care în ultimă analiză este credinţa în Dumnezeu, e însuşi Dumnezeu care e misticismul întruchipat. Dacă nu sunteţi în stare să apăraţi această redută, măcar nu fiţi slugile vrăjmaşilor lui Dumnezeu şi lăsaţi şi binecuvântaţi pe cei ce vor să apere reduta sfântul misticism chiar cu preţul vieţii! Tocmai de aceea nu[3] vă prihănim, nu pentru că nu credeţi sau nu faceţi întru totul voia lui Dumnezeu, ci pentru că prin măsurile luate de I. P. S. şi P. S. Voastre şi dirijate de un duh străin de Biserică, abateţi atenţiunea credincioşilor de la pericolul mare al slăbirii credinţei în popor. Bine că poporul simte şi aleargă [acolo] unde credinţa e vie şi apele Duhului Sfânt nu s-au tulburat. Simte, fiindcă îşi are inima nepervertită, dar îl doare când vede că păstorii înşişi tulbură aceste ape! În loc să le aprindă credinţa, le-o "estompează", le-o prihăneşte. O ştim aceasta de la miile de închinători care cu durere ne mărturisesc că nici nu se gân-

[3] Poate "noi" (n. ed.).

desc vreodată să se lepede de credinţă, de biserică şi de preoţi, dar sunt ispitiţi să judece compromisul şi slujirea la doi domni a preoţilor lor. Preoţii la rândul lor, mai puţin vinovaţi, vin şi ei la noi, acum îmbrăcaţi civil – spun că n-au încotro, dacă aşa li s-a spus la cursuri, la conferinţe şi dacă aşa le poruncesc Episcopii prin circulare. Şi se miră şi se întreabă dacă Episcopii care sunt călugări şi nu au soţii, copii şi alte obligaţii familiare, de ce nu riscă până la sânge pentru a-L mărturisi pe Hristos?

Preoţii, poporul şi împreună cu ei şi noi toţi de la Vladimireşti, Vă întrebăm: nu Vă gândiţi că noi românii nu ne-am făcut ci ne-am născut creştini şi ca atare compromisul I. P. S. şi P. S. Voastre lezează credinţa moşilor şi strămoşilor noştri [dintre] care unii şi-au vărsat sângele pentru Hristos? De ce vindeţi interesele lui Dumnezeu şi ale Bisericii statului ateu, pentru interesele menţinerii unui salariu şi renunţaţi la tradiţia de a mărturisi credinţa? Nu vedeţi că aţi transformat prin aservire şi salarii Biserica lui Hristos în biserică de stat, cu episcopi şi preoţi de stat, care pentru arginţii statului schimbă frica de Dumnezeu pe frica de oamenii statului? Dacă statul a dat libertate cultelor prin art. 84 din Constituţie,

de ce nu uzaţi total de ea? De ce în unele privinţe depăşiţi cerinţele de loialitate a statului, schimbându-Vă chiar rosturile, dar în alte privinţe, unde raza activitaţii bisericeşti Vă reclamă, renunţaţi sau Vă sfiiţi în a vă exercita îndatoririle? În primul caz, de ce oare depăşiţi limitele chemării preoţesti, dezvoltând în şcolile teologice la cursuri, în conferinţe, în pastorale şi în predici o "actualizare" deşănţată a lui Hristos, făcând uneori mai mult politică decât credinţă? De aceea un activist de partid şi educator politic a declarat foarte fericit că nu-i nevoie de atacat Biserica în faţa poporului, pentru că reprezentanţii ei singuri o discreditează prin serviciile şi propaganda indirectă ce ne-o fac în actualizarea cuvântărilor. Ei au dreptate pentru că şi Mănăstirea de pildă nu partidul o discreditează, ci iată, reprezentanţii Bisericii îi fac acest "serviciu".... "şi va da tatăl pe fiu spre moarte...".

În al doilea caz Vă întrebăm de ce nu vă exercitaţi îndeajuns dreptul de libertate a cultului, cercetând şi îngrijind peste tot sufletele încredinţate? Lacrimile atâtor părinţi, soţii şi copii care şi-au pierdut pe ai lor fără preot, prin spitale, închisori, la canal şi [în] alte instituţii, ne îndeamnă să Vă întrebăm de ce nu aveţi grija a-

cestora? De ce aţi lăsat la canal şi în alte părţi să fie duşi creştinii – ca vitele – la groapă fără preot? Se întreabă unii preoţi scăpaţi de prin închisori de ce oare sinodalii noştri nu-şi îndreaptă râvna către îndeplinirea acestor îndatoriri sfinte, ci îşi macină zelul în a lua "măsuri de extremă urgenţă" pentru distrugerea lucrării dumnezeieşti de la Vladimireşti? Mai spunea alt preot: "Ce frumos i-ar sta, măcar unui ierarh de-al nostru ortodox, să-şi puie sufletul pentru cei oropsiţi, adică pentru oi? Chiar dacă aceste oi sunt rătăcite de la ordinea publică, tot oi creştine sunt".

Tot în limitele libertaţii religioase garantate de constituţie se întreabă poporul nostru, oare de ce păstorii noştri au cedat, renunţând la tradiţia sfinţirii caselor lor în fiecare zi [de] întâi, prin aghiazmă şi binecuvântare preoţească[?] Oare ace[a]sta este de la Duhul Sfânt sau un semn de renunţare la datoria sfântă, pentru a nu [sări în] ochii cuiva prezenţa prea deasă a preoţilor pe străzi? Numai diavolii şi ucenicii lui fug de aghiasmă. De asemenea se mai întreabă poporul de ce s-au îngrădit tipăriturile bisericeşti şi de ce se pun atâtea piedici la hirotonia preoţilor? Nu cumva incomodează pe cineva cuvântul lui Dumnezeu sau numărul prea mare al slujitorilor bisericeşti? Ori costumul preoţesc şi barba sunt inactuale? Repetăm, dacă este libertate religioasă, atunci de ce nu uzaţi de ea întru totul? Sau e numai pe hârtie şi pe "cartelă"? I. P. S. şi P. S. Voastre de ce nu interveniţi să se desfiinţeze această ultimă "cartelă" a cultului şi să fie lăsat la "liber"? Se mai întreabă poporul de ce păstorii noştri ne prihănesc sărbătorile şi Duminicile, scurtându-le din "ordin de sus"? Răstimpul sfintelor slujbe, pentru a putea ieşi la lucru sau la şedinţe şi întruniri? Oare aceasta este după Dumnezeu? P. S. Valerian a afirmat la noi că dacă Patriarhul ar dezlega să prăşim în ziua întâi de Paşte, noi suntem datori să-l ascultăm! Desigur, ne-am închinat şi am socotit însăşi afirmaţia venită de la diavol, necum să ne gândim că am putea-o împlini vreodată. Durerea [este] însă că şi cei streini de Biserică uzează de ordinele sinodalilor noştri prin care ne prihănesc praznicele. Astfel, la hramul Mănăstirii noastre din anul 1953, un împuternicit a avut tupeul să [o] întrebe poruncitor pe Maica Veronica, între cca 20 de mii de închinători – ce, nu ştie ordinul Episcopului după care "slujba trebuie să fie terminată la ora 9 şi lumea să plece acasă la lucru"? Maica Veronica i-a răspuns prompt: "Noi la 9 începem şi o

sfârşim când se termină ea, iar ordinul care este împotriva sărbătorii, adică a lui Dumnezeu, îl nesocotesc ori de la cine ar veni el. Cât despre lumea adunată, poftiţi, împrăştiaţi-o; noi n-am adunat-o cu arcanul, dar nici [nu ne] gândim vreodată să-i îndepărtăm de la Locaşul Maicii Domnului." Scena aceasta a pus iarăş[i] în umbră atitudinea I. P. S. şi P. S. Voastre care v-aţi ispitit să jertfiţi timpul consacrat de Duhul Sfânt pentru prăznuirea Domnului, [a] Maicii Sale şi [a] Sfinţilor Săi. Dacă vi s-au cerut asemenea jertfe din tezaurul Bisericii – precum vi se cere şi Mănăstirea noastră – de ce aţi cedat? De ce aţi lăsat pe aceşti tâlhari de cele sfinte să se atingă de tezaur, cu "mănuşi sinodale"? Fiţi sigur că de se atingeau direct, îi ardea Duhul Sfânt din poporul care ascunde cu sfinţenie acest tezaur şi pentru el mai curând îşi dă viaţa. Nu trebuia sub nici un motiv să puneţi în mod laş "sigiliul sinodal" al Duhului Sfânt pe acte "false", neinspirate de El, ci de raţiuni streine de Biserică şi chiar potrivnice Ei. Oare se pot cândva subordona fără păcat greu împotriva Duhului Sfânt, raţiunile divine, raţiunilor omeneşti, fie acelea chiar de stat? Noi credem că niciodată! Dacă Vă sileşte cineva, statul sau partidul să faceţi anumite lucruri sau să

daţi ordine împotriva lui Dumnezeu, a Bisericii, a conştiinţei şi chiar a libertaţii garantate, de ce nu daţi alarma, de ce nu arătaţi că în felul acesta libertatea cultului e numai o etichetă?

Noi am observat acest amestec şi încălcare grosolană a credinţei, căci s-a găsit un inspector nesocotit de la minister care a tras[-o] la răspundere pe Maica Veronica chiar în Stăreţie, că de ce învaţă lumea să creadă în Dumnezeu care nu există – zicea el nebunul – de ce[-l] amăgeşte pe popor că [L-]a văzut pe Dumnezeu? Respectivul ateu aştepta să tremure de frică, dar Maica Veronica i-a răspuns scurt: "Trebuie să fiu nebună ca Dumneata să învaţ lumea că nu este Dumnezeu, de vreme ce L-am şi văzut"! Menţionăm, era inspector din Ministerul Cultelor, "autoritatea noastră tutelară".

Alt împuternicit (Coban) ne-a jignit credinţa în sfintele moaşte, spunând în stăreţie că ne închinăm la "oase goale care pot răspândi microbi". Lucrul ne-a scandalizat şi a fost un vot de blam pentru partid şi minister, care îşi au ca membru şi reprezentant acest "microb" al credinţei din popor.

Împuternicitul raional (Bâzu Badiu), pe lângă lansarea unor calomnii la adresa Maicii Vero-

nica şi a Mănăstirii, a îndrăznit să legitimeze şi să oprească lumea care venea la noi, căutând să-i lămurească să nu creadă nici în Dumnezeu. Acelaşi împuternicit a îndrăznit să ne ceară socoteală asupra metodelor săvârşirii Sfintelor Taine, dar a fost refuzat categoric şi îndrumat să-şi vadă de misiunea sa de "curea de transmisie" administrativă, nicidecât să se amestece în cele duhovniceşti.

Alţi împuterniciţi de la Iaşi şi Suceava [le-]au legitimat şi mustrat pe maicile noastre că merg prea des să se închine la sfintele moaşte.

5. În acest rechizitoriu intră chiar statul, care prin Ministerul Cultelor [îi] tolerează pe reprezentanţii săi să întreprindă o prigoană uneori făţişă contra credinţei. Dacă se spune că lupta partidului, adică a ateismului, trebuie să fie dusă ideologic împotriva credinţei şi a lui Dumnezeu, atunci de ce se pedepsesc elevii, studenţii, militarii, învaţătorii şi alţi slujbaşi membrii sau nu de partid, pentru că merg la Biserică şi îndeosebi pentru că-şi botează copiii sau se cunună, îşi ţin sărbătorile şi se închină? Este foarte confuz şi evaziv termenul de "mistic" în baza căruia mulţi au de suferit sau sunt luaţi la ochi. Uneori reprezentanţii statului au ieşiri necontrolate, cum s-a întâmplat în Mănăstirea noastră în ziua întâi de Crăciun a.c., când împuternicitul a înjurat de Dumnezeu şi sfânta Cruce pe creştinii închinători, prihănindu-i că vin la Mănăstire în loc să se odihnească pe la casele lor. Îl durea la rana veche, "afluenţa lumii la Vladimireşti"! Unii creştini au de suferit în felurite chipuri pentru credinţă. Pentru că a cântat la Vladimireşti, corul [de la Biserica] Sfântului Haralambie, a fost dizolvat la intervenţia împuterniciţilor, care au urmărit cu "viu interes", lumea adunată.

Cei care vor să aducă lumina lui Hristos în popor prin cărţi de rugăciune, cruciuliţe, icoane, tămâie etc., de ce oare sunt urmăriţi şi opriţi? De ce li se sechestrează toate acestea [şi] sunt daţi în judecată şi condamnaţi? De ce pentru că un creştin evlavios vrea să sfinţească răspântiile drumului din jurul Mănăstirii cu un crucifix, este condamnat şi închis? Şi paranteza aceasta este mare cât lungul şi latul Ţării, dar noi ne mărginim la cele în legătură cu Mănăstirea noastră.

Întrebăm şi noi în ce constă libertatea religioasă şi care sunt limitele ei, că pe cât se vede, treptat, treptat, se rezumă numai la suflet şi nici în Biserică nu se poate refugia creştinul să nu fie

suspectat şi încondeiat. Dacă este o colaborare între Biserică şi stat, atunci de ce statul are drepturi nelimitate şi se amestecă grosolan în toate ale Bisericii, iar Bisericii nu i se îngăduie deplina libertate, spre îndeplinirea misiunii sale de sfinţire a sufletelor? Statul se amestecă până şi în predici, cerând să fie actualizate la maximum, şi în slujbe, pretinzând să fie scurtate, ba chiar anulate în anumite zile. Statul şi partidul au împuterniciţi, locţiitori politici, politruci, activişti, lectori şi profesori de doctrină marxist-leninistă, adică ateistă, prin minister, armată, şcoli şi alte instituţii, iar Bisericii de ce nu i se îngăduie să aibă reprezentanţii săi [?] Partidul are reprezentanţi în Biserică pe domnii împuterniciţi, care iau parte şi se amestecă în diferite conferinţe preoţeşti de natură strict duhovnicească. Bisericii de ce nu i se acordă [dreptul] de a merge preoţii prin şcoli şi prin armată, unde ştim că sub masca atacării "misticismului" se atacă credinţa în Dumnezeu a cetăţenilor [?] Aşa de pildă, mai mulţi soldaţi din Tecuci, pentru că au venit la Mănăstirea noastră, au fost tunşi în batjocură (cu foarfecele), li s-a aruncat în ochi sfânta anaforă, cruciuliţele şi cărţile de rugăciuni, apoi au fost încarceraţi, fugăriţi kilometri în culcări, ironizându-i că fac metanii şi în cele din urmă împrăştiaţi prin alte localităţi pe motivul că sunt mistici periculoşi educaţiei din armată. Oare astfel se aplică libertatea cultului în R. P. R. şi aceasta este metoda ideologică? Nu, aceasta este metoda cea mai perfidă de prigoană religioasă [...][4]. E deghizată în articolul 84 şi oarecum planificată în intensitate, dar tot prigoană e.

Iată I. P. S. şi P. S. Părinţi că şi noi ştim că se duce o luptă de către ucenicii lui Antihrist, pentru stârpirea credinţei; o demascăm şi vom opune rezistenţă, până la ultima picătură de sânge. Chiar pentru că le ştiam pe toate cele de mai sus, noi am continuat în Mănăstire slujba spre slava lui Dumnezeu, spre mântuirea noastră şi a poporului, care vine mai mult încă în urma opreliştilor.

Nu vom putea înceta niciodată slujba şi mărturisirea credinţei pe acest loc sfânt şi sfinţitor, fiind încredinţaţi că şi Mănăstirea noastră este un mădular viu al Bisericii Ortodoxe Române şi al celei Ecumenice. Căci şi aici se propovăduieşte acelaşi Hristos răstignit şi înviat şi se propovăduieşte aceeaşi Evanghelie care se predică

[4] Aici am lăsat la o parte expresia confuză: "când ea în afară şi pe hîrtie se tace, iar în realitate se face" (n. ed.).

sub călăuza nerătăcită a Duhului Sfânt în Biserica cea Una, Sfântă, Sobornicească şi Apostolească a Răsăritului, se săvârşesc aceleaşi Sfinte Taine şi ierurgii prin care s-au sfinţit şi s-au mântuit toţi părinţii, moşii şi strămoşii noştri în Biserica străbună. Se cinstesc cu evlavie aceiaşi sfinţi, aceleaşi icoane, aceleaşi moaşte, aceleaşi sărbători, aceleaşi praznice care se cinstesc de toată suflarea drept măritorilor creştini, se cântă aceleaşi cântări sfinte şi sfinţitoare cu care se mângâie şi se întăresc fiii duhovniceşti ai sfintei noastre Biserici ortodoxe şi se luptă cu ajutorul aceleiaşi arme nebiruite a sfintei şi de viaţă făcătoarei Cruci.

I. P. S. Voastră ne-aţi acuzat odată aici că vrem să introducem cultul Trupului şi a[l] Sângelui lui Iisus în Ortodoxie. Dar oare Ortodoxia noastră şi toată creştinătatea nu are în centrul vieţii ei acest cult? Ne-am bucura să putem răspândi tot mai mult acest cult, această viaţă în ortodoxie. Iar P. S. nostru Antim nu s-a sfiit să se îngrijoreze că am aluneca în "marianism". Apoi unde ar da Dumnezeu să putem desăvârşi în ortodoxia noastră acest "marianism" şi să aducem neîncetat slavă Maicii Domnului, ştiind că Domnul nu se supără pentru slăvirea prea mare

(dar vai, nu-i nici cât trebuie), a Maicii Sale, slava Ei a Lui socotind-o! Zadarnic aţi încercat şi încercaţi să ne prezentaţi în Biserică ca pe unii ce voim să ieşim din ea sau că vrem să trecem la catolici, protestanţi, stilişti sau sectari. Nu, asta niciodată. Noi ne-am născut din moşi şi strămoşi ortodocşi, ne-am botezat şi [am] crescut în această credinţă şi tot în ea vom muri.

Ortodoxia noastră vrem s-o mărturisim nu numai cu inima şi cu buzele, ci la nevoie chiar cu sângele. Ştim că Vă legaţi de ieşirile noastre din comun: împărtăşirea zilnică şi mărturisirea colectivă, dar Vă legaţi de ce nu este al nostru; ele sunt lucrări ale Duhului Sfânt, menite să aducă poporul nostru la viaţa primilor creştini. Dacă atacaţi împărtăşania deasă, nu[-L] atacaţi oare pe Hristos? Ştim că aţi încercat să aduceţi dovezi în revistele oficiale pentru dezaprobarea împărtăşaniei dese, dar dovezile au fost tocmai pentru deasa împărtăşanie. Când a fost chemată Maica Veronica la Bucureşti, aţi somat-o poliţieneşte să Vă dea documentele străine pe care le are Ioan pentru împărtăşania deasă, că[ci] ziceaţi că practica aceasta a introdus-o Ioan cu fonduri şi sfaturi de peste graniţă. Tot atunci spuneaţi că aţi trimis agenţi patriarhali peste tot şi dacă vor

găsi vreun document străin, "Ioan nu mai are loc în hotarele ţării". Documentele pentru Sfânta împărtăşanie deasă, sunt într-adevăr de peste graniţele acestei lumi, le puteţi găsi şi la mine, "ascunse" în Sfânta Scriptură la Evanghelistul Ioan, cap. 6, versetul 53-56 cu fondurile şi sfaturile următoare, date de Domnul: "De nu veţi mânca Trupul Fiului Omului şi de nu veţi bea Sângele Lui, nu veţi avea Viaţă întru voi! Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu are Viaţă veşnică şi Eu îl voi învia pe el în Ziua cea de Apoi. Căci Trupul Meu cu adevărat este mâncare şi Sângele Meu cu adevărat este băutură! Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine petrece şi Eu întru El."

Şi dacă pentru aceste documente şi practici nu am loc în hotarele Ţării, atunci vă rog faceţi-mi paşaport sau alungaţi-mă în "Patria cea de Sus".

Iar dacă atacaţi taina sfintei mărturisiri, prihănindu-ne că o săvârşim în comun, oare nu atacaţi "Testamentul Domnului" de la Înălţare, când a poruncit ca în Numele Lui să se propovăduiască pocăinţa şi iertarea păcatelor la toate neamurile? Pentru faptul că spovedesc în colectiv de ce mă condamnaţi? Există oare în Biserică o

dogmă consacrată metodei de spovedanie? Oare Biserica, în cazuri de nevoie, nu a încuviinţat mărturisirea colectivă a militarilor, a elevilor şi a credincioşilor când se adunau prea mulţi la sărbători? Cum puteam noi, de pildă la Hram, să spovedim individual 30 de mii de credincioşi care în majoritate[a lor] veneau pregătiţi sufleteşte pentru Sfintele Taine? De am fi noi slujitorii Domnului totdeauna aşa de pregătiţi cum vin creştinii închinători la Mănăstire! Afluenţa credincioşilor aici este totdeauna mare. Când v-am cerut preoţi, ne-aţi refuzat zicând furios: "Nu le dau nimic, întâi să plece Ioan, să rămână Gherasim singur, să slujească până o crăpa!"

Vă tulburaţi că dezleg păcatele oamenilor în bloc? Dar oare satana nu-i leagă tot în bloc cu patimile lui? El să poată lega în bloc, iar noi să putem numai câte unul şi cu multă scumpătate! Se poate limita oare puterea de dezlegare a duhovnicului când el e conştient că Domnul a hotărât că "oricâte veţi dezlega pe pământ, vor fi dezlegate şi în Ceruri?" Sunt conştient că nu eu le dezleg, ci cu puterea ce-mi este dată, dezleg. Dacă Domnul a zis: "Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi scoate afară", apoi eu nu vreau să fiu mai aspru decât El. Nu prihănesc pe cel ce leagă, căci

putere are să o facă, dar de ce se supără alţii pentru că aici sufletele se dezleagă şi dracii se leagă?

De altfel I. P. S. Voastră în prezentarea ultimei convorbiri cu maica noastră secretară aţi încuviinţat tacit mărturisirea în comun şi toate celelalte practici. Dar numai tacit, căci public şi oficial le-aţi condamnat, şoptind maicii noastre că n-aveţi încotro "dacă Ioan a început practicile acestea în zodia circularei Papei, care preconizează aşa ceva, fiind astfel considerat de Minister – agent al catolicismului". Regret că nu mi-a parvenit o asemenea circulară a Papei spre documentare, dar se vede că Duhul Sfânt ne-a luminat şi la Vladimireşti, să facem cele plăcute Domnului pentru mântuirea sufletelor, fără să fim numaidecât agenţi catolici. Cu asemenea denumiri am mai fost botezaţi şi de alţi naşi binevoitori; astfel unii au zis că suntem reacţionari. În sens duhovnicesc au dreptate. Vrem să fim până la moarte reacţionari împotriva diavolului şi a ucenicilor săi. Alţii ne-au spus că am fi un centru "mistic" în coasta Rusiei. Noi am declarat împuternicitului respectiv care ne-a botezat astfel că depinde cum interpretăm misticismul. De fapt, Mănăstirea constituie un centru duhovnicesc aşezat de Dumnezeu în coasta lui antihrist, nu numai din Rusia, ci şi de la noi şi de aiurea. Părintele rector Coman ne-a prezentat drept coloana a cincea catolică, dar noi nu cunoaştem existenţa şi rostul unei asemenea coloane. Deocamdată noi suntem coloana "5 martie" a Maicii Domnului[5]. Şi iarăşi Vă rugăm să fiţi cu luare aminte, că prihănind practicile pur ortodoxe de la Vladimireşti, prihăniţi lucrarea Maicii Domnului şi dacă vreţi şi Vă convine, luptaţi înainte, dar să ştiţi că "greu este a lovi în bold"! Noi în toate cele scrise până acum nu ne facem decât datoria de conştiinţă, căci dacă n-am apăra deschis, cu orice risc, lucrarea Maicii Domnului de aici, atunci ar însemna că nici noi înşine nu suntem convinşi de ea şi prin urmare am fi vrednici de osânda lui Dumnezeu, de defăimarea îngerilor şi a oamenilor.

Ştim că "Pruncul"[6] – lucrarea dumnezeiască se caută la Vladimireşti, nu persoana mea, fiindcă în cele din urmă P. S. Valerian, după momeli şi oferte, mi-a spus că dacă ţin mult să rămân la

[5] Probabil aluzie la o vedenie din data de 5 martie (n. ed.).

[6] Aluzie la pruncul Iisus pe care Îl căuta Irod ca să-L omoare (n. ed.).

Vladimireşti, pot să rămân, dar "să nu slujesc", "să nu împărtăşesc", "să nu mărturisesc", "să nu predic" şi "să nu mai vorbesc de minuni şi de Vedenii". E vorbit în ghicitură, dar s-a înţeles scopul "irozilor". De asemenea şi I. P. S. Voastră aţi mărturisit aceeaşi căutare a "Pruncului" când aţi bătut cu pumnul în masă, strigând că "banditul de Ioan trebuie să plece întâi, apoi zboară Veronica, Mihaela, Teodosia şi care vreau [eu]". Desigur, planul era după citatul: "Bate-voi Păstorul şi se vor risipi oile!" Dar oile de la Vladimireşti sunt una întru Hristos şi Maica Domnului şi nimeni nu le va putea împrăştia din staulul în care s-au născut duhovniceşte. Tot I. P. S. Voastră aţi mărturisit public că urmăriţi distrugerea lucrării de aici prin pedepsirea capilor, în ziua de 15 decembrie 1954, când fiind întrebat de preoţii cursişti[7] ce-i cu Vladimireştii, aţi declarat în faţa profesorilor, a preoţilor şi a studenţilor: "Mâine are proces Ioan şi Maica Veronica, îi caterisim şi-i excludem, chiar dacă nu se prezintă şi apoi am terminat cu Vladimireştiul!" A doua zi aţi amânat judecata. De ce? Poate v-aţi răzgândit, dar sminteala aţi făcut-o, căci mulţi

[7] "Cursanţi" (n. ed.).

preoţi şi studenţi au fost derutaţi de cuvântul fără echivoc al I. P. S. Voastre.

ÎNCHEIERE

Iată, se apropie al doilea termen de judecată! Procesul nu este al meu, ci indirect al Mănăstirii, pentru care lucru am vorbit mai mult la plural. I. P. S. şi P. S. Voastre încheiaţi dosare, faceţi judecăţi, dar să ştiţi că sentinţa definitivă în procesul Vladimireşti se va da în Cer. Deocamdată vă rog să nu întârziaţi a da un deznodământ. Nu mai amânaţi hotărârea asupra Mănăstirii noastre, motivând că ar interveni pentru noi d-l Gheorghe Apostol, fiind originar din T. Vladimirescu, fiindcă noi nu am rugat pe nimeni să susţină cauza Mănăstirii, fără numai pe Bunul Dumnezeu, Prea Curata Sa Maică, care ctitoresc prin descoperire divină acest Aşezământ! Noi nu ne prezentăm, având judecători pe proprii judecători[8] şi cunoscând că formele s-au încheiat.

Este de prisos să mai tergiversaţi, iar noi aceiaşi rămânem devotaţi pentru Maica Domnului şi Sfântului Locaş de la Vladimireşti! Daţi sentinţa cea mai gravă, o primim cu resemnare.

[8] "Acuzatori", probabil (n. ed.).

Ştim că ne aşteaptă caterisirea şi excluderea, dar noi suntem liniştiţi aruncând soarta noastră la picioarele Maicii Domnului.

Iar I. P. S. şi P. S. Voastre "aveţi custodie", pecetluiţi înaintea oamenilor judecata Vladimireştilor. Dar să ştiţi că înşi-Vă Vă judecaţi şi veţi fi judecaţi de Ştiutorul inimilor, pentru că aţi vândut cu preţ Vladimireştiul cel nepreţuit al Maicii Domnului. Şi aceasta pentru că suntem încredinţaţi că, precum v-aţi vândut conştiinţa, aservind interesele Bisericii statului, tot aşa vreţi să vindeţi acum şi Vladimireştii, pentru arginţii statului oferiţi în salarii maxime şi alese cheltuieli de reprezentare.

Tocmai acest aur face fără efect hotărârile I. P. S. Voastre înaintea lui Dumnezeu, căci spune canonul 4 al Sinodului al 7-lea: "deci dacă vreunul pentru cerere de aur, sau altceva, ori pentru a sa împătimire, ar opri de [la] liturghie şi ar afurisi pe vreun cleric de sub el, sau o biserică cinstită închizând, să nu se facă în ea slujbele lui Dumnezeu, prelungind nebunia sa în nesimţire, desigur este nesimţitor şi acelor pătimiri va fi supus; şi se va întoarce durerea lui pe capul lui, ca un călcător de poruncă a lui Dumnezeu şi de aşezăminte apostoleşti. Că şi Petru corifeul, porunceşte: "Păstraţi turma Lui Dumnezeu, cea dintru voi, nu cu silnicie, ci cu voie după Dumnezeu, nu cu mârşav câştig, ci cu osârdie; de bună voie, nu ca şi cum stăpânul pe clerici[9] şi chip făcându-vă turmei şi arătându-se Arhipăstorul, veţi lua cununa slavei cea neveştejită" [1 *Petru* 5, 2-4].

Şi acum rămânem în aşteptarea hotărârii I. P. S. Voastre; ori binecuvântaţi întru totul lucrarea dumnezeiască şi ortodoxă de la Vladimireşti, retractând public toate ofensele şi prihănirile ce aţi adus Sfântului Aşezământ şi indirect Maicii Domnului; ori ne judecaţi, ne condamnaţi şi pe urmă, după cum aţi mărturisit, "puneţi mâna pe telefonul securităţii" şi "veniţi cu tancul" să asemănaţi Vladimireştiul cu pământul. Noi însă Vă prevenim să veniţi cu grijă, ca nu cumva "tancul patriarhal" să se izbească la Vladimireşti de piatra – Hristos "pe care n-au bagat-o în seamă ziditorii"

[9] Deoarece citatul este reprodus inexat şi este confuz în acest punct, îl vom relua în totalitate: „Păstoriţi turma lui Dumnezeu dată în paza voastră, cercetând-o, nu cu silnicie, ci cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru câştig urât, ci din dragoste; Nu ca şi cum aţi fi stăpâni peste Biserici, ci pilde făcându-vă turmei. Iar când Se va arăta Mai-marele păstorilor, veţi lua cununa cea neveştejită a măririi" (n. ed).

şi să fie tancul asemănat cu pământul, după cuvântul Scripturii: "cine se va lovi de această piatră se va sfărâma, iar peste care va cădea, îl va spulbera".

Facă-se voia Domnului şi a Prea Curatei Sale Maici!

Al arhieriei voastre fiu duhovnicesc[10],

25 Ianuarie 1955

[10] Textul dactilografiat nu este semnat, în schimb la dosar se află şi memoriul în forma ologrefă.

„A fost frumos la Gherla !"

- Prea Cuvioase Părinte Ioan Iovan[1]*, vă rugăm să ne istorisiţi momente mai semnificative din perioada pe care aţi petrecut-o în închisorile comuniste, spre a lăsa şi pe această cale mărturie despre o pagină încă atât de puţin cunoscută din istoria recentă a Bisericii noastre.*

- Dragii mei, mi-aţi pus o întrebare care face o prelungire a vieţii mele, începând din '55 şi terminând cu '64, mi se pare, când ne-au dat drumul de acolo. Toată viaţa mea după hirotonire a fost o luptă cu aceşti oameni fără de Dumnezeu, cu care şi acuma ne luptăm, dar sunt mai vicleni acum, mai perverşi. Atunci ateismul şi comunismul era pe faţă; te fereai de el că îl vedeai. Acum nu. E în haina ta, se bagă şi în ser-

[1] În urmă cu trei ani am însoţit o echipă de filmare la Mănăstirea Recea, pentru a face o înregistre cu părintele Ioan Iovan, în vederea realizării filmului *Războinicii luminii*. Aşa s-a născut interviul redat în paginile acestea (n. ed.).

viciu cu unii şi te lucrează. Din păcate, s-a băgat şi în Biserică, lucrează. Aceste „şăpci albastre" cum le zic eu, Securitatea. Este un blestem pe neamul nostru românesc, dar este crucea pe care trebuie să o ducă poporul nostru şi noroc că are un suport mare: istoria. În istorie noi tot timpul am trăit aşa, ca un fel de iepuri. Iepuri, că ne vânau toţi, până când şi acuma, dacă suntem atenţi, [vedem că] se caută puţin sugrumarea eului românesc şi a sentimentului acesta care ne-a ţinut peste veacuri: că de la Râm ne tragem, cum zicem noi.

Şi aş vrea să spun că dacă e ceva care să vorbesc în legătură cu închisoarea sau cu celelalte, nu-i decât să aduc o laudă lui Dumnezeu că neam învrednicit – şi eu personal – să parcurgem fără întinare şi fără corigenţă la caracter această atitudine făţişă; la noi a fost făţişă. Mi-au spus din prima zi:

- Vezi, părinte, că avem două uşi. Pe una se intră, pe alta se iese binecuvântând ca arhiereu.

- Mulţumesc. Mulţumesc. Nu încercaţi lucrul ăsta, că dacă era aşa, nu făceam eu memoriul[2].

[2] Este vorba despre memoriul pe care l-am reprodus în această carte (n. ed.).

Când l-am pornit cu tot soborul şi a semnat până la ultimul am ştiut ce ne aşteaptă. Trei ismene, trei batiste, trei ciorapi şi aşa mai departe, ceea ce se cere când eşti închis. Şi mai târziu, după ce m-au eliberat, mai făceau iscoade ei. Zic:

- Nu mai umblaţi cu ... spuneţi direct: Părinte, trei cămăşi, trei ismene, ... Ia-ţi plachiul de pe călcâi.

Şi vreau să spun că aceasta a fost ceea ce nea şi îndeosebi m-a menţinut pe mine: atitudinea şi caracterul care ca şi călugăr, îmi dădea ghes şi mă ajuta să nu mă tot întreb ce face soţia, ce fac copiii. Că eu pe ăştia i-aş fi înţeles, pe preoţii de mir, că au făcut compromis. Nu există, eu nu am făcut nici o târguială şi nu fac până mor. Nu v-o spun ca merit, că nu e meritul meu. Este meritul lui Dumnezeu şi al Maicii Domnului, care a pus în sufletul meu evlavia pentru cele duhovniceşti şi iubirea de neam. La mine sunt contopite. Că de altfel asta-i Ortodoxia. Ea întruchipează contopirea omului şi a românului cu credinţa, fără formalităţi [...]. Ai noştri aşa-s: Ăsta sunt, ăsta-i românul. Este păcătos, suntem păcătoşi, dar ne ducem şi ne spovedim şi ne cerem iertare. Noi avem asta. Nu spunem: sunt sfânt, sunt cutare.

Lasă-l pe *Ştiutorul inimilor* să verifice care-i adevărul. Mie cel mai mult îmi place această definiţie a lui Dumnezeu. Nu cum mimezi, cum ai vrea să apari, că Dumnezeu îţi dă din gând, când a pornit gândul dacă crezi.

Şi, scumpii mei, acest examen mare l-am dat noi, acuma, şi el nu s-a terminat, încă mai merge, pentru că şi cu această revoluţie s-a făcut un fel de ipocrizie, o falsitate. Cei care zic că s-au luptat – şi unii sau luptat, săracii, şi au murit – mai mult au profitat. Se profită. Vreau să vă spun că dacă istoria noastră este legată de un fir roşu, firul roşu este al suferinţei noastre. Dar depinde cum suferi şi cât suferi şi de ce suferi. Dacă suferi pentru dreptul comun, mulţumesc. Dar cum a fost la noi, a fost pentru credinţă şi pentru iubirea de neam. Sintetizat, asta a fost. De aia, unii din noi, dar puţini, n-am acceptat nici o reeducare. Sub nicio formă. Ultima şi cea mai vicleană expresie, ca să zic aşa, a comandantului Crăciun de la Aiud, a fost aşa: dacă eu n-am acceptat nimic, a adunat pe cei care nu s-au reeducat în sală – şi dincolo erau reeducaţii – ca să ne impresioneze şi a zis:

- Ei, hai părinte, te-am lăsat, cutare, dar acuma n-ai să zici că nu citeşti!

- Ce să citesc? am zis.

- Să citeşti un articol. Nu mă tot întreba, zice el. E de cineva pe care-l iubeşti şi-l iubesc toţi deţinuţii buni şi cu reeducare. E părintele Stăniloae. Articol în care scrie despre închinarea la Sfântul Dumitru.

Acum m-a pus într-o dilemă. Cum să nu citesc Stăniloae, Nu mai era că a fost legionar sau a fost nu ştiu mai ce, mare român. Era şi este o personalitate a Ortodoxiei. Şi îngerul cel bun mi-a venit să-i spun:

- Nu citesc!

- De ce?

Atunci am făcut o – scuzaţi-mi expresia – înţelepciune de şarpe. Şi l-am dus eu:

- Fiindcă părintele Stăniloae este preot de mir, eu sunt călugăr.

- Nu e motiv, dar pentru mine a fost. Ce bucurie pe cei care nu se reeducau. Ce fericire pe ei. S-a enervat şi zice:

- Ia-l! Ia-l la izolator!

Da. Când am pornit să ies, colegii nereeducaţi au murmurat şi eu m-am întors, că acuma zic de aici eu nu mai ies, că eram epavă.

- Parcă spuneaţi domnule comandant că reeducarea-i liberul arbitru. Dacă vrem, da. Dacă nu, nu.

Ei, atunci el ce a zis:

- Lasă-l, că nu ne cramponăm noi de un popă reacţionar.

Bineînţeles, imediat m-a trimis la Zarca. În închisoare. Aţi auzit de ea, aşa, unde, îngrozitor, îţi dădea feştila de ... să aprinzi tuciul ăla, în sobă de tuci, patru găteje, patru ... cum le zice dealea tăiate din lemn, ştiţi ... aşa, şi de multe ori nu ajungea până acolo că se stingea. Dacă mai ziceai ceva te înjura şi ... *măi banditule !* Iar dacă reuşeai să aprinzi, nu se încălzea nici soba. Atâta ţinea. Surcele, domnule. Surcele se zice, nu? Asta era. Şi acolo te culcai, eu zic aşa, ca viţelul în vacă. Pe dreapta obişnuiam. Aşa mă culcam şi aşa mă sculam, gheaţă. Trebuie să ştiţi că nimeni, da' absolut nimeni, *Memorialul durerii*, nu a vorbit corect, adică să spună adevărul. Nu a vorbit. Săracu' Coposu s-a dus şi s-a plimbat pe la puşcărie pe unde a fost şi s-a fotografiat. Mulţumesc, da nu asta, domnule. Spune acolo că a venit tovarăşu' anchetator, şi dacă era doamnă, i-a zis *desfă-te!* şi cu ţigara i-a dat la sfârc. Spune şi asta. Spun că tovarăşa care ancheta zicea

dezbracă-te!, şi atunci îi lovea testiculele, ca să îl chinuie. Ce bestialităţi! Sau îţi punea mâna la ţâţâni, la balamale, şi te strângea, sau îţi aprindea becul de te înnebunea. Şi culmea mizerabilităţii, să-ţi aducă familia într-o cameră alături, să zică:

- Recunoaşte! Recunoaşte! Recunoaşte! Că altfel îmi scoate elevul, mă amendează, mă cutare, ... băiatul.

Şi pe mine m-a dus, treceam pe acolo în anchetă, era aranjat. Şi venea un boxer. Zice:

- Declară banditul? Declară sau nu?

Şi anchetatorul:

- Vezi ce te aşteaptă?

Nu mă speriaţi, că eu am învăţat ceva de la Sfântul Vasile cel Mare, care tot aşa a fost ameninţat şi a zis:

- Dacă mai faci aşa te ostracizează împăratul.

- O, dar din hotarele lui Dumnezeu nu mă poate scoate. Una.

- Păi aşa dacă este, te deposedează de averi.

- O, averea mea este darul lui Dumnezeu pe care nu mi-l poate lua.

- Da? Aşa, dacă vorbeşti mult, s-ar putea să primeşti o lovitură şi să mori din asta.

- Încercaţi şi faceţi, că trupul ăsta istovit de post şi rugăciuni nu are nevoie mult, de multe lovituri şi moare, se duce în Împărăţia lui Dumnezeu, după care atât de mult doresc.

Poftim! Ce elan mai era în el ca să îl chinuie?

Să ştiţi că tot ce vă povestesc era chintesenţa şi leitmotivul suferinţei mele. Totdeauna [îmi] ziceam acolo:

- Da ce eşti tu mă, să nu suferi, pentru ce, pentru o cauză ? Când vedeam ce se întâmplă.

Aşa, şi altele şi altele şi altele.

Sunt nişte momente pe care vi le-am spus, ce fac parte din punctele cardinale ale proniei divine – purtarea de grijă a lui Dumnezeu – prin care mi-a arătat că este cu preoţia mea şi m-a scos dintr-un iad.

Gherla. În Gherla m-a urmărit plutonierul major Şomlea. Pe lângă altele, avea şi ură faţă de noi ortodocşii, că era greco-catolic. Şi m-a luat [şi nu m-a scos] din „bandit" şi m-a dus să mă percheziţioneze. Jos, la pielea goală. Frig, gheaţă, nu conta.

- Hai, banditule!

Şi găseşte cojocul. Un cojoc făcut de colegii de puşcărie din astea, cum le zic eu, pufoici. Şi asta era sănătatea mea. Şi avea nişte nasturi în care, nu ştia nimeni, nici deţinuţii, înăuntru erau Sfintele. Într-un nasture gol, acolo erau. Şi la un moment dat îl dă.

- Gata, nu te mai întâlneşti cu asta.

- Auleo! Maica Domnului! Maica Domnului, ce mă fac?

Nu-mi era de mine; profanarea Sfintelor. Şi-l aruncă. Când era aşa aveam un of din ăsta:

- Maica Domnului, Maica Domnului! Dar tăcut: Maica Domnului, Maica Domnului!

Şi deodată, un alt gardian:

- Tovarăşu' Şomlea, la ordin la tovarăşu' comandant!

Şi mă lasă el şi zice:

- Să nu te apuci banditule să iei ceva, că eu mă întorc!

Ei, nu s-a mai întors. L-a scos şi de la noi. Răspunsul vi-l daţi, că eu mi l-am dat imediat. Nu numai că mi-a apărat Sfintele, m-a apărat şi pe mine şi m-a scos.

Astea nu se scriu. *Memorialul durerii.* Sunt lucruri strigătoare la cer.

Închisoarea a fost, scumpii mei, o şcoală pentru mulţi, să ştiţi. Mulţi, şi care au ajuns în America. Românii care au mers în America au făcut acolo engleză cu Rotaru, era secretarul lui Antonescu.

Parcă îl văd acum pe Cucu din America. A stat cu mine în celulă. Şi făcea multe. Mie îmi traducea multe. Îmi traducea de dincolo dintr-o altă celulă rugăciunile de la Liturghie şi aşa mai departe. Şi, după unguri[3], a început o prigoană nemaipomenită. Şi am văzut că la ofiţeri le dă mâncare bună.

- Mă, ori îi execută ori ... ziceam noi.

Noi nu am ştiut ce e în Ungaria. Şi la urmă, gata, s-a întors. Au înăbuşit în sânge revoluţia, şi atunci au început: ne-au culcat pe ciment, la Gherla. Ca peştii stăteam şi uite aşa, cu cizmă, cu ce aveau, şi doctorii, soră de caritate, frate de caritate, ce era acolo, dădeau. Dădeau. Eu am scăpat că nu mi-a ajuns în cap. Dădeau. Şi după ce am plecat, pe urmă, din cinci în cinci, scoteau,

[3] Este vorba despre revoluţia maghiară din 1956. În toamna acelui an, mai precis pe 23 octombrie, populaţia maghiară s-a răsculat împotriva regimului bolşevic, dar după o aparentă izbândă, revoluţia a fost înăbuşită în sânge cu ajutorul tancurilor sovietice, la data de 4 noiembrie 1956 (n. ed.).

cincizeci de lovituri, la fund, cu cearşaful, în prezenţa doctorului, şi cu o rangă de fier. Dăi! Dăi! Cincizeci. Şi noi eram lângă ei. Nouă ne-a băgat acolo vasul de mâncare, hârdăul, ca să nu auzim. Dar cine a mai mâncat?

Şi de la noi era acest Cucu. Şi l-au chemat, i-au dat şaptezeci la fund. Când a venit era negru. Şi am crezut că moare. Acolo trebuia să fie cancer. A plecat la Bucureşti, căsătorit, cu familie. Ce a făcut ăsta? Ăsta a scris toată gramatica engleză pe o cămaşă. Cum? Cu un beţişor de lemn şi cu violet de genţiană, pentru psorii, pentru viermi intestinali. Şi el cu aia a scris tot, tot, tot. Vorbeşte perfect. Astea [sunt] din aventurile deţinuţilor.

În rest, pentru mulţi zic că a fost o şcoală. Erau profesori universitari, erau savanţi toţi, fiecare vorbea în dreptul lui. Şi într-o zi de Paşti, eu vorbeam despre Înviere. Aşa ne împărţeam. Preotul cutare ... Şi mă urmărea „Cap pătrat", un tătar rău. Şi m-a pândit şi m-a spus la locotenent. OS-ul îi ziceam noi. Ofiţer de serviciu. Şi mă cheamă. Zice:

- Dă-ţi barba jos!

- Nu. Pentru că era rabinul şi nu şi-a dat-o, ci i-a adus şi pască. Şi atunci când şi-o dă dânsul o

dau. Nu cer s-o daţi, [dar] să fim drepţi. Cultul ortodox poate are şi el dreptul, ca şi cultul israelitean.

Şi după ce mi-a tăiat barba, zice:

- Aruncă-ţi-o! S-o arunc în WC. Barba.

– Domnule locotenet, în ziua de Paşti s-o arunc eu? Cum vine asta? Ştiu că eşti de aici, din Mintiul Gherlei, botezat. Ai adus pască din Israel. Cu mâna dumitale ai adus, că te-am văzut. Şi mie în anafură, la percheziţie, [mi-]ai dat cu cizma. Şi era sfinţită şi erai ortodox şi sunt ortodox. Şi acum s-o arunc? Nu, domnule! Nu e frumos ce faci dumneata!

A încremenit. Şi m-a lăsat. Când am venit, colegii m-au primit în lacrimi.

Eram la Jilava. Da' asta o aveţi scrisă. Şi de la o puşcărie la alta trebuia să ne transfere pe noi, munca silnică pe viaţă, cu lanţuri şi la mâini şi la picioare. Şi mă duc. M-am dus la fierărie, unde erau nişte criminali care şi-au omorât părinţii, ori violatori. Îngrozitor. Dacă ziceai ceva, aşa te trântea. Era o mare deosebire. Dreptul comun, ca acuma, jubilau. Aveau de toate, mă. Şi mă aşază, mă culcă jos, acolo pe pământ, şi mă

pune pe nicovală, ca să-mi pună brăţările. Şi pe urmă au venit lanţurile.

- Alege-ţi lanţul!

În capul meu, neştiind, am ales ceva subţirel, mai uşor, crezând că-i mai uşor. Da de unde? Era cu şmecherie. Era mai uşor, dar era mai strâmt, că nu puteai, nu aveai compasul. Pe când cele mari, erau mai grele, dar aveai mişcare. Şi, după ce a terminat şi m-a înjurat, m-a scos. Am mers în echilibru. Noroc că eu am jucat mult fotbal. Şi deci aveam un sport în mine şi m-am echilibrat. Dar din spate, fără să ştiu, vine o bestie şi, când îmi trage una, aici în noadă, parcă aşa îi zice, îmi trage şi mă înjură de mamă. Nu ştiu cum am făcut de nu am căzut. Cred că Dumnezeu a contribuit şi un înger. Şi zic:

- Domnul Dumnezeu şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, cu darul şi cu îndurările iubirii Sale de oameni, să te ierte pe tine fiule duhovnicesc, după cum te numeşti, şi să-ţi şteargă ţie toate păcatele, şi ăsta, iar eu nevrednicul preot şi duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te iert şi te dezleg de toate păcatele tale, şi de ăsta. În numele Tatălui şi al Fiului ....

Atunci am simţit că sunt creştin, când l-am dezlegat şi ca om, şi ca preot. S-au revoltat colegii din detenţie:

- Te reclamă la tovarăşul comandant.

- Nu, domnule. Nu.

Şi când eu am ales lanţul cel subţire, şi înainte de a i-l da să mă încopcie cu el, l-am pupat. L-am închinat şi l-am pupat. Mi-am adus aminte de Pavel:

- Sunt pentru Tine, Dŏamne! Nu-s pentru imoralităţi, nu-s pentru hoţii, nu-s pentru nimic, numai pentru că Te-am mărturisit şi nu vreau să mai trăiască mult între noi răul fără de Dumnezeu.

Şi la Jilava a mai fost ceva. Pe mine mă duceau să mă sperie. Camera mortuară, unde erau condamnaţii la moarte. Mă puneau în locurile cele mai primejdioase, să mă sperie, ca să zic *mea culpa*. M-a pus la unu, în celula întâi, în care era un condamnat la moarte. Şi el, săracu' ce făcea? Cu tineta săpa în pământ să evadeze. Bietul de el! I-am zis:

- Mă, nu mai face chestia asta. Aştia ştiu, mă. Şi nu poţi să sari, mă. E Jilava, e fort. Fortul

Jilava. Te păzeşte aici, te păzeşte acolo. Nu. Laso, măi, că vine un decret şi ...

El era condamant la moarte şi am reuşit, bineînţeles, să-l împărtăşesc. Aveam Sfintele şi epitrahil. Şi acum îl am. Nu o să întrebaţi, că nu vă pot spune. Că nu voiam să se afle la percheziţie. Nu voiam să ştie cineva. Bineînţeles, nu ca volum; cu moaştele în el.

Poate că e ultima mea mărturisire, de-aia cred că dau drumul la aşa ceva. Şi l-am dezlegat, l-am împărtăşit. Ce s-a mai făcut cu el nu ştiu. Dar el face parte din *n* câţi au fost. Din ăştia, de la munte, de la Făgăraş.

Apoi, părintele Mircea de la Liteni, Bucovina. Tot aşa, eram închis singur, mi se pare că în Aiud sau unde? Şi mă pomenesc odată că bate la uşă. Cine era? Gardianul. Şi cu gardianul intră preotul ăsta. Şi el înspăimântat, gardianul. Zice:

- Fă-i ceva, că nu i se mai opreşte sângele. Avea o hemoragie.

- Ce-ai păţit?

- Păi uite, părinte, soţia mea, la vârsta asta să divorţeze.

I-a venit pe vizetă aia de divorţ. Şi de atunci nu s-a mai oprit sângele. Şi atunci zic:

- Părinte dragă, dumneata ai cinci ani. Cinci ani se fac pe tinetă, cum ziceam noi. E un fleac. Munca silnică, douăzeci şi cinci ...

Da' venea un decret şi ieşiai. Şi i-am spus:

- N-a greşit deloc. Bine a făcut, pentru că întâi şi-a salvat copiii. Îi dădea afară din şcoală. Ea a ştiut ce face. Dar nu şi de la Dumnezeu s-a despărţit de matale. Aceea nu se poate despărţi. Asta e un fleac de hârtie. O faci sau nu-i nevoie s-o faci, că ai făcut-o înaintea lui Dumnezeu. Până în '24 aşa era: întâi cununia religioasă şi apoi ... Aia e mai important. Ce-i ăsta, actul de la primărie?

Şi pe urmă, tot eu i-am mai spus:

- Părinte, nu face greşeala asta! Nu o mai condamna!

- Vai, părinte, dacă ştiam, nu mai făceam lucrul ăsta.

Şi a aţipit. Pe patul meu. Era extenuat. Atâta a dat roşu. Adoarme. După zece minute cred că a fost, sare din pat şi-mi zice:

- Părinte Ioan, a venit Mântuitorul la mine şi mi-a pus după gât un epitrahil plin de pietre preţioase. Sunt foarte fericit!

- Eu te invidiez părinte! Eu te invidiez că te-ai învrednicit de martiraj pe faţă.

S-a culcat pe pat. M-am speriat, şi i-am închis ochii pentru totdeauna. Fericit! Un mort ... Vezi că eu vorbesc într-un fel ce mi se pare curios. Să zici fericit. Altfel zici: Ferice de el că a putut să facă lucrul acesta.

După ce am ieşit, m-au luat, nu trecea un an-doi şi mă luau iar. Nu am acuma timp să le spun pe toate. Toate, toate s-au făcut aşa... Ce m-a impresionat, vă spun, un act de inteligenţă diabolică, nu mi-am închipuit. La Iaşi. Eram condamnat la un an. Şi vine unu şi mă întreabă:

- Te întreb părinte ce cauţi aici? Nu eşti pentru noi. Pentru noi sunt borfaşii. Dar şti ce? Noi nu ştim ce faci dumneata, cu cine te întâlneşti. Şi vine unu şi te lămureşte, îţi suceşte mintea, şi te învaţă să zici: „Ieşiţi din colectivă". Toată Valea Siretului iese. Noi ştim puterea de influenţă pe care o ai. Şi deci, trebuie să ştim din când în când cum te mişti. Iar să te omorâm, cum ai vrea matale, n-o facem, că te facem martir.

Asta a fost pentru mine ... bine au zis Sfinţii Părinţi, mă! Cel mai înţelept în răutăţi e diavolul. Aşa ceva numai un diavol putea să spună. Să ştie că eu am bucuria că mă scoate martir.

- Da' eu n-am avut aşa scop niciodată, să ştiţi.

- Ştim, părinte. Dar noi ştim multe de matale.

Şi aşa a aranjat, când venea omul şi se spovedea la mine şi el venea şi mă lua. Iar epitrahilul era corp delict. Frumos corp delict.

În final vreau să aduc mulţumire lui Dumnezeu şi Maicii Domnului şi tuturor acelora care au contribuit, cum zicea pe vremea lui Moise, să-mă ţină cu braţele sus; când îi ţineau braţele sus, câştiga. Când nu, pierdea. Îl ţineau cu rugăciunile. Tuturor care prin rugăciunea lor mi-au ţinut mâinile sus; s-au rugat pentru mine, că simţeam. Am avut un caz la ... Doamne, unde era oare? Se pare că tot la Gherla sau la Jilava. Ştiu că ne-a scos în frig, îngheţaţi, la pielea goală, căutau mină de creion, scuzaţi-mă, şi în fund. Îngrozitor! Numa' diavolul ... Şi în situaţia asta, cum stăteam aşa, la perete ţintuit şi îngheţat, zic:

- Maica Domnului! Maica Domnului!

Şi deodată clopotele! Clopotele din oraş. *Treci înăuntru!* Zic: *prefacerea.* Nu mai vorbesc de câte s-au făcut cu Sfintele duse ... A fost frumos la Gherla!

De Paşti. Dimineaţa de Paşti. Toată puşcăria răsuna: Hristos a înviat! Gardianul, râzând:

- Ia-ţi săpunul şi prosopul! Hai la izolator!

- Nu trebuie să-mi spuneţi, că eu ştiu de unde se trage asta.

Toţi erau împărtăşiţi.

Aşa, şi cu asta voi încheia. După ce la Şomlea am scăpat, v-am spus că strigam:

- Doamne! Maica Domnului!

După ce am scăpat, aveam altă melodie:

- Măiculiţa Domnului, Măiculiţa Lui, Măiculiţa Domnului, Măiculiţa Lui.

Ăsta era cântecul meu de bucurie, s-o laud pe Maica Domnului. Iertaţi-mi copilăria pe care o mai vedeţi în mine, dar această copilărie socot eu că-i maturitatea mea. Este adevărat că pozez de multe ori, că nu vreau să fiu lăudat. Îmi pierd mântuirea. Nu te atinge de mine să zici că te faci bine! Nu, nu, nu. Este şi motivul pentru care nu mă duc acum la biserică. Nu, nu, nu. Nu există sfânt în viaţă. Numai după moarte. Şi eu nu umblu după asta. Eu ştiu că-s mulţi sfinţi anonimi. Foarte mulţi. Şi m-aţi înţeles de ce am vorbit acum. Că sfinţenia nu este să ţi-o câştigi aşa, ca

un fel de afacere. Păi, *Ştiutorul inimii* ... ajungi până la El şi gata!

Nu există vamă, cum zice Cleopa, Dumnezeu să-l ierte! Cum poţi să spui, Cleopo, vamă? Păi, atunci ce rost are mărturisirea dacă sunt vămi? Crimă, curvie, tot, se dezleagă. Se dezleagă.

- *Spuneţi un scurt cuvânt pentru generaţia de astăzi. Ce aţi crede că e mai important pentru ei să ştie*?

Românul nostru are un dicton. Se zice aşa:

- Mă! Ăla-i om cu frică de Dumnezeu şi cu ruşine de oameni.

Asta ne trebuie. Frica de Dumnezeu şi ruşinea de oameni. Nu poţi sta ca sfinţii, să nu păcătuieşti. Toţi ştim. Şi dumneavoastră, şi noi. Dar din când în când să te speli. Să te găsească totuşi Dumnezeu dezlegat şi iertat. Ăsta-i sfatul meu. Tineretul să nu mai facă scop din aceste tembelizări, că tembelizorul, aşa-i zic eu ... O aduci pe domnişoara de la *Surprize, surprize*, Maria şi nu ştiu cum o cheamă. Mariana ... Nu. Andreea Marin. Cică îl aduce din America pe unu şi bucurie pe părinţi, şi pe urmă, în spate, fundul gol şi tot

felul de orgii. Ce vede copilul ăsta? Asta este? Scuzaţi-mă, aici este imoralitatea scop. Şi aranjată, machiată, cum vrei să-i spui. Vezi ce preţuim noi? Cu asta vreau, cu asta închei:

- Aş sfătui pe toţi tinerii şi chiar pe ceilalţi români ai noştri să nu uite că sunt români.

„Tot ce e românesc nu piere. Şi nici nu va pieri.

Oricât vom suferi. Dar să plătim vom şti.

Căci tot ce-i românesc nu piere. Şi nici nu va pieri.

Românul ştie să-nfrunte ceasul greu. El crede în dreptatea lui şi-n Dumnezeu.

Căci tot ce-i românesc nu piere. Şi nici nu va pieri!"

Anexă

C.N.S.A.S.
30 JUN 2008
Dir. Cercetare

2385
87

Inalt Prea Sfinţite Patriarh,

P.S.Pir.Mitropoliţi şi P.S.Pir.Episcopi aleşi ai

Sfîntului Sinod,

Pricinã citaţia la Judecãtã pentru ziua de 27 ian.a.c. dupã rãspuns cu tot respectul cuvenit marului arhieresc îndrãznesc sã vã fac urmãtoarea întrebare,care este în consensul întregii noastre Mînãstiri.

1.-Socotesc aceastã judecatã neavenitã şi fãrã temeiu bisericesc sau juridic dupã cum fãrã temeiu a fost emisã şi decizia de transferare a mea la Catedrala Patriarhiei.Dreptul dezlegãrii a so fost folosit în caz aceasta în mod abuziv şi ce-i mai dureros a şi fost uzat de el pentru satisfacerea unor raţiuni streine de Bisericã.

Cunoscînd,noi ştim cã împuterniciţii şi inspectorii dela ministerul cultelor,s-au numit prin P.S.Episcop dela Galaţi şi chiar personal,sã aleagã ori cã nu mai slujeşe şi sã nu mai predicze ori sã se transfer la altã mînãstire,ori dacã nu accept aceasta mã vor transfera dinşii prin Patriarhie.Este concludent faptul,cã îndatã dupã sosirea lor la Bucureşti,intervenindu-se la Sf.Patriarhie, P.S.Voastrã aţi ~~luat~~ cerut acea "decizie"- retragerea acesteia dîndu-i putere de lege bisericeascã şi prezentîndu-o publicului ca emanatã dela Duhul Sfînt.P.S.nostru Antim a predicat-o în Biserica cã uzînd de temeiul scripturistic"cã aşa mi s-a spus mie".

În momentul primirii deciziei,eu eram bolnav la pat,Apoi şi fiind în convalescenţã,a urmat o serie de telegrame şi chemãri la Bucureşti care evident fiind reglate din ordin de ministru au fost secondate de prezenţa a cîte un împuternicit.Acestuia lor se deosebeşte din atitudinea cuvenitã "îndemnau sã fie "ascultare bisericeascã" şi sã plec din Mînãstire.

Mai tîrziu,prin mai 1964,V-aţi determinat sã mã opriţi dela slujirea celor sfinte,lucru pe care în consensul soborului nu l-am respectat,fiind tot o prelungire a unor raţiuni streine şi protivnice Bisericii.Despre aceasta aţi dat declaraţie inspectorului bisericesc,precum reiese din punctele de acuzaţie ale citaţiei.

În vara P.S.nostru Antim,la îndemnul P.S.Voastre şi din iniţiativã proprie,a cãutat personal,prin subalterni şi din proţii sãi agenţi aşi mã determine sã plec din Mînãstire,fie la Bucureşti,fie în concediu medical,motivînd cã nu e bine sã înfrunt pe Patriarh,cã aceasta era şi dînsul motivul care-l silea".Aş fi vrut sã ascult dar nu mã lãsa inima,nu mã lãsa soborul şi mai ales conştiinţa de preot hirotonit pe seama altarului de aici,ştiind cã decizia de plecare nu eramã dat- Duhul Sfînt.

Mai pe urmã a venit după aceea cu asemenea sentimentul P.S.Voastre şi al P.S.nostru Antim,P.S.Episcop Valerian dela Oradia,care într-un moment de sinceritate,a destãinat problema şi a argumentat cauza de pe origine declarînd recunoscînd public cã decizia de plecare nu ce este dela Duhul Sfînt ci "din raţiune de stat" adicã streine de Bi Biserici,acestã mãrturisire fãcutã de un membru şi activ al Sfîntului Sinod, m-a liniştit atît pe mine cît şi soborul şi ne-am încredinţat cã nesatisfãcînd o decizie dictatã nu de Duhul Sfînt,~~şi~~ ~~luînd~~ ~~şi~~ ~~hotărîrea~~ ~~împotriva~~ ~~canonicelor~~ ~~,~~ ~~a~~ ~~voastre~~ ~~de~~ ~~mutare~~ acestea,nu stîlcesc nici votul sfintei ascultări şi nu înfrunt pe nici pe Patriarh.

#486

...este de prisos să mai relatez aici nefericitele mai puțin onorabile pentru atitudinea P.S.Valerian care împreună cu delegata I.P.S.Voastre Vatra Voastre Stareță dela Agaria,s-au grăbit în asemenea cu puteri de stat,îngrozindu-se cu consecințe alarmante.P.S.Sa,văzînd atîtea nemulțumiri ale sobrului de a nu voi pe patimi și interesele vechine protivnice Bisericii a început să semnăze binecunoscutele arhierești în aforisiri,blesteme și legări de slujbe,mai toate acestea nu-și găsesc validitatea fiind date în cuprinsul amarbiei Dumului și nu al Ortodoxi,unde își are P.S.Sa aparbin.

A doua zi a venit din nou să constrîngă sobrul să nu fie dea,dar a plecat tot în deșert,după ce mai înainte în afirmînd Altar la actenie Ființă pentru binecuvîntare,și-a întors spatele fiindu-și rușine și vasul,a treia zi a trimis un prost agent dela Galați ca să ne la dar tot în zadar.Este detestabilă această metodă de hingheri și a lăsat înfricoși revoltătoare în sobor și în popor care era de față.

Cred că e de prisos să mai descriu toate amănuntele asupra acestei ...brumse și sacrilege în legătură cu numita decizie,ci în concluzie vreau să spun că acele "interese superioare bisericești" au fost tocmai interese inferioare și străine de Biserică.Încredințîndu-ne de noua acest adevăr,...ne bucurăm cu sobrul să nu ne conformeze "Deciziei" ei să ne presimt la această sinistrare de judecată,a cărui temeiuri ne lipsesc de nulitate prin însăși origine deciziei.

2.-Cercele fără judecată sunt fără rost,și-i dă caracterul de teatru,este urîtorul fapt foarte dureros și alarmant în jurul cărții se învîrte tot rostul acestei întîmplări:discreditarea pe Țară a Mănăstirii noastre prin hotărîrea sinodului permanent în ar ne străluce a...dat cîrcumîrări în toată Biserica și se în afară de ...estrează urgență" centrului lucru să fie oprită de a nu mai veni în Mănăstirea Maicii Domnului dela Vladiștreți,concomitent cu necesita a...ui ales un ordin dela Sf.Patriarhie cu nr.8093/26 084 prin care să se facă învestigații și să ne lase fotablonări anonimă mai ales în Mănăstiri,toți Vederății și administrații Mănăstirii Vladiștreți".

Dacă în fața eliberării acestor ordine,ați avut cunoștință că ați dat o hotărîre legală - deși fiind public acestui sinodular al Bisericii noastre (Mănăstirea) de trupul mistic al Bisericii - chiar oficial ați aflat prin slujitorii Sf.Sinod,Atunci decât mai fost chemați prin act.1084,Maica Stareță Vasmina la Poștă pentru judecății,și ne bine decât să mai grăbiți prin citație de vreme ce mai sîntem vețuitorii Mănăstirii Maicii Domnului dela Vladiștreți pe care ați declarat-o parcelă eliminată,pîrîtă și periculoasă pentru restul Bisericii.

Toți ați din acest punct de vedere citația este nevenită.

Restul acestei foarte dureroase de a decide retrăirea acestor ordine sinodale,ne-a afirmînd inima chiar ne-a vîrsă mă Mănăstirea mi toată în sobor comunicativă și vremenicitații.

Drept aceea Vă înștiințăm noua ...ră legi din Biserică și în baza ...ei hotărîri sinodale,ne-ați înlăturat dela Trupul Bisericii și ne-ați ...t...ințat legăturii ortodoxiei noastre,în care pedipți planară a vremuri ai.Sînd a...dăcătat și a...a hotărît pe bază de documente și anchete că Mănăstirea noastră a legiț din ortodoxie ? Vreo date precise ni nemîr...ținînd noi știe că nu am ...fost niciodată anchetați,judecați ...u condamnați pentru vreo abat tere dela ortodoxie sau dela rînduiala Bisericii.

Poate veți răspunde că însă nu ne-ați legiținat din sînul Bisericii în mod canonic și legal ci sobrul luarea ați oprit-o să nu mai vie la noi.Oare această nu este același lucru ?

C.N.S.A.S. 30 JUN 2008 Dir. Cercetare

#487

Noi știm și vedem circularele I.P.S. și P.S.Voastre prin care în urma ordinului Sinodului permanent din 3 septembrie,v ați întrecut spunînd toți Ierarhii în a defăima Mănăstirea Maicii Domnului dela Vladiștreți,Domnie excepții !

Acest lucru a fîcut care sfîntească a bucurat mult pe satana și oamenii lui,dîndi semnăturile sinodalilor au reușit să deruteze evlavia către lucrarea dumnezeiască dela vladiștreți a mulțor clerici nedumeniți și a foarte multor creștini care în urma circularelor au fost catehizați direct împotriva Mănăstirii Maicii Domnului de către,știți că I.P.S.Voastră însă ați denunțat în revistele oficiale ce sunt le patronați,ați înșeurînțat și ați în unul chiar să se scrie articole împotriva Mănăstirii Maicii Domnului,pregătind astfel opinia publică pentru decreditarea "cazului canonic" pe care ați făcut-o prin Hotărîrea Sinodului permanent din 3 sept.1954,Acelaș lucru în concreditare afirmațiilor lucrări de aici ați întreprins și în ziarele cercurile bănuite vorbind personal împotriva",unii trimițînd pri mănăstiri diferiți preoți și frați ca:Pr.Clemente Vlie,Daniil Tudor,Antonie Fîrădeală,Arsenie Papacioc,Iosaaf Pura,Vartolomei Arsenie,Iustinian Florea,Petronie Tănase,fratele Andrei Scrima,etc.etc...care prin grădini,la a semănătoare,și prin scrisori deschise au calomniat și defăimat x Mănăstirea noastră.I.P.S.Voastră personal ați vorbit public împotriva Mănăstirii în repetate rînduri și chiar cu ocazia vizitei I.F.S.Patriarh Chiril al Bulgariei în loc să-l a...eți ai se închine și să slujească pe locul sfîntelor descoperiri,ați căutat să ne p...puneți sub vechi pribegind locului Sfinte și motivul să mai ...ile să înșpiriționeze milele și creștini fără toate păcatele,oameni de-se "sfinți".

Despre întru această acțiune de descreditare ați fost se...undați și de alți ierarhi.Astfel I.P.S.Sebastian a pedepsit pe u...mii preoți și călugări pentru venirea la Vladiștreți și pentru ...rîșfodirea Vedeniilor iar credincioșilor le vîrî în o otravă în...suflet pradă furioasă împotriva "celor străini la cap dela Vladiștreți".Aceasta chiar în prezența Maicilor noastre.Nu s-a ...fiit I.P.S.Sa să pribegiască maicile noastre pentru "prea dese închinări la sfintele moaște ale Cuv.Parascheva".La mare jubiliară de 70 de ani a I.P.S.Sale știe că s-a...omunat în sobor o ...ație în...treagă de călugări la adresa Mănăstirii noastre,unele din ele,ruși ne a le grăi.

P.S.Teofil decedatul a pedepsit fără M...rea Dogdeasa) o mulțime de "vedenii" al Mănăstirii Vladiștreților,care au refuzat să ...ecunoască împotriva Mănăstirii Vladiștreți care i-a făcut închinări...egate,Dacă P.S.Sa care a fost la Mănăstirea noastră de trei ori,a ...-a rugat mult pe locul sfintelor Vedenii,a slujit liturghiei arh...hierească și a scris ...ăturarea în Cartea de Aur"La Vladiștreți Degetul Providenței ne ...ădește să iubitor ...ă ajurea(?? partie xx 1950)" - a putut în circular" să ...epădească pe ...ailalți Ierarhi în ...efăimarea acestui "Deget" al Providenței,calificînd ca "pretinse" Vedenii(la indicate de acelaș "Deget" al Providenței,Apoi ...arterie ...ie să ne tească că și trecerea P.S.Sale la ortodoxie este numai ...pretinsă.Ne va zice poate:"de internele mai indicație pentru"!

P.S.noastru Antim,credem că i-au scăpat poate foarte puține prilejuri de a descredita public lucrarea dumnezeiască dela Vladiștreți mergînd...-se a lipsa "...credințării...și ad-ția".

P.S.Iosif a pribinit public Vedeniile și faptele Maicilor noastre prin calomnii pe care rușine este o le grăi.Aceasta a fă...ut...o într-un sobor de profesori și elevi la Școala de ...întreți x din Cartea de Argeș.Printre altele P.S.Sa afirmă pe Pîr.Profesori ca și se străduiască prin articole documentate și în conferințe,să

C.N.S.A.S. 30 JUN 2008

C.N.S.A.S. 30 JUN 2006 Dir. Cercetare

distrugă ofi mai curînd "centre de rrefl"ctorie dela Vladimireşti". Îndefinduse că p.S.Sp fntotdeauna a-a ostenit şi a dat sunet de l" surire fapt"rilor Vederilor.Vides şi mai cu Deapul:"Vrednic este y lucr"torul de plata sa".

T.P.S.strălina,nu ştia cum s-a ales"tuit circulara contra xx Vladimireştilor dar ne-a zărit cum a putut semna ordinul Sinodului permanent de vreme ce cu prilejul vizitei făcute la noi,(8 septem. 1960)-a scris în Cartea de Aur:"Binecuvîntăm truda multei vaernice la Mănăstirea Vladimireşti -Teduci,şi vedem în ex"rientă de aici une din metodele de favorizare a cunoscutului din Sin."rtu,Sfînt". Ne doare sufletul înconcevenţa,fraţi Vladimireştiu metodă de favorizare,a azi Vladimireştiu metodă de deofi"nare.Lucea în urma circularelor nu mai ştie pentrucare s"-o creadă...

P.S.Andrei a afirmat că"pelerinajele dela Vladimireşti constituesc o calamitate pentru Biserică în vremile actuale".Dar fi întrebăm:are pelerinagiile înf"rinate de P.S.Sa de Episcop la Arad nou Vicar la Oradia-în alte vremi,nu era o calamitate entre Biserică ? Există vreun şi vremi în evlavia atribuind altor sfinţele locuri ? Dacă există atunci P.S.Sa v-a "rehăinit "vremile actuale" sau vom zice"la aga vremi aga obiceie".

Tatî cîte laşiri şi cumpătuiri de conştiinţă a făcut a mănăstirilor făptrive Vladimireştilor.

3.-Este precis că toate hîrtiile luate asupra Arestăfatu lui Kaiefi Dumnului de atoi le-aţi făcut din ordinul unor atei ap atatî,ani renegaţi din partid sau guvern care prin ministerul şi acesta prin făptermicii lui trimiţi puterea în Biserică.Aceşti făptermicii au fărîmat ca o rotaţie toată Ţara,în realitate nu sînt decît nişte instrugi neavenţi în Biserică şi agenţi suspectori ce aîţi aţ distrugă credinţa în popor.

Printr-un amănunt făptermicii (Bîru Radu)au aflat noi că partidul şi guvernul nu vede cu ochi buni afluenţa mare care de la noi la Vladimireşti.Ciei prunea dînsul după bramul trecut:"ei s-a alarmat partidul şi autorităţile nu ştiau de unde vine la Vladimireşti din toată Ţara şi că a aflat pînă şi la Moscova că la o Mănăstire din Moldova" (Basînia) s-a adunat la Hram peste 30 de aţi de oameni".Cu acest prilej tot dînsul ne-a mărturisit intenţia partidului de a interveni prin ministor la Patriarhie ca să inter zică înc"tat pelerinaţiile dela Vladimireşti.Conoscînd acest amănunt ştiam încotdeauna că pe Duhul Sfînt l-a povăţuit în simdul permanent din 3 mart.1964,să ivată acele măsuri de extrem urgenţă. prin circularele de la prin toate erarhiile ce venite să ocreasnă i "afluenţa" lumii dela Vladimireşti.

Ca nişte arhierei al lui Dumnezeu şi păstori ai turmei Sale trebuia să Vă bucure afluenţa lumii (nişte cuvînt"toare) la Mănăstirea Maicii Sale,şi nici decît să Vă înnegriţi judecate unor făptermicii care Vă întrebă:"de ce atîta lume la V.adistrăţi ? Dece numai la Vladimireşti ? a ajbe de acolo e mai bun" şi mai ofîntă ca altundeva ?"P.S.Chesarie dela Galaţi a dat răspunsul prin care de altfel şi-a anulat proprie circulară."Toţi de acolo p.S.sa:"Din ştiri le scrise în Centrul Erarhial se constată că cucericiţi preaţi nu ţin legătura permanentă cu arodinciaţii şi nu-i îndrumează şi frecventează în-sînele de duminici şi sărbători Bisericile din parohiile respective ci pornesc în pelerinaj la Mănăstirea M.V.Vladimireasa cu zi ofînd'Dumnezeu nu ar fi unul şi acelaş,cu zi ofînd slujbele la Mănăstirea M-Vladimireasa ar fi altele decît cele de se săvîrşesc la toate bisericile ortodoxe.Nu numai atîţiaţi credincioşi care din lipsa de încredere din partea preoţilor părăsesc parohiile chiar şi în zilele de lucru,mergînd la Mănăstirea M-Vladimireasa."

Mai dureros este faptul că preoţimea noastră care are tatoriniei preşţire teologică,nu ceartă să lămurească pe credincioşi pe baze dogmatice şi canonice,că puterea harului pe care ei îl administrează prin Sfintele Taine este aceiaşi în toate bisericile ortodoxe ca şi în Mănăstirea M-Vladimireasa.(ezitrea diacrd.nr.6508 /964).Aşa se explică şi credeau noi că afluenţele pînă la moarte ei Mănăstirea Vladimireşti nu este decît un severit sîdolar al Bisericii ortodoxe,cu aceiaşi har ca cel din tatăuri bisericilor chiar dacă ei preoţească în hainele rîndurile de rasă - vois mapitrosul a lui Dumnezeu.Dacă P.S.Chesarie,Glasul Sfîntului Sinod,părturitegile ac aceiaşi lucru în zele de-mai sus,atunci decă ei mai lămuresc pe alţii să nu vie la Vladimireşti cînd şi aici toate sînt în fel ? x Poporul înţelept a făcut îndată răspunsul:"Cei care ne opresc azi d dela Mănăstirea Vladimireşti,mîine ne vor opri şi dela Bisericile noastre din sat".

Adevărul este că la Vladimireşti nu se adună lume cu are arsenal ci ea vine din îndemn propriu către folosul duhovnicesc, afluenţa lumii e motivată de afluenţa harului lui Dumnezeu.Ţi adu ce Dumnezeu ne oameni pentrucă el a făgăduit în Veşnica dela 9 sau 1 1954 cîi"Aici se vor vindeca sufletele".

De 19 ani lumea s-a folosit real de/darul aceştui sfînt x Lucaş.Mii de suflete s-au întărit în credinţă,au scăpat de păcat grele,s-au izbăvit de pagube,de sărbe şi necazuri.Multe familii neînţelese s-au împăcăbite şi-au dobîndit liniştea sufletească.Nenu mărăţi bolnavi de diferite boli s-au vindecat cu desăvîrşire.Şi c ce-i mai scump cu toate,mii şi mii de suflete au învăţat din exemplu tatăuri şi s-au unit cu Hr Hristos prin sfînta Taină a mărturisirii şi s-au unit cu Hr Hristos prin sfînta Împărtăşanie.Toţi cei care primuiesc afluenţa lumii şi pelerinajiile la Mănăstirea noastră precum face P.S.Andr drei Magheru şi indirect toţi semnatarii circularelor ar trebui s ai vadă şi ei faptele,să vină şi ei la suflete şi să înveţe din exemplu tatăuri şi să unească cu Hr Hristos prin sfînta Împărtăşanie.Toţi cei care primuiesc afluenţa lumii şi pelerinajiile la Mănăstirea noastră precum face P.S.Andrei Magheru şi indirect toţi semnatarii circularelor ar trebui să aibă ochi şi să înţeleagă că nici au omul ei domnul este cel ce lucrează cu atîta putere şi eficacitate.Ar trebui să cunoaşteţi toţi membrii Sfîntului Sinod că în momentul cînd aţi dat circularele aţi vrut să opriţi a lucrare a Domnului deschiză care sînt ţinătorii credinciocilor.Nu v-aţi reamărat înainte privinţă cuvîntul judecăţii Domnului care eventual vi s-ar potrivi şi care poate ajunge la un moment dat care sunt aşa:"Vai vouă - că închideţi împărăţia Cerurilor înaintea oamenilor că voi nu intraţi nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsaţi"Matei 23/14.Rodnica desvoltare a Ajezămîntul lui de aici trebuie să Vă dea încredinţarea că nu este lucrare cea omenească ci operă dumnezeiască şi acicdecît să Vă ridicaţi împotriva ei.Noi înţelegem şi ştim dela Sfînta Vernice,că vladimireştii au fost întotdeauna cuviincioşi.Unii nu făceau acasta din neştiinţă şi nefăgăduare,alţii din răutate şi pizmă,alţii dăn uri şi vrăjmăşie deschisă,alţii din lăcomie şi semeînă interese materiale şi pentru alţii din dorinţa de a se face apărători şi salvatorii ortodoxiei pe care o socotesu primejduită - amîndouă-se în cenzori ai fenomenului supranatural (ex.înf.Ursiei în Bregunu Mînunii şi f f"lse minuni;Pr.Dr.D.Măzăi:Critereiologia falselor teofanii din x studii teologice)şi mai mare Sfînta cu frimecea scrisoare x deschisă),Cenzori şi critici au fost întotdeauna dar toate aceste critici s-au putut face scăntează în Biserică de proorîtile pe e care nu făcuseră circularele T.P.S. şi P.S.Voastre.

Nu V-aţi gîndit că dacă Ajezămîntul de aici ar-fi fost înc"ieiată pe minciună,pe amăgire de sine,pe înşelăciune pe legendă sau pe lepăda diavolului,cum s-au lepădat unii că afirmă în revis te şi circulări,atunci demult nu ar fi durat 19 ani şi nu s-ar fi putut desvolta nici pe departe cum vedem că s-a desvoltat de f fapt.În această ordine de idei este bine şi necesar că Vă aducaţi

38/90

aduse şi vă meditaţi asupra cuvintelor celebre ale vrednicului Ca
olic predicate la judecata Apostolilor Domnului în Sinedriul din
Ierusalim şi care-şi găsesc o minunată aplicare în cazul Mănăsti
rii monastre: "şi acum aţe vous, fericiţi-vă de oamenii acestia şi să
lăsaţi pe ei, căci de va fi dela oameni sfatul acesta sau
lucrul acesta se va risipi, iar de este dela Dumnezeu nu veţi putea să-l
risipiţi, ca nu cumva şi lupttori i de Dumnezeu să vi fie găsiţi" (fapte
5, 33-40).

Oare nu cumva V-aţi făcut şi I.P.S. şi P.S. Voastre lupttori de Dumnezeu prin circularele date împotriva Arhiereului D
Dumnezeesc dela Vladimiresti ridicat din rândurile Divine în cine
ştea Prea Sfintei Mănăstiri de Dumnezeu ?

Pentru toate ordinele, circularele şi defăimările verbale şi în scris îndreptate împotriva acestui sfânt şi sfinţitor Locaş al Maicii Domnului, mai V. înfruntă Vă prihăniţi şi ne lepădăm de
faptele acestea blasfemiatoare ale I.P.S. şi P.S. Voastre, preţuim
că Vă cu sfinţenie harul pe care-l purtaţi. Să nu Vă aibă acestă
îndreptăţită revoltă dar o facem de dragul Maicii Domnului pe ca
re - prin acestea fapte aţi necinstit-o, aţi defăimat-o şi aţi bu
ltoşit-o închis sufletul şi uşa de intrare la sfinţenie. Ni la
crare de acest, Dacă I.P.S. şi P.S. Voastre nu credeţi în Ea sau Vă
e frică să părăsiţi şi şiruri deschise şi credeţi, de ce opriţi şi
pe alţii de acolo şi de a veni la Ea ? Dacă aţi constat să opriţi
izvorul Maicii Domnului care a făcut bătrâni înaşi de Mântuitorul
pentru preţuirea pentru vindecarea şi pentru sfinţirea sufletească
a Neamului nostru Românesc ?

Sau aţi voit să stârgeţi şi Vlădăiresţii ca şi Naglavul
de nouă ca să puteţi fi ca rânduiţi vrăjmaşilor lui Dumnezeu şi
oamenilor lui Antihrist, care de-a lungul Vă complacuţi în compa
nia lui Iuda de a părtăşi pe Hristos şi sinaxile lui întru cei ce
fărădelegi, dar în bună parte aţi reuşit aceasta mult de frică
sfântului consens "Bisericesc" aţi dori să şi Vlădăiresţii să e
xpri tolese şi să devie nostru comun ?

Cred că această V-a fost intenţia când P.S. Teofil nu s-a
sfiit să ne scrie că I.P.S. Patriarh filmând "artistic" Bisericii
şi având în faţă tabloul culorilor consimţite a găsit Vlădăiresţii
în culori prea vii şi s-a hotărât să-l "estompeze" apoi a nu ieşi
din comun.

Dar această încercare şi această ofică tentă Vlădăiresţii
a fost ridicată pe umerii ortodoxiei noastre nu pe de oameni ai
de Dumnezeu, iar culmea a părăsit o viaţă duhovnicească de când
l-a dat-o Maica Domnului mărturisitorei acestei cetăţi şi i o păst
rează fiecul Dumnezeirii lui Hristos luat zilnic de toţi şi de
toate din Sf. Potir. Şi această nu se poate "estompa".

Oare nu V-aţi gândit că fiecare Mănăstire şi la Vladimiresti e una din florile răsădite de Dumnezeu în grădina Mare a e
rtodoxiei Vă această floare chiar dacă e mai aprinsă nu iese
din anasamblul grădinei ci din potrivit prin mirul ei divers în
manifestare dar unic în har ne îmbogăţeşte Dumnezeu pe care L-am
învăţat a fi unitate în diversitate.

Cunoaşteţi încă dela cuvintele de îndrumare misionară aceas
tă datină de "estompare" şi aducere la nivelul comun al cui P.S.
Patriarh pe atunci rector (1962) l-a oprit să mai întreprindă des
pre şi să-şi facă pravila ortodoxiei între preoţii de mir, de dragul
dea nu ieşi din "ambianţă" şi ortodoxie". Bine că unii din pr
eoţii s-au împotrivit încă din acele zile şi au grije să aducă la cursuri contra deadunărilor şi întoarcere în nivelul comun.

La sfârşitul cursurilor s-au convins şi aceste cursuri

C.N.S.A.S.
30 JUN 2008
Dir. Cercetare

39/91

aduc pe preoţi la nivelul comun fi actualizează vrând cevrând pe
toţi şi-i scoală în consensul slujirii la doni şi fost mai
mult Cheamărului deaît lui Dumnezeu. Nu şi-a prins bine, înainte e
rau naiv şi credeau să aceste cursuri uniformizează cultul, dar
nu că au darul de a "estompa" vieaţa duhovnicească acolo unde ea
se aprinde pentru Hristos şi Maica Lui.

Vaţi zice poate că sfintea mândrie, una e mândria dracea
scă şi alta mărturisirea conştientă şi deschisă a credinţei în fa
ţa urieşi. Noi Vă înfruntăm şi Vă prihănim nu atât pentru că or
credeţi şi nu propovăduiţi minunile lui Dumnezeu de aici ci pen
tru eşecul şi prihănirea lor din faţa credincioşilor care le
cred cu sfinţenie. Aveţi haine, insigne şi dar de păstori al Bisericii şi propovăduitori ai minunilor lui Hristos, fără ca în faţa
lumii în mod efectiv le defăimaţi.

Şi Vă fie cu supărare, dar vă întrebăm care sinodali au
fost după Dumnezeu, şi au hotărât după Duhul Sfânt ca cei din 1938
care s-au supus poruncii Dumnezeeşti rostită de Sfânta Veronica
de a aduce aici Mănăstire Maicii Sale conform Vedeniei din 21 aug
1938 sau sinodalii actuali care au hotărât aceeaşi desfiinţarea
Mănăstirii ? Ce zic sinodalii că ei n-au greşit şi se vede limpede că
actualii arhiereu în hotărâri dar Sfântul sinod nu poate greşi şi
iată a prelungit revărsarea şi inactivitatea harului Duhului Sf
Sfânt şi peste actualele hotărâri şi decizii. Duhul Sfânt oricând
şi oricui aici sfinţirea sufletelor neatinghărit iar poporul care
are antena mai curată pentru sfinţirea autenticităţii lucrărilor
lui Dumnezeu, vine mai aproape în ora circulărilor date. Creştinul
evlavios ca cât este aproape de Dumnezeu cu atât îl Îl simte mai
mult. Acest adevăr îl verificăm noi în ora opreliştilor procesate
de I.P.S. şi P.S. Voastre.

Noi nu vrem ca I.P.S. Voastre direct desfiinţaţi Vlad
dimiresti sau loviţi în Dumnezeu Nu, sfinţii vindecaţi, Vă prih
nim, în numele lui Dumnezeu că ai săvârşit drept credincioşi împ
trivire în faptele şi dispoziţiile I.P.S. şi P.S. Voastre şi aţi f
făcut unelte vrăjmaşilor lui Dumnezeu. Ci să folosească de I.P.S. şi
P.S. Voastre pentru distrugerea credinţei şi dărâmare Bisericii
vii, din inima poporului nostru. Şi centrul sfintei fii şi aşezare
ai Bisericii nu putea să fiem cu părtăşie decât în fa
ţa lui Hristos şi în I.P.S. şi P.S. Voastre fiind vedem că părţ
aţi conştiinţa de păstori care ar trebui să privegheze neadormit
pentru turmă, să-o apere în faţa oricui şi la nevoie să-şi pună su
fletul pentru ai săi aşa învăţi Harele Păstor Hristos.

Ori, cum să nu Vă prihănim când prin hotărârile luate
asupra Mănăstirii noastre dovediţi cu prisosinţă că aţi făcut
nu unealtă lui Dumnezeu ceea ce ruşinat şi sustine acest ţesătură
ei unealta vrăjmaşului lui dela minister sau de afaceri. Căci să ai
V-a cerut să daţi acele ordine imperative lui Dumnezeu dar nu tr
trebuia să fi ascultaţi. Veţi zice poate că a trebuit să daţi Cho
zarului ca-i a Cheamărului. Nicio de zis, dar I.P.S. şi P.S. Voastre
aţi derăpat acest citat căci aţi dat şi cele ale lui Dumnezeu tot
Cheamărului. Singur aţi mărturisit aceasta în mai multe rânduri af
afirmând de dare din useri "să să fac dacă Statu fai ser" Această
aservire vinovată reiese din afirmaţia P.S. valerian care repetat
arunca că decizia Patriarhului a-a scăpa din raţiunea de stat, vai
împreună a mărturisit acest fapt P.S. nostru antim în faţa delegaţ
ţiei de sălăgiri dela Sibastru, care venise în urma ierarhi toţa
le, să rezolve un litigiu cu un inspector dela minister care le
cerea părăsirea Mănăstirii. P.S. Sa deşi în prealabil a garantat
rămânerea în Sibastru în faţa inspectorului a retractat totul şi a
s-a achivat şi de a mai interveni pentru salvarea lor, atunci Dir

2092
90

Părinții dela Sihastru nedumeriți au întrebat:"P.S.stăpîne dacă P.S.Voastră nu aveați putere în față unui inspector dela siguranță atunci spuneți-ne să știm cine conduce Biserica ? Iar P.S.Sa a răspuns încet:"Statul.Dar tăceți...!"

Iată durerea mare și alarmarea noastră pentrucare strigă prin această întîmplare,nu numai în numele mînăstirii noastre,ci în numele întregii Biserici și a întregului popor drept credincios din care ne tragem și în care ne avem împrăștiați frați,părinți,mogîși și străinași.Deși eîntem numai mădulare dar aleîtoare un cap cu Biserica - Trupul mistic al lui Hristos și nu putem sta nepăsători cînd vedem vrednicul superiorare - capul vîrstnic adică membrii sfîntului Sinod nu slujesc numai capului nostru Domnului ci slujesc la doi domni.De ce această dublicitate,deoarece această aservire prin care ați ieșit întreaga ierarhie a Bisericii într-o atitudine de compromis dînduvi sarcasticul "sfîdicos"înaintea Domnului.Veți încerca poate să ziceți că ați ajuns să vă țineți cu vetrecla "prudență" unînd de vicleșug:"Să treci puntea cînd dai apa și cu necuratul".Nu cerge în ale credinței ci mai bine să dăm apa cu sfîntea pentru Hristos.În această privință aproape vo Domnu ați nu a venit să aducă pace,ci sabie pe pămînt,adică între mărturisirea lui ați despărți pe părinți de copîlașe e sînul nostru cu I.P.S.Voastră.Prudență în această situații dublicitatea e este egală cu frica,și frica este păcat,ea mînînește pe păstori și-i face să fugă cu conștiința zbătută de lupi.Păstorea cu lupii adă se ziaipirea oilor.

Sau poate cum ne-ați afirmat în repetate rînduri,nu vreți "să sedați sensului ca să nu-l dă unul ca Valerian Zaharia xx sau altul către atunci Bisericii mai bine de rîpă."...nu vă temeți de această către Biserica este a lui Hristos "și nici porțile iadului nu o vor birui".Ar avea Dumnezeu grijă și decît această stare de sfidicel e mai preferabilă cea rece către nu xx ziate mai tare țîțul mîniei celor ferbinți pentru mîntuirea.Atunci și au cuvîntul ei îngerii jertfei ar preface toată Biserie fierbinte.Dar știți că Biserica a triumfat înaintea Domnului și a fost ferbinte cînd a luptat cu"recele".Astfel și azun decît să dea Bisericii simdali ,preoți și credincioși zeloși fără cuvînt ai țiilor,inspectorilor,deputaților etai și alter vrăjmași ai lui Dumnezeu din stat,mai bine lăsați să dea mîcenigi.Biserica pyă și liturghia se înalță pe oase de mîcenici,nu dpe compromisuri.

Mai bine dereți mărturisirea Bisericii de stat,decît acest compromis.Arunșitîle Arginați ca pe cuvîntul iubirea lor să vă ade să piersarea sufletului I.P.S. și P.S.Voastre și a turmei încredințate."Căutați mai întîi împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte se vor adăuga".Și I.P.S. și P.S.Voastre dela Dumnezeu prin poporul care-și iubește și îngrijește pe P"ntru cînd vede că arr are grijă numai de sîntuirea sufletului lui,nu și de înmoirea lui.Altfel cum o dreți acum Ex înșelați vă lepădați de împărăția lui Dumnezeu și rămînegi slujitori ai lui numai cu formele goale din afară,precum prevestește Mîntuitorul în Vedeai ile vaieîț Vernice dela 1 sept.1948,pe apunînd:"Biserica și mînăstirea vor suferi.Mulți se vor lepăda,nu de sale trupești ci de împărăția Mea.". Poate nu le credeți dar noi vi le scrie din inimă sorați iar Sîntorul inimilor va vădi la arătare intențiile lor.Noi Vă invităm la mărturisire.Treziți și deșteptați Bisericia din "sfîdicie"! Arătați și voi că sînteți pe păstorii în tru de e bine și rîmînt lui Dumnezeu.Treziți și nu dormiți, că lupii intră în turmă.

Dir. Cercetare
30 JUN 2008

9193

nesc ați t frînele din mînă și ați încredințat duhul lor jei duhului întunericului acest și vere frîncl și fără Dumnezeu ? Decc Vă liniștiți de tăcîndnea demn de a mărturisi pe Hristos den ghie în fața orîcui ? Deoa în loc să Vă puneți sufletul pentru oi I.P.S. și P.S.Voastre fugiți fiumătriv",pe cei ce caută cît de ști să-L mărturisească pe Hristos și vor să trăiască mai dupădumnezeu, fi enteriștiți și-i excludeți ? Cum putea noi să tăcem cînd este vorba de Biserica Mama noastră pe care după de singuri V-ați vîndut constituția,înșeerați să o acoatați și pe ea la acest și iată cum Mînăstirea Sihastru unde viețuitorii doreau să dueă o viață mai aproape de Dumnezeu și să se împărtășească mai des cu Hristos să vale s-au prost cu exclusivitate,a fost transformată de I.P.S. și P.S.Voastre prin Sinod,motivînde-pe în referat de către I.S.noastre Antim că viețuitorii au un duh de viclă și atiață dela Vladimiregti și relatînd că o bnevoit să a "capturat" cîteva sticluțe cu Hristos Ce bravură ? Arhiereul lui Hristos capturează pe Hristos și-L închi de în dosare,în loc să-L recomande împărtășaniei zilnice prin potir pentru a nu fi silit să se refugieze - de frica arhiereilor - în sticluțele și tabernacele celor care nu se pot lipsi de El.Oare ne sfințeți de prihănire pentru asemenea fapte pentru Hristos și Biserica Sa Vă înfruntăm și Vă prihănim pe I.P.S.Voastră,care le poate mai toate acestea.Vă întrebăm mai departe,cum ați patronat pe P.S. Antim oare în urma unei judecăți nedrepte a dat pe mîinile dela Sihastru pe mîna procurorului și a milîției închisîndu-l pe o vre me preventiv,iar acum condamnîndu-l pe toți la un an și jumătate pușcărie ?

Culegări închiși din ordinul Episcopului,pentru că n-au înțeles să renunțe la practica împărtășirii dese cu Hristos,să părăsească mînăstirea lor de metanie unde s-au năștignit Domnului.Cît de străniu sună această în comparație cu tăcerea ? Ce va răspunde xxx P.S.Antim în fața Judecătorului Judecătorilor pentru această "dragoste de fii duhovnicești" și mai ales de răspuns va da P.S.Sa în Hristos Hristos pentrucă în judecată deschise de P.S.Sa a-au defăimat mîinile Taine batjocorîndu-se de către anchetatori ? În fața lumii e care nu cunoaște adevărul ați descreditat acest Apostolat Viu,l-ați estompat dar viața într-însul e mai aprinsă și Ștîutorul înimilor va vădi la arătare.

Vă prihănim pentrucă ați patronat caterisirea și excluderea p"r.Justin și a celor patru monahi dela Sihăstria care deasemenea au fiegt vinovați "extremiști" pentru arîndarea de mărturisirea și de împărtășirea cu Hristos a lor și a poporului înșelat.Ce răspuns va da I.P.S.Nicolae Bălan pentrucă tulburat de mărturisirea,împărtășirea prea deasă și colectivă,a sus să dispoziție decurînd ți vagina I.P.S.Sale să se ridice cît mai repede din "mînetire și să închidă pe acești fii duhovnicești ai I.P.S.Sale

Dacă motivul era cel mai sult duhovnicesc - dar Atunci a uzat de drentul de demnitar al stelei R.".R.care nu tot I.P.S.Sa a fost vînătoul promovatilor al răzbiaului aflat contra stelei și oprăn ul slujitor al Crucii în cosmarîle din Transnistria ? Doce se luați cu steaua și o folosește ca putere asupra ffilor ? Care este terea arhierici sale în Biserie" ?Crucea lui Hristos sau steaua republicii ? Este bine să precisăse I.P.S.Sa pentru a nu duce în mare chiar și statul care i-a conferit steaua cu drepturi în stat și nici decum în Biserică sau în mînăstiri.

30 JUN 2008

Dreptul acesta pe lîngă P.Sa ridicească demnit înțe și I.P.S.Bălan slujește în doi domni,și atunci ei nu se știe că închinările în casă nu au ascultat de I.P.S.Sa ci direct de Hristos.

4.-Vă înfruntăm apoi în numele Bisericii și pentru defăimarea și descreditarea publică a Bucății noastre Starețe pe care ați

94
96

I.P.S.Voastră sînt și alți ierarhi almodali(moniae odiosa) atît de luminați în fel și chip încît e "frescele maestre" și a altor de arădiceni este că Maica Veronica este un vas ales de Dumnezeu care a-e învrednicit să vadă fața lui Dumnezeu,a Maicii Domnului și a altor sfinți prilejul un mandat divin,o sfințire specială de la Dumnezeu prin care a chemat și a adus la sfințire în sînul Bisericii noastre ființa sufletească.De nu credeți neputrunului elementului mistic din lucrarea Maicii Veronica,ați fi trebuit să credeți faptelor.Căci oricîtu vorbind de mu ers dela Dumnezeu și adevărată chemarea Maicii Veronica nici I.P.S.Voastră nu ați fi avut decît vreo cinci ori în Vladimirești și de cărți în Cartea de Aur "în amintirea sf.Mînăstiri - condusă cu atîta deotătinie și înțelepciune de Maica Stareță Veronica - nu sînt o rodeabă numai sîrguința - abilitățile,bunătățile - ci,și toată viața duhovnicească a obștii celei vii este o rodeabă a monahismului Românesc, înfloritor peste tot locul o gospodărie desăvîrșită - dar înfloritoare - plină de viață duhovnicească,o obște monahicească înobștită Domnului Tisus pe care mai o binecuvîntîa rugînd pe Mîntuitorul să reverse sîrcă toate darurile Sale,cele bogate cu al Său Har și cu a Sa iubire de oameni".(5.11.1950).

Care fiind ați semnat ordinul stimulel de înălțare a "înălțării Vladimireștilor,nu va scăpăt în urechea dreaptă Domnul Sfînță "Ai grije că te contrazici"; și altfel scrisă în Cartea de Aur a Mînăstirii.Poate momentul politic v-a înfundat pe dos drepți și ați auzit doi stîngaci cu stîngu.Tartalii-ți sinceritatea dar I.P.S.Voastră nu-ați vorbit în gura mare în toată lumea,noi Vă sprijinim în scris pentru Maica Veronica este o sfîntă duhovnicească fiind dat prin rostul chemării sfinției sale ne-a apropiat de Dumnezeu a ne-a arătat cu viu către Domnului,unii ne-am rupt de lume alții a-au lăsat de diferite patimi,o mulțime de amînări,și-au recăpătat liniștea și mai ales cultivat pe-ai săpătat iarta cu prin rostul Mînăstirii întemeiate de Maica Veronica.Și nu numai unii sînt ei,ci sînt,fie felul și rostul lor a-au înoit cu suflatul.De acolo poporul a numește Mare Renașterii în Duh a Neamului Românesc I.

Chiar I.P.S.Voastră ați avut în tînă fiind prezentați Mînăstirea Maicii Veronica drept "bilet de vizită" și "floare de butonieră" a I.P.S.Voastre.O înțeleptă și o dădeați de model peste tot.Mai mult înșiși I.P.S.Voastră ați binecuvîntat Stavrofori în fața Sfîntarului dela Vladimirești,recomandîndu-i astfel numite scrise în Biserica noastră.Atunci decît acum Maica Veronica a ajuns în gura I.P.S.Voastre " o femeie",d'un idol","prostă" și "neînvățată" V-ați arma Pur.Justin dela Sfîntu să,de ce este prost și el și Ioan de se ține după "o femeie",care nu are nici altar sacerdotal, precum teologia,ironizîndu-ne pe noi că poate ascultîndu-o noi ajunge cu Patriarh,iar dîneul Mitropolit la Sibiu.De,ne luăm după sfatul Maicii Veronica pentru că Sfîntia Sa a ascultat mai mult de Dumnezeu decît de oameni,decît de voi.Și I.P.S.Voastră ascultînd mai mult de oameni după cum se vede.Cît despre Alexia că vrea să vă lucrările Vă rugăm să fiți încredințați că aceasta sînduri sînt străine de noi și pare decît Vă temeți de doi ieromonahi,unul caterisit și altul candidat.

P.S.Voastră Antim a reproșat celor dela Sibiu că ascultă de "o femeie" dela Vladimirești care nici el a vorbit cu "Mai cu Domnul?".Decît care acestă batjocură din gura unui ierarh la adresa unui vas ales al lui Dumnezeu,care a-a verificat prin fapte roadele sfîntă de sufletă și creînd un zîzz reviriment pînă unic în ortodoxia noastră ? ! Zic unic,pentrucă prin practicile

C.N.S.A.S.
30 JUN 2008
Dir. Cercetare

96
97

duhovnicești preconizate de Maica Veronica - din vădită inspirație divină - a pus creștinătate noastră pe făgașul celor mai autentici de trăiri duhovnicești,înviețind iubea și trăiască mai mult cu Dumnezeu și tainele lui decît să vorbească numai de El ca sectarii,și care aceste este un rău pentru Biserica noastră în sînul căreia-și e așezat și despărțit aluatul darului primit dela Dumnezeu ? Decă atunci loviți întrînsa ? Decă o mai înființați și a-a făcut vădit ? Nu a-a făcut,ci dimpotrivă a făcut mii de oameni dela slujirea idolilor pietelor.I.P.S. și P.S.Voastre și în ordinele date o știe satisfăcut că un "papin" al Bisericii căci vreme Sfîntia Sa este o floare aleasă a ortodoxiei noastre și un crin care a sădit peste 500 de crini - fecioare - în grădina Maicii Domnului dela Vladimirești.

Vați zice poate că sînt fapte cari cum au V-ați sfîrșit să afirmați public,dar să vadă Dumnezeu cruștințe fiecăruia,cu V-am spus încă dela Agaria că o cinstească așa pe o sfîntă vie și o înmulțească și mai mult și pe voi care a-ați învrednicit.Judecați și vindecați se vreți,că rămîn în credința că este Proorocul Bisericii dăruită de Domnul vrednicilor noastre și chiar prin absurd vorbind că nu ar fi așa Domnul nu-și va prihăni și primește pe un proroc în mare și de proorocie.

Chiar și fecioare dela Vladimirești V-a scandalizat pe mulți de ați batjocorit,o,ați ironizat,o și condamnat o în revistele Decă oare în loc să vă bucurați de crini dați cu pietre în ei și voiți să-i înăbușiți ? ! Decă Vă tulbură faptul că Dumnezeu a pornit Maicii Veronica să ridice la Vladimirești o cetate a fecioarelor în zilnicul nou vine cu dar frîmînt și neprecinsioase,Ar trebui să Vă bucure faptul că în acest loc,o Sfîntă de descoperirile Sale și darurile pe care Sfîntia Sa le-a dăruit Maicii Domnului acestor fecioare al Maicii Sale fecioarele neamului nostru bisericesc și evlavios.Prin acest dar cu totul special care V.P.S. și P.S.Voastre nu vedeți că Domnul a voit să binecuvînteze evlavioasa maestră Moldovă și întreaga noastră țară Românească ?

Decă V-ați revoltat cu o judecați pripiți înșelîndu-vă pe înșiși strigători:"nu nu toate femeile sînt chemate la sînt toate,decă numai fecioarele sînt aleșite la Vladimirești ?" Trebuia așteptați să le răspundă:"Toate femeile se pot sîntui,iar pentru cele de vor să se sîntuiască ostăgrească,atau larg deschise porți la dezlănțuite Mînăstiri,căci la Vladimirești,Domnesc a hotărît să viețuiască numai fecioare"(cf.Vedeniei din 21 august 1950),ve știri fățiș și P.S.Antim Nica nu V-a oprit să înșelînțați articolele împotriva fecioriei dela Vladimirești căci singur a putut cu neștiință că nu Maica Veronica sau Maicile cu orgolîu de a avea noi fecioare,ci Maica Domnului ne le trimește ne călăuzește.P.S.Sa în vreme căci era Episcop Locotenent la Galați a voit să ispătească acest "orgoliu" și a închinovist cu ardim o școală ce a fost să s'hrănită.Maica Veronica a primit-o căci a-a supus ordinului Ierarhului,i-a dat și chilie,dar maica Domnului a rotunjit o bolnavă l-pat până a mărturisit singură că a voit să ispătească această "tînă" a fecioriei dela Vladimirești.A treia zi lăsînd pe poarta Mînăstirii a-avut avut mîcă durere.Care e un orgoliu respectarea poruncii Domnului,de a voi și noi fecioare ? !

Tați ei aveau toate motivele să Vă înfruntă pentru defăimarea Maicii Veronica fiind fii duhovnicești ai Sfîntiei Sale.Sf. Apostol Pavel spune:"mulți părinți și învățători aveți,dar între Hristos nu v-ați născut".Tot astfel spune Maica Veronica nea care a umplut Mînăstiri și Biserici fă toți fără nu aceștea fii și fiice.Dacă este așa,cred că nu veți tăgădui,atunci decă o loviți ??

C.N.S.A.S.
30 JUN 2008
Dir. Cercetare

96

Vă rugăm să puneți pentru definitivarea acestui loc sfânt și sfințitor și a Vedeniilor dumnezeiești avute de Maica Veronica. De aceste acestea le-ați descoperit în revistele Bisericii și cuviincios atestarea lor în articole, conferințe și predici, ...ece vă tulburați să se zice că la Vladimireți este loc sfânt și sfințitor. Noi credem că l-a sfințit însuși Dumnezeu prin Vedeniile repetate ale maicii veronica. De aceea vă rugăm a lumina sfânta scriptură și veți vedea că toate lucrările unde s-a arătat Dumnezeu aleșilor Săi au fost însoțite de semne sfinte. Nici să nu vă scandalizați că numai s-a arătat și descoperit mâinile, voalul și porunca Maicii veronica, o tânără fecioară nevăzătoare - ochii știți bine, că alte le sfânt judecățile oamenilor și căile ale lui Dumnezeu, care cârmesc inimile și rărunchii".

Dacă V.P.S.Voastră în loc să tipăriți și să răspândiți poruncile dumnezeiești din Cartea cu Vedenii a Maicii „veronica o păstrați ca un corp delict "legată într-un cosar" cum să vă s-au arătat? Vă mai întrebăm. Pentru noi Vedeniile sânt tot așa de prețioase ca și cuvintele din sfinte scripturi pentru că tot cuvintele lui Dumnezeu sânt și pentru că "Cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă" deoarece și cartea cu Vedenii decât ați legat-o în cosar s-a răspândit încă mai mult, cultivându-se de credincioși în toate părțile țării.

Că sânt posibile Vedeniile în vremile noastre n-au fi oare așa cum ați scris și, dar ca să vedeți greșala care bisericească pe care ați făcut-o stăruind oficial Vedeniile voi găsi cuvinte la Sf. Maxim mărturisitorul care zice: „și acum nouă robii lui Hristos se învrednicesc a avea Vedenii de multe feluri, pe care unii nu le cred, și nici le crizesc în nici un chip că sânt adevărate și le socotesc că sânt niște nălucări? Dar pe cei care le văd și le cred că sânt nălucări. Dar să știm că foarte mulți de acestia oameni aceia s-au întunecat și au orbit, și că niște orbi cu sufletul nu cred ce a făgăduit mângâietorul Dumnezeu prin gura proorocului Ieil acolo unde zice: "voiu vărsa Duhul Meu peste t tot credincioșii și robii și roabele Mele". Aceasta dar l-a dat Domnul nostru și-l dă și acum, și-l va da până la sfârșitul veacului tuturor credincioșilor robilor Lui după făgăduința Sa".

Și în cazul stăruirii acestora poate veți încerca să vă apărați cu citatul: "supuneți-vă stăpânirilor"... adică dacă stăpânirea astăzi nu vede cu ochi buni Vedeniile, înglobându-le în așa numitul "misticism"- termen cu rău înțeles dat cu caracter peiorativ - atunci noaptea dacă trebuiesc stăgnate. Nu x trebuie să le atingeți I.P.S. Voastră și ceilalți sinodali. Nu trebuie să vă faceți unelte și slugile acelor care doi nevrednicioși în numele lui Dumnezeu vrea să scoată această credință din popor. Și înglobează această acțiune conștientă în redusa de atac "misticismul" care în ultimă analiză este credința în Dumnezeu, e frumoși Dumnezeu care e misticismul întruchipat, nu-l puteți în stare să opriți această redută oricât nu fiți slugile vrăjmașilor lui Dumnezeu și lucrați și bunevoința ți de cei ce vor să atace redută ființului misticism chiar cu prețul vieții. Numai de aceea nu vă prihănim, nu pentrucă nu credeți așa și nu faceți întru totul voia lui Dumnezeu, ci pentrucă prin măsurile luate de I.P.S. și P.S. Voastre și dirijate de un duh a rău de Bine iau abateți atențiunea credincioșilor dela pericolul care el slăbirii credinței în popor. Pine că poporul știe că și aleargă unde credința e vie și apele Duhului Sfânt nu s-au tulburat, este firească ființă are ființa neperverită, dar fi doare când vede că păstorii în ființă tulburi aceste ape. În loc să le oprindă credința le-o "mai

C.N.S.A.S. 30 JUN 2008 Dir. Cercetare

"contrapeiază" le-o prihănește. O știu aceasta dela mulți de închinători care cu dure pe mărturisesc jei ei nici nu se gândesc fredată să se lepede de credință, de biserică și de preoți dar sânt îspitiți să judece comportarea și slujirea în doi oameni a preoților lor. Preoții în rândul lor mai puțin vinovați vin și ei la noi acuș înșiși civil - spun ei n-au înțeles dacă aga li s-a spus la cursuri în conferințe și dacă aga le porunceșe Mitropolii prin circulari, și ne zic și se întreabă dacă Mitropolii care sânt chiburgi și nu au auzit, oare și alte obligații familiare, decât nu riscă până la sfârșit pentru a-și mărturisi pe Hristos?

Preoții, poporul și împreună cu ei și noi toți dela Vladimireți, vă întrebăm: Vă gândiți că noi Românii nu ne-am făcut ci ne-am născut creștini și că atare constituția I.P.S. și P.S. Voastre lezează credința noastră și strămoșilor noștri care și-au vărsat o unii sângele pentru Hristos? Decât vindeți interesele lui Dumnezeu și ale Bisericii statului atău pentru interesele menținerii unui salariu și renunțați la tradiția de a mărturisi credința? Nu vedeți că ați transformat prin aservire și salarii Biserica lui Hristos în biserică de stat cu episcopi și preoți de stat, care pentru arginții statului schimbă frica de Dumnezeu pe frica de oamenii statului Dacă statul a dat libertate cultelor prin art. 24 din constituție decât nu uzați total de ea? Decât în unele privințe derogați cerințele de loialitate a statului schimbându-vă chiar numele, dar în alte privințe unde poate activității bisericești Vă reclamă renunțați și aș Vă sfințiți în a vă exercita îndatoririle. În primul caz decât o cere derogații limitele chemării preoțești, desvoltînd în școlile x teologice, în cursuri, în conferințe, în pastorale și în predici o ex "actual'sare" degenerată a lui Hristos, făcând uneori mai mult politică decât credință. Deoarece un activist de partid și educator politic a declarat foarte fericit că nu-i nevoie de atâtea deschise biserice în fața poporului pentrucă reprezentanții ei singuri o discreditează prin serviciile de propagandă îndirecți ce ne-o fac în actualizarea cuvântărilor. Și au dreptate pentrucă și unitatea de ființă nu partidul o discreditează ci tații reprezentanți ai bisericii fi fa ce acest "serviciu". ..... și va da tatăl ne fie spre mântuire....".

În al doilea caz Vă întrebăm decât nu Vă exercitați în x domeniul dreptul de libertate a cultului - cercetând și îngrijind toate tot sufletele încredințate. Lucrările sfinților părinți, sfinții și ei îi care și-au pierdut pe ai lor fără preot, prin sfintele închisori - canal- și alte instituții, ne îndeamnă să Vă întrebăm decât nu veți grija acestora? Decât ați lăsat la canal și în alte părți să fie duși creștini - ca vitele - la grupă fără preoți? Ne întrebă unii preoți scăpați de prin închisori, decât oare sinodalii noștri nu-și îndreaptă rîvna către [illegible] îndeplinirea acestor datorii x sfinte, ci își lasă zelul în a lua "măsuri de extrem organiți" x pentru distrugerea lucrării dumnezeiești dela Vladimireți? Mai știți ea alt preot de frumoși-ar sta o oaie unui ierarh de al nostru x ortodox, să-și ia sufletul pentru cei urmăriți adică pentru noi, ehiar dacă aceste oi sânt rătăcite dela ordinea publică, tot oi oi creștine sânt.

Tot în limitele libertății religioase garantate de constituție se întreabă poporul nostru, care decât pietării noștri au uitat renunțând la tradiția sfinților dascăli lor în fiecare zi întâiu x prin aghiasmă și binecuvântarea preoțească. Care aceasta este dela Sf. Duhul Sfânt sau un semn de renunțare la datoria sfântă pentru o nu ochii cuiva, prezența free decât a preoților pe străzi. Nouă din volul și voiciei lui Fig de aghiasmă. Deoarece să mai întrebăm poporul să decât a-au îngrădit tipăriturile bisericești și decât se pun atâtea piedici la hirotonirea preoților, nu cumva inadmisibil pe ei

C.N.S.A.S. 30 JUN 2008 Dir. Cercetare

98

nova cuvîntul lui Dumnezeu sau numărul preoților mare el slujitorilor bisericești ? Oți sfatul preoțesc și barba sînt inutile ? Repetăm,dacă este libertate religioasă,atunci decă nu urați de sfîntu totul ? Sau e numai pe hîrtie și pe "certele" ? V.P.S. și P.S.Voastre decă nu intervenîți să se desființeze această slugă cartelă a cultului și să fie lăsat la"liber" ? Se mai întreabă poporul decă păstorii noștri se prihănesc slăbiciunile și Dumnezeiștile scurtîndule din "ordin de sus" ? Păstorul sfîntelor slujbe pentru a putea ieși la lucru sau la pedipte și întruniri ? Oare această este după Dumnezeu ? P.S.Valerian a afirmat la noi că dacă Patria arhul ar deslega să prăjim în ziua învierii de Paște,noi sîntem de toți să-l ascultăm.Desigur ne-am închinat și ne smerăit înaintea xx afirmației venitîdela diavolul,pentrucă nu ne gîndim că ar putea o împlini vreodată.Durerea însă că și cei străini de Biserică usează de ordinele simodaliilor noștri prin care ne prihănesc prasnicile.Astfel la hramul Mănăstirii noastre din anul 1953,un împuternicit a avut tupeul să întrebe poporenilor pe maica veronica întrecca.20 de ani de închinători - ce nu știe ordinul Episcopului după care slujba trebuie să fie terminată la ora 9 dimineața să plece acasă la lucru?-Maica Veronica i-a răspuns prompt:noi la 9 în cerem și o aflăgie sînd se termină sa,iar ordinul care este împotriva sîrbătorii adică a lui Dumnezeu,îl ascultăm ori dela cine ar veni el".Cît despre lasea adunată,puțini,împărțiți-o,noi xx n-am adunat-o cu areanul,dar nici gîndim vreodată să-i îndepărtăm dela locașul Maicii Domnului.Scena aceasta a pus iarăși în umbră x atitudinea V.P.S. și P.S.Voastre care v-ați impătit să jertfiți x timpul consacrat de Duhul Sfînt pentru prăznuirea Domnului,Maicii Sale și Sfinților Săi.Dacă vi s-au cerut asemenea jertfe din tezaurul Bisericii - precum vi se cere și Mănăstirea noastră - decă x ați cedat ? Decă ați lăsat pe aceștii tîlhari de cele sfinte să se atingă de tezaur cu"mînuși simodale"? Fiți siguri că de se atinge cu dîreet fi ardea Duhul Sfînt din poporul care aseamănă cu sfinție nic acest tezaur și pentru el mai curînd fel de vinație.Nu trebuia sub nici un motiv să puneți în mod laș "aiguliul simodal" al Duhului Sfînt pe acta "felea",neinspirate de El ci de mațiuni străine de Biserică și chiar protivnice ei.Oare se poate oîdă va sabor dona fără păcat greu împotriva Duhului Sfînt,rațiunile divine rațiunilor omenești,fie acelea chiar de stat ? Noi credem că nicicînd dați.Dacă Vă silește cineva,statul sau partidul să faceți anumite lucruri sau să dați ordine împotriva lui Dumnezeu,a Bisericii a conștiinței ei sînt a libertății garantate,decă nu dați alarmă și decă nu arătați că în felul acesta libertatea cultului e numai o etichetă.?

Noi am observat acest amestec și îngăduire greoalnă a credinței,căci s-a găsit un inspector neconștit dela ministerul care a tras la răspundere pe Maica Veronica chiar în Sfîntele ei decă învață lumea să creadă în Dumnezeu care nu există - zicea el nebunul - decă mulțește pe popor că a văzut pe Dumnezeu,nesocotind a ateu ateții și tresure de frică,dar Maica Veronica a răspuns ceu scurt:"trebuie să fiu nebună ca Dumnezeu să învăț lumea că nu este Dumnezeu de vreme ce l-am și văzut".Menționăm,era inspector dela ministerul cultelor "autoritatea noastră totalară".

Alt împuternicit (Coban) nu a înțeles credința în sfinte le locaște,spunînd în atitudine că ne închinăm la "casa goală care pot răspîndi microbi".Iarăși nu a scandalizat-și a fost un vot de bcar pentru partid și ministerul,care își au ca membru și reprezentant tot acest "microb" al credinței din popor.

Împuternicitul Național (Prin Radio) pe lîngă lansarea unor calomnii la adresa Maicii Veronica și a Mănăstirii a îndrăz-

C.N.S.A.S. 30 JUN 2008 Dir. Cercetare

99

C.N.S.A.S. 30 JUN 2008 Dir. Cercetare

nit să legitimeze și să oprească lucrul bine venit la noi stăruind să-i întrebe și pe credă nici în Dumnezeu.Acelaș împuternicit a fă drănit și ne oară ocoteală asupra motivului ridicării efigiei Taine,care a fost refuzat cuterpire și îndrumat să și vadă de slu ujba sa de " curea de transmisie" administrativă,nici decît să se amestece în cele duhovnicești.

Alți împuterniciți dela Iași și Suceava au legitimat și au cercetat pe saielle noastre pentrucă cere rea des să se închine la x sfintele moaște.

5.-În acest rechizitoriu între chiar statul care prin ministerul cultelor tolerează pe reprezentanții săi să întreprindă o prigoană aceri fățișe contra credinței.Dacă escapade să lupte partidului adică a ateismului trebuie să fie două ideologie împotriva credinței și a lui Dumnezeu atunci decă se redeschide elevii,studenții,învățătorii și alți slujbași vechi sau nu de partid,pentrucă cerg la Biserică și în deosebi pentrucă își tolerează orării sau se numesc,i își țin sîrbătorile și ne închină ? Este foarte confuz și evaziv termenul de"ateiste" în baza cărora mulți au de suferit sau sînt luați la ochi.Mulți reprezentanți ai statului au lăsat neconstatate,sau s-a întîmplat în Ministerul nostru în ziua Învierii de Crăciun a.c. cînd împuternicitul a fulgerat de Dumnezeu și oftată Cruce pe creștinii în chinitori prihănindu-i că vin la Mănăstire în loc să se odihnească pe la casele lor.Îl durea la rana veche "afluența lumii la Vladislavești". Unii creștini au devenuferit în felurite chipuri centru credință.Pentrucă a sfințit la Vladislavești,cerul Sfîntului Haralambie,a fost dizolvat la intervenția împuterniciților care au urmărit cu "via interesă" lumea adunată.

Cei care vor să aducă lumina lui Hristos în popor prin cărți de rugăciuni creștinești,icoane,tămîie,cat...decă care sînt urmăriți și arestați ? Decă li se mai cheamă toate acestea sînt date în judecată și condamnați ? Decă pentrucă un creștin oriavînd o cruce și sfintea sau prăfuitile drumurilor din jurul Mănăstirii cu un crucifix este condamnat și închis ? Și garantate aceaste este sare oft lungul și latul Țării dar noi ne mirginim la cele în legătură cu Mănăstirea noastră.

Întrebăm și noi în ce constă libertatea religioasă,care sînt limitele ei,că pe cîte se vede,tretat,tretat,se rezumă numai la un suflet și nici în Biserică nu se poate refugia creștinul să nu fie mustrechit și împovărat.Dacă este o colaborare între Biserică și Stat atunci decă statul are drepturi nelimitate și se amestecă greoalan în toate ale Bisericii,iar Bisericii să nu i se îngăduie decît în cele sfințirea slujbei sale de sfințire a cuvîntului,Statul se amestecă pînă și în predici,cerînd să fie actualizate la ordinea zilei în slujbe pretinzînd să fie scurtate,în chiar emulate în anumite zile.Statul și partidul are împuterniciți,îngrijitori politici,politruci,activiști,lectori,și profesori de doctrină marxist-leninistă,adică statului prin ministere,aceste oameni și alte instituții,iar Bisericii decă nu i se îngăduie să aibă reprezentanții săi.Partidul are reprezentanți în Biserică pe deasupra împuterniciți și care iau parte și se amestecă în diferitele conferințe preoțești de natură strict duhovnicească.Bisericii decă nu i este acordată de a cerge preoții prin oameni și prin ateați unde știe să îndemne atașarea "ateismului" sa aceia credință în Dumnezeu a cetățenilor,pe de zilnic noi auzim soldați din Tezaur pentrucă au venit la Mănăstire monștri,au stat unii în bot jocuri(de fotbal) și s-a aruncat în ochi sfînta cruce,crucifixele și cărțile de rugăciuni,apoi au fost încarcerați,fugăriți,bătuți pentru în celetri,ironizîndu-i că fac metanii și în cele din urmă în

30 JUN 2008
Dir. Cercetare

99/00

pregătiți prin alte licee(ți)i ce motivul ei sînt atei,periculoși educați(ei) din armată.Care astfel se aplică libertatea cultului în R.P.R. și această este metodă ideologică ? Nu această este metodă cea mai perfidă de prigoană religioasă sînd ea în afară și pe hîrtie se tace dar în realitate se face,P Sachimonia în art.84 și cercetează planul fiecăr în intensitate,dar tot prigoană e.

Tatăl T.P.S. și C.D.Părinți,ei și mai grav că se ducă - lăsînd de către academiei lui antihristat pentru atîrnirea credinței o dimensiune ce este și vor spune realeteți sînd în ultimi pioșteri de sînge.Chiar pentrucă le știau ce trebuie celor ce vor fi sau nu să cu înșuși în Sînta Sfîre slujba sfîre slavă lui Dumnezeu,sfîre mîntuirea noastră și a pururi care vine mai mult în urma ispitelor.

Nu vom putea niciodată înțelege slujba și mărturisirea credinței pe sfinți și sfinților,fiind încredințați că și Biserica noastră este un adevărat viu al Bisericii ce-a Sfîntă și a celui Ecumenice.Căci și aici se pronunțează acelea Printre profeții și învață și se pronunțează acestă Evanghelie care se predică sub ființa nevăzută a Duhului Sfînt în Biserica cea Una,Sfîntă,Sobornicească și Apostolească a Dumnezeului.Se mărturisește acelea sfînte în care și temeiuri prin care s-au sfințit toți sfinții acești și mărturisiți negări în biserica mărturisi.Se cinstesc cu evlavie acelea sfinți,acelea icoane,acelea moaște,acelea mărturii, acele mărturisiri care se cinstesc de toată ființa (față mărturisire a credinței,se cinstesc acelea sfinți sfinte și sfințitoare cu care ne sfințim și se întărește Tuș duhovnicești și sfinte

pentru Biserica Ortodoxă și se luptă cu ajutorul acelea, arme nebiruite a sfinților și de viața făcătorul Crucii.

I.P.S.Vrea trăiască și acest adevăr aici că vrea să facă dascălul cultul Trupului și a Sîngelui lui Hristos în Ortodoxie.Dar pare Ortodoxia noastră și toată creștinătatea nu are în centrul vieții ei acest acest cult ? Ne-am bucura să putem mărturisi tot așa cult, această viață în ortodoxie,dar I.S.Nostru Antim nu a-a aflat să se îngrijorează că au alunecat în "neariantism" - apoi unde ar fi Dumnezeu să fiuă înțeleagă în ortodoxia noastră acest "neariantism" și să aducă neîncetat slavă numai Dumnului ființă cu Tatăl și cu Sfîntul pentru mîntuirea prea mare (dar vai nu-i nici oft trebuie) a naiei Sale,Sfînta Lui,a lui Dumnezeu.Zadarnic ați încercat și încercați să ne înșelați în Biserică,să fie unii ce vor să facă din ea ceea ce vreau să trecem în catolici,protestanți,ateiști,alte secte.Nu,este nicio dată.Noi ne-am născut din moși și strămoși ortodocși,ne-am botezat și crescut în această credință și tot în ea vrem să murim.

Ortodoxia noastră vrea să mărturisită nu numai cu inima și cu buzele,ci în nevoile chiar cu pus sfîngele.Știe că Vă legați de legăturile noastre din Sînta,împărtășirea sfîntă și mărturisirea celeilalte,dar Vă legați deoa cu cele ai noastre,ele sînt înșelări ale Duhului Sfînt venite să rănească pururi mîntuirea noastră a fiilor creștinătății.Vă atașați împărtășania deoa nu atenți care pe Hristos ? Știe că ați încercat să adăugați dovezi în revistele oficiale pentru despărțirea împărtășaniei deoa,dar dovezile au fost trase pentru deoa împărtășanie.Cînd a fost chemați naiei Vremuiță la gîsăreți,ați anunțat politicește că Vă dau documentele străine pe care le are Ioan XXIII pentru împărtășirea deoa și atenți că practica aceasta a introdus-o Ioan cu fonduri și sfaturi de peste granițe.Tot atunci amenințați că ați trimite agenți patriarhali peste tot ai deoi.Vor găsi vreun document străin"Ioan nu are loc în hotarele Țării".Documentele pentru împărtășirea deoa în adevăr sînt de peste granițele acestei lumi,le puteți găsi și în sine "ascunse" în Sfînta Scriptură în Ev.Ioan,cap. 6,v.53-56,cu fondurile și sfaturile străinare date de Domnul"De nu

99/01

veți mînca Trupul Fiului Omului și de nu veți bea Sîngele Lui aveți aveți viață întru voi.Celuce mănîncă Trupul Meu și bea Sîngele Meu, are viață veșnică și Eu îl voiu învia pe el în ziua cea de apoi.Că ei Trupul Meu cu adevărat este mîncare și Sîngele Meu cu adevărat este băutură.Celuce mănîncă Trupul meu și bea Sîngele meu întru Mine petrece și Eu întru el.".

Și dacă pentru aceste două mente și practici nu voi ne lăsa în hotarele Țării,atunci să rog,treceți-ni pașaport ca slujitorilor în "Patria cea de Sus".

30 JUN 2008
Dir. Cercetare

Iar dacă atîrnați toțiva sfinte mărturisiri prihănindu-ne că sîntem în afară,care nu aținem "Testamentul Domnului" deoa Judecare cînd a rînduit ce în acestă Anî să se pronunțează pentru și iertarea păcatelor în acele necazurile ? Pentru faptul că are vedeau în colectiv,deoa ne condamnați ? "Știți care în Biserică a fiecăr e noaptea metodă de convocare ? are Biserica în cadrul de nevoile sale împărtășirea mărturisirea colectivă a sfinților,a slavei Lui și a credinței,ce sînd se adună trei sînt la mărturie ? Cum putem noi de pildă în Grai să convocăm individual 20 de mii de credincioși care în mărturisite vine a creștini sufletește pentru sfînta taină.De nu fi noi slujitorii Domnului trădeaua aș de creștinii ce vin creștinați înșelăciuni în Mînăstire ? ! Afirmația credinței și aici este trădeaua mare.Cînd v-am cerut preoți,ne-ați refuzat strîns furios:"Nu le dau nicie,întîiu au viață Ioan,să profite Guvernăm cîinești și clujeșoși (față ortie".

Vă tulburați că deoleg ființele cuminți în bine.Pe ce se sprijină nu-i așa tot în bine cugetările lui ? Nu că poate lega în bine,iar noi ce putem numai știe omul și ce vulță acumpărate ? Ne poate fi limita puterea de deslegare a duhovnicului cînd el e cinstit de Domnul a hotărît ce "ceri să veți deslega va rămîne vor fi deslegate și în Ceruri".Sînt conștient că nu eu îs deleg ci ne puterea se-ai sînte dată" deleg.Dacă Domnul a zis"pe cele ce vine le vine nu-i voiu să stă afară",apoi eu nu vreau să fiu mai aș și dacă al.Nu prihăniți pe cei ce leagă,căci puterea are ai fost,dar doce se scăpăr alții pentrucă nici sufletele se deslegați și direcți se leagă.Desîtfel I.P.S.Vostru în vremea altînei convorbiri cu noastre secretară ați înțeles tocît mărturisirea în acest și toate celelalte practici,dar numai vreți ceți public și oficial le-ați crede-amat pentrucă naiei noastre să-i aveți învățător."Ceeă Ioan a încălcat practicile acestea în zadia străinei Tatăl,pare pr preconizează aga cave fiind astfel considerat de ministeri "agent al catolicismului",negreș că nu mi-a parvenit o anotrece circulară a Patrei vire documentare,dar se vede că Duhul Sfînt nu-a luminat și la Vladimirești să facem cele plăcute Domnului pentru sfințirea sufletelor fără să fie bucuri drept agenți catolici.Că comuniștii ai și fost botezați și de ai noi bisericuți,astfel unii au zis să aflăm reacțiunară;în sens dăunătoare,ca drepteță.Vreau să fie pînă la moarte reacțiunară fenotrivă diavolului și a demonilor săi. Alții ne-au spus că au fi un centru "aleistic" în cuiatu Nostru. Nu au deslegat împărtășirii respectiv care nu-a botezat actul ar depind cum interpretie aleiajeului.De fapt mînăstirea romînească un centru duhovnicesc aparat de Dumnezeu în cuiatul lui arhîrișat cu mai din duzie ei și cele mai și de aiurea.Părintele rector Coman nu-a promovat drept o ființă a cinului catolici,dar nu i nu cunoștea existența și rostul unei asemenea ori ane.De-asemenea nu sînte ca Ioana "5 sarlie" a naiei Domnului.Și iarăș Vă rugăm să fiți cu luare aminte că prihănind practicile sus ortodoxe dela Vladimirești,ați hîrșit lucrarea celei. Domnului și dacă vreți și Vă convine lepădați fățînte,dar să știți că "greu este a lovi în bold".Noi în toate cele serioase pînă acuș nu ne facem decît datoria Că creștini,i atei deoi

102

s-au aprins deodată cu orice rîuri lucrarea unicii Domnului ar fi
atunci ar fi nu mai fiinţe nu sfinţesc convinşi de ea şi
prin arsură ar fi vrednici de osîndă lui Dumnezeu de defăimarea
fiarelor şi a oamenilor.

Ştiu aţi "Franeul" - lucrarea dumnezeiască se sauă la x
Vladimireşti au persoana sa, fiindcă în sala din oraş P.S.Valerian
dept oameni şi oferte m-a apus ei dacă ţin sau nu aţi răsîn la Vlad
dimireşti pot aţi răsîn, dar "ei nu slujesc", "ei nu împărtăşesc", "să
nu străturnesc", "ei nu predie", şi "ei nu mai vorbesc de nimeni şi
de Vedenii". P vorbit în ghicituri, dar s-a înţeles sensul "Frontiş"
Deasemenea şi T.P.S.Voastră aţi străturnit această atitudine a "Fran-
eului" fiind aţi bătut cu pumnii în mas" strigînd că banchetul de x
Ioan trebuie să plece înţîia de acolo, apoi sboară Vasuniea, Gabaliu
Bendasia, şi care vreau. Desigur plănul era după citatul "Bate-voiu
păstorul şi se va risipi oile". Dar oile la Vladimireşti sînt una
între Mitropa şi Maica Domnului şi nimeni nu le va putea împrăştia
din staulul în care s-au adăpat duhovniceşte. Dar T.P.S.Voastră aţi
străturnit public că urmăriţi distrugerea lucrării de aici prin pe
datirea sumelor în ziua de 18 decembrie 1954, fiind întrebat
de preoţii consiliaţi de-i cu Vladimireşti, aţi declarat în faţa fra
milor, a preoţilor şi a studenţilor "ăstia are proces Ioan şi
Maica Veronica, I i exterioriza şi-i exilaţi chiar dacă nu se pre
ntă şi apoi aş terminat cu Vladimireştii". A doua zi aţi anunţat pe
deasta. Deci ? Prin V-aţi răspîndit, dar conştiinţa aţi fiecăruia aţi da
un deasemenea. Noaşi anunţaţi hotărîrea asupra Mănăstirii noastre
activînd că ar interveni pentru noi d-l Gheorghe Apostol fiind o-
riginal din I-Vladimirescu, fiindcă noi nu am rugat pe nimeni să
sucţie sau Mănăstirii, fără numai pe Tatăl Dumnezeu, Fiul Cuvîntu
Sa Maica, care exteriorizează prin descoperire divină acest Ajutorînţat.
Noi nu ne prezentăm având judecători pe propriii judecători şi cum
mîsînd că formele s-au înşelat.

Este de prisos să mai stăruim, iar noi aşteptăm răsînam
dumnezeiţi pentru Maica Domnului şi Sfîntului Locaş Cele Vladimireş
ţi. Deşi sentinţa este mai grea, primim cu resemnare. Ştiu că ne
aşteaptă exteriorizarea şi exilările, dar noi sîntem liniştiţi aceea
că fiind moarte moastre la picioarele Maicii Domnului.

Iar T.P.S. şi P.S.Voastră "aveţi osîndire" pecetluiţi în
sînţea oamenilor judeţeni Vladimireştilor. Dar aţi ştiţi că "ni-V
Vi judeţeni şi veţi fi judeţeni de Ştiu Ori inimile noastre aţi
vîndut cu preţ Vladimireştiul cel hotărît al Maicii Domnului. Şi
aceasta pentru că sînteţi încredinţaţi că precum V-aţi vîndut conş-
tiinţe aservind interesele Puterii statului, tot aşa vreţi şi x
vîndeţi acum pe Vasiliana, cu toţii oamenii otrăviţi în
salarii înalte şi alese sînteţi de reţinere.

Poate acest act face fără efect hotărîrile T.P.S.Voastră
înaintea lui Dumnezeu, ziet sînte canonul 4 al Sinodului al 7-lea:

C.N.S.A.S.
30 IUN 2008
Dir. Cercetare

I N C H E I E R E

Iată se arrîte al doilea terem de judecată. Procesul nu
este al meu ci indirect al Mănăstirii pentru care lucru am vorbit
mai mult la plural, I.P.S. şi P.S.Voastre înţeleşti deasre, fraţi
judecăţi, dar aţi ştiţi că sentinţa definitivă în procesul Vladimi
reştilor se va da în Cer. Deoarecă Vă rugăm să nu înfăptuiţi a da
un deasemenea. Noaşi anunţaţi hotărîrea asupra Mănăstirii noastre
activînd că ar interveni pentru noi d-l Gheorghe Apostol fiind o-
riginal din I-Vladimirescu, fiindcă noi nu am rugat pe nimeni să
sucţie sau Mănăstirii, fără numai pe Tatăl Dumnezeu, Fiul Cuvîntu
Sa Maica, care exteriorizează prin descoperire divină acest Ajutorînţat.
Noi nu ne prezentăm având judecători pe propriii judecători şi cum
mîsînd că formele s-au înşelat.

Este de prisos să mai stăruim, iar noi aşteptăm răsînam
dumnezeiţi pentru Maica Domnului şi Sfîntului Locaş Cele Vladimireş
ţi. Deşi sentinţa este mai grea, primim cu resemnare. Ştiu că ne
aşteaptă exteriorizarea şi exilările, dar noi sîntem liniştiţi aceea
că fiind moarte moastre la picioarele Maicii Domnului.

Iar T.P.S. şi P.S.Voastră "aveţi osîndire" pecetluiţi în
sînţea oamenilor judeţeni Vladimireştilor. Dar aţi ştiţi că "ni-V
Vi judeţeni şi veţi fi judeţeni de Ştiu Ori inimile noastre aţi
vîndut cu preţ Vladimireştiul cel hotărît al Maicii Domnului. Şi
aceasta pentru că sînteţi încredinţaţi că precum V-aţi vîndut conş-
tiinţe aservind interesele Puterii statului, tot aşa vreţi şi x
vîndeţi acum pe Vasiliana, cu toţii oamenii otrăviţi în
salarii înalte şi alese sînteţi de reţinere.

Poate acest act face fără efect hotărîrile T.P.S.Voastre
înaintea lui Dumnezeu, ziet sînte canonul 4 al Sinodului al 7-lea: